

I. Disposicións xerais

MINISTERIO DA PRESIDENCIA

323 *REAL DECRETO 2393/2004, do 30 de decembro, polo que se aproba o Regulamento da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, sobre dereitos e liberdades dos estranxeiros en España e a súa integración social. («BOE» 6, do 7-1-2005.)*

A Lei orgánica 14/2003, do 20 de novembro, pola que se reforma a Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, sobre dereitos e liberdades dos estranxeiros en España e a súa integración social, establece na súa disposición adicional terceira o mandato ao Goberno para que adapte ás súas previsións o Regulamento de execución da citada Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro.

En cumprimento do mencionado mandato, este real decreto apróbase, en primeiro lugar, cun altísimo grao de concertación entre diferentes forzas políticas, axentes sociais e organizacións non gobernamentais. Todos eles participaron a través das súas achegas e, de maneira especialmente destacable, sindicatos e empresarios, que a través do proceso de negociación mostraron a súa conformidade co conxunto da regulación laboral da inmigración contida nesta norma. En segundo lugar, o texto normativo é coherente na súa forma e no seu fondo co marco xurídico de referencia, que non se limita á Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, sobre dereitos e liberdades dos estranxeiros en España e a súa integración social, senón que incorpora ao ordenamento xurídico español tanto o acervo da Unión Europea sobre a materia, como a nova repartición de competencias resultante da asunción, por parte do Ministerio de Traballo e Asuntos Sociais, do desenvolvemento das políticas do Goberno en materia de estranxeiría e inmigración, a través da Secretaría de Estado de Inmigración e Emigración. En terceiro lugar, o Regulamento é froito do esforzo por priorizar a inmigración legal, ao que se engaden novos instrumentos para perseguir máis eficazmente a inmigración irregular.

Co fin de adaptar o seu contido ao disposto pola Directiva 2003/9/CE do Consello, do 27 de xaneiro de 2003, pola que se aproban normas mínimas para a acollida dos solicitantes de asilo nos Estados membros, así como para asegurar a coherencia entre a regulación da autorización de permanencia por razóns humanitarias contida na lexislación de asilo e a autorización de residencia por circunstancias excepcionais prevista no marco xeral da lexislación de estranxeiría, modifícanse algúns aspectos do Regulamento de aplicación da Lei 5/1984, do 26 de marzo, reguladora do dereito de asilo e da condición de refuxiado, aprobado polo Real decreto 203/1995, do 10 de febreiro.

O Regulamento consta de 13 títulos, distribuídos en 165 artigos e 18 disposicións adicionais. A nova estrutura responde á necesidade dunha ordenación sistemática, máis adecuada á realidade e, polo tanto, máis accesible para os seus destinatarios. Os procedementos, tanto os que regulan a concesión de autorizacións como os previstos polo réxime sancionador, teñen como finalidade incorporar maiores garantías aos cidadáns e, consecuentemente, reducir o ámbito de decisión discrecional da Administración.

Desde un punto de vista material, o Regulamento incorpora importantes novidades en canto aos requisitos e circunstancias que poden dar lugar á autorización dun estranxeiro para residir e traballar en España. O obxectivo das reformas é dobre. Por un lado, axilizar as autorizacións baseadas en vacantes para as que os empresarios non encontran traballadores residentes, e, por outro lado, aumentar o control na concesión destas autorizacións.

Na arquitectura do sistema migratorio actual, a admisión de novos inmigrantes no noso país está fundamentalmente baseada na necesidade de cobertura de postos de traballo e, salvo nos supostos previstos por circunstancias excepcionais e polo paso desde unha situación de residencia ou de estadia por investigación ou estudos a unha autorización de residencia e traballo, os inmigrantes que queiran desenvolver unha actividade laboral deberán vir en orixe cun visado que os habilite para traballaren ou para buscaren un emprego.

Porén, ante a elevada cifra de estranxeiros que hoxe se encontran en territorio español e carecen de autorización, as canles estables de admisión de traballadores débense exceptuar temporalmente para establecer unha medida de normalización da situación destes estranxeiros vinculada, en todo caso, a unha futura relación laboral. Así, durante un período de tres meses a partir da entrada en vigor do real decreto, posibilitárase que poidan obter unha autorización inicial de residencia e traballo por conta allea aqueles estranxeiros que poidan demostrar que cumpren as condicións establecidas na disposición transitoria terceira. Para garantir que este proceso se cingue aos que teñan unha vinculación certa e comprobable co mercado de traballo, exixírase, agás no servizo doméstico por horas, que sexan os propios empregadores os que presenten a solicitude de autorización e os que presenten o contrato que os vinculará co estranxeiro cuxa regularización se pretende.

Concluído o proceso de normalización, os únicos mecanismos de acceso a unha autorización de residencia serán os establecidos de maneira estable no regulamento. Dentro da regulación permanente, no ámbito do tratamento da inmigración legal e a regulación dos fluxos migratorios, reformulouse a determinación da situación nacional de emprego para convertelo nun diagnóstico do mercado laboral máis rigoroso e máis

efectivo. Neste sentido, o feito de que tanto as comunidades autónomas como os axentes sociais informen directa e previamente ás decisións sobre os catálogos de ocupacións de difícil cobertura, contribuirá a que se ofrezca unha perspectiva máis próxima á realidade do mercado de traballo.

Nos diferentes procedementos de autorización de residencia e traballo, o inicio da relación laboral, comprobado a través da afiliación e da alta do traballador na Seguridade Social, adquire un carácter de control fronte ás ofertas ficticias. Con estas prevencións poderase evitar que poidan solicitar e obter autorizacións os que non teñen unha verdadeira intención de iniciar unha relación laboral.

Baseado nestes diagnósticos, e de novo co concurso das comunidades autónomas e dos axentes sociais, o acordo de continxente adquire o carácter de instrumento regulador de contratacións programadas para as que se prevé unha maior flexibilidade. Anualmente aprobarase o instrumento xurídico que concrete, entre outras circunstancias, como será o proceso de solicitude e como se articulará a concesión dos visados para a busca de emprego. A adaptabilidade ás circunstancias do continxente contribuirá á superación dunha simple cifra estimativa, para converterse nun concepto que engloba desde as posibilidades de formación e selección en orixe ata unha posterior intervención social que facilite a integración dos traballadores.

Polo que se refire ao control da inmigración irregular, ao longo de toda a regulación auméntanse as prevencións para evitar que os instrumentos legais se utilicen en fraude de lei, de maneira que os procedementos destinados á canalización da inmigración legal, como o réxime de autorización inicial de residencia e traballo por conta allea ou o continxente, non poidan ser utilizados como mecanismo de regularización encuberta de persoas que se encontran en España en situación irregular.

Dentro do réxime de infraccións e sancións, pretendeuse potenciar a eficacia dos mecanismos legais de sanción, incluídos os diferentes supostos de repatriación, ao mesmo tempo que se lles ofrecen maiores garantías a aquelas persoas ás cales se lles incoou un procedemento sancionador ou que se encontran privadas de liberdade en centros de internamento.

En canto aos procedementos administrativos, coa finalidade de ofrecer a máxima transparencia e acelerar a tramitación, ao tempo que se consegue unha mellor coordinación dos ministerios implicados, vaise propiciar a utilización dunha aplicación informática común para todos os departamentos que interveñen nun momento ou noutro da tramitación. En efecto, o Ministerio de Administracións Públicas, o Ministerio de Asuntos Exteriores e de Cooperación, o Ministerio de Interior e, como encargado de desenvolver a política de inmigración do Goberno, o Ministerio de Traballo e Asuntos Sociais, participan conxuntamente no esforzo por aumentar os controis para evitar a inmigración irregular, por facilitar a entrada de inmigrantes legais autorizados e por elevar as garantías para os administrados, e asumen outras novas tarefas que se suman ás súas anteriores responsabilidades.

Xunto co papel da Administración xeral do Estado, é igualmente destacable o aumento da participación de comunidades autónomas, concellos e axentes sociais, estes últimos a través da Comisión Laboral Tripartita de Inmigración. Todos eles veñen asumindo tarefas relacionadas coa atención aos inmigrantes e, consecuentemente, obteñen unha participación acorde con esas tarefas dentro dos diferentes procesos referidos ao ámbito da inmigración.

Na súa virtude, por proposta dos ministros de Asuntos Exteriores e de Cooperación, do Interior, de Traballo e Asuntos Sociais e de Administracións Públicas, de acordo co Consello de Estado e logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 30 de decembro de 2004,

DISPONGO:

Artigo único. *Aprobación e ámbito de aplicación do regulamento.*

1. Apróbase o Regulamento da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, sobre dereitos e liberdades dos estranxeiros en España e a súa integración social, cuxo texto se insire a continuación.

2. As normas do Regulamento da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, sobre dereitos e liberdades dos estranxeiros en España e a súa integración social, aplicaranse con carácter supletorio, ou para os efectos que puidesen ser máis favorables, aos nacionais dos Estados membros da Unión Europea e ás demais persoas incluídas no ámbito do Real decreto 178/2003, do 14 de febreiro, sobre entrada e permanencia en España de nacionais dos Estados membros da Unión Europea e outros Estados parte no Acordo sobre o Espazo Económico Europeo. Así mesmo, as normas do Regulamento da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, aplicaranse con carácter supletorio aos que sexa de aplicación a Lei 5/1984, do 26 de marzo, reguladora do dereito de asilo e da condición de refuxiado, modificada pola Lei 9/1994, do 19 de maio.

Disposición transitoria primeira. *Validez de permisos, autorizacións ou tarxetas en vigor.*

Os distintos permisos, autorizacións ou tarxetas que habilitan para entrar, residir e traballar en España, concedidos ás persoas incluídas no ámbito de aplicación do Regulamento que se aproba mediante este real decreto e que teñan validez na data da súa entrada en vigor, conservarán esta validez durante o tempo para o que fosen expedidos.

Disposición transitoria segunda. *Solicitudes presentadas con anterioridade á entrada en vigor do regulamento.*

As solicitudes presentadas con anterioridade á entrada en vigor do regulamento que se aproba tramitaranse e resolveranse conforme a normativa vixente na data da súa presentación, salvo que o interesado solicite a aplicación do disposto no dito regulamento e sempre que se acredite o cumprimento dos requisitos exixidos nel para cada tipo de solicitude.

Disposición transitoria terceira. *Proceso de normalización.*

1. No prazo de tres meses desde a entrada en vigor do Regulamento da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, sobre dereitos e liberdades dos estranxeiros en España e a súa integración social, os empresarios ou empregadores que pretendan contratar un estranxeiro poderán solicitar que se lle outorgue unha autorización inicial de residencia e traballo por conta allea, sempre e cando se cumpran as seguintes condicións:

a) Que o traballador figure empadroadado nun municipio español, polo menos, con seis meses de anterioridade á entrada en vigor do Regulamento da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, sobre dereitos e

liberdades dos estranxeiros en España e a súa integración social, e se encontre en España no momento de realizar a solicitude.

b) Que o empresario ou empregador asine co traballador un contrato de traballo cuxos efectos estarán condicionados á entrada en vigor da autorización de residencia e traballo solicitada.

No contrato de traballo, o empresario comprometerase, con independencia da modalidade contractual e o tipo de contrato utilizado, ao mantemento da prestación laboral por un período mínimo de seis meses, salvo no sector agrario, en que o período mínimo será de tres meses.

Nos sectores da construción e da hostalaría, o cumprimento do compromiso de mantemento da prestación laboral de seis meses poderase levar a cabo dentro dun período máximo de doce meses.

Cando os contratos de traballo sexan a tempo parcial, o período de prestación laboral incrementárase proporcionalmente á redución sobre a xornada ordinaria pactada no devandito contrato, nos termos que establece o Ministerio de Traballo e Asuntos Sociais.

c) Que se cumpran os requisitos previstos no artigo 50 do Regulamento da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, sobre dereitos e liberdades dos estranxeiros en España e a súa integración social, para o outorgamento dunha autorización para traballar, con excepción do disposto nas súas alíneas a), b) e g).

2. Con suxeición aos requisitos establecidos nas alíneas a) e c) do punto anterior, e en idéntico prazo ao establecido neste, poderán solicitar igualmente a concesión dunha autorización inicial de residencia e traballo os estranxeiros que pretendan desenvolver a súa actividade no ámbito do servizo do fogar familiar, traballando parcialmente e de maneira simultánea para máis dun titular do fogar familiar. Para iso deberán acreditar que reúnen os requisitos previstos pola lexislación aplicable para os efectos da alta no correspondente réxime de Seguridade Social como empregados do fogar descontinuos e que van realizar un número de horas de traballo semanais non inferior a trinta, no cómputo global. As prestacións laborais concertadas para estes efectos deberán abranger un período mínimo de actividade de seis meses. Os estranxeiros que poidan desenvolver unha actividade no servizo do fogar familiar a tempo completo para un só empregador poderán obter a autorización de conformidade co número 1 desta disposición, sempre que cumpran os requisitos establecidos nela.

3. Sen prexuízo do establecido na disposición adicional terceira da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, e a disposición adicional cuarta do seu regulamento, o Ministerio de Administracións Públicas poderá habilitar, mediante instrumentos adecuados previstos na lexislación vixente, outras oficinas públicas para a presentación das solicitudes.

4. As solicitudes baseadas no disposto por esta disposición transitoria tramitaranse con carácter preferente. A presentación da solicitude suporá o arquivo de oficio de calquera outra solicitude de residencia ou de residencia e traballo para o mesmo estranxeiro presentada con anterioridade.

5. A autoridade competente, á vista da documentación presentada, resolverá de forma motivada e notificaralles ao empresario ou empregador, nos casos do número 1, e ao propio traballador estranxeiro, nos casos do número 2, a resolución sobre a autorización de residencia e traballo solicitada. Cando a resolución fose favorable, a autorización concedida estará condicionada a que, no prazo dun mes desde a notificación, se produza a afiliación e/ou alta do traballador na Seguridade Social. A notificación producirá efectos para que

se proceda ao aboamento das taxas correspondentes. Resultará de aplicación o disposto na disposición adicional primeira da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, para os efectos do prazo para a resolución das solicitudes.

6. Cumprida a condición de afiliación e/ou alta, a autorización comezará o seu período de vixencia, que será dun ano. Transcorrido o prazo dun mes desde a notificación da autorización sen que se cumpra a condición sinalada, a autorización quedará sen efecto. Neste caso, requiriranse o empresario ou empregador, nos casos do número 1, e o propio traballador estranxeiro, nos casos do número 2, para que indique as razóns polas que non se iniciou a relación laboral, coa advertencia de que, se non alega ningunha xustificación ou se as razóns aducidas se consideran insuficientes, se poderán denegar posteriores solicitudes de autorización que presente.

7. Durante o mes inmediatamente posterior á entrada en vigor da autorización, o estranxeiro deberá solicitar a tarxeta de identidade de estranxeiro, que será expedida polo prazo de validez da autorización.

8. A concesión da autorización determinará o arquivo dos expedientes de expulsión pendentes de resolución, así como a revogación de oficio das ordes de expulsión que recaian sobre o estranxeiro titular da autorización, cando o expediente ou a orde de expulsión correspondente estea baseada nas causas previstas no artigo 53.a) e b) da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, sobre dereitos e liberdades dos estranxeiros en España e a súa integración social. A denegación da autorización implicará a continuación dos expedientes de expulsión e a execución das ordes de expulsión ditas.

Disposición derogatoria única. *Derrogación normativa.*

Queda derogado o Regulamento de execución da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, sobre dereitos e liberdades dos estranxeiros en España e a súa integración social, aprobado polo Real decreto 864/2001, do 20 de xullo, e cantas outras disposicións, de igual ou inferior rango, se opoñan ao disposto neste real decreto.

Disposición derradeira primeira. *Desenvolvemento normativo.*

Autorízanse os ministros de Asuntos Exteriores e de Cooperación, do Interior, de Traballo e Asuntos Sociais, e de Administracións Públicas para ditar, no ámbito das súas respectivas competencias e, se é o caso, logo do informe da Comisión Interministerial de Estranxeiría, as normas que sexan necesarias para a execución e desenvolvemento do disposto neste real decreto. No suposto de que as materias non sexan obxecto da exclusiva competencia de cada un deles, a execución e o desenvolvemento do disposto neste real decreto levarase a cabo mediante orde do ministro da Presidencia, por proposta conxunta dos ministerios afectados, logo de informe da Comisión Interministerial de Estranxeiría.

Disposición derradeira segunda. *Aplicación informática para a tramitación de procedementos.*

Os ministerios que interveñen na tramitación de expedientes de estranxeiría porán en funcionamento, no prazo máximo dun ano a partir da entrada en vigor deste real decreto, unha aplicación informática común coordinada polo Ministerio de Administracións Públicas e con acceso dos demais ministerios implicados.

Sen prexuízo doutras utilidades, a aplicación deberá permitir:

a) A introdución e modificación de datos e informes por parte de cada departamento ministerial competente, nos exclusivos ámbitos da súa competencia, en cada fase da tramitación dos expedientes de estranxeiría.

b) A comunicación entre calquera dos implicados, para coñecer o estado de tramitación do expediente e posibilitar a súa continuación.

c) A consulta en tempo real tanto dos expedientes en trámite, sen posibilidade de modificación, como dos expedientes concluídos, por parte dos organismos competentes dos distintos departamentos ministeriais, incluídas as misións diplomáticas ou oficinas consulares. En cada departamento ministerial estableceranse, en función das necesidades, diferentes niveis de acceso para consulta das informacións contidas na aplicación informática. Na medida en que quede garantida a protección de datos de carácter persoal e en que as condicións técnicas o permitan, procurarase facilitar a consulta por parte do interesado, a través de conexións da internet, do estado de tramitación das solicitudes de autorización de residencia ou de residencia e traballo.

d) A obtención de datos actualizados para o cumprimento das funcións de observación permanente das magnitudes e características máis significativas do fenómeno inmigratorio, para analizar o seu impacto na sociedade española e facilitar información obxectiva e contrastada que evite ou dificulte a aparición de correntes xenófobas ou racistas, de conformidade co disposto polo artigo 67 da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, sobre dereitos e liberdades dos estranxeiros en España e a súa integración social, e o Real decreto 345/2001, do 4 de abril, polo que se regula o Observatorio Permanente da Inmigración.

Disposición derradeira terceira. *Modificación do Regulamento de aplicación da Lei 5/1984, do 26 de marzo, reguladora do dereito de asilo e da condición de refuxiado, aprobado polo Real decreto 203/1995, do 10 de febreiro.*

O Regulamento de aplicación da Lei 5/1984, do 26 de marzo, reguladora do dereito de asilo e da condición de refuxiado, aprobado polo Real decreto 203/1995, do 10 de febreiro, queda modificado nos seguintes termos:

Un. Modifícase a alínea c) do artigo 2.3, que queda redactada como segue:

«c) Elevarlle ao ministro do Interior as propostas de autorización de permanencia en España acordadas no ámbito do artigo 17.2 da Lei 5/1984, do 26 de marzo, reguladora do dereito de asilo e da condición de refuxiado, de conformidade co previsto nos números 3 e 4 do artigo 31 deste regulamento.»

Dous. Modifícase a alínea g) do artigo 3, que queda redactada como segue:

«g) Someter a esta comisión as propostas de autorización de permanencia en España acordadas no ámbito do artigo 17.2 da Lei 5/1984, do 26 de marzo, reguladora do dereito de asilo e da condición de refuxiado, de conformidade co previsto nos números 3 e 4 do artigo 31 deste regulamento.»

Tres. Modifícase o número 1 do artigo 15, que queda redactado como segue:

«1. Os solicitantes de asilo, sempre que carezan de medios económicos, poderanse beneficiar

de servizos sociais, educativos e sanitarios que presten as administracións públicas competentes, dentro dos seus medios e disponibilidades orzamentarias, para asegurar un nivel de vida adecuado que lles permita subsistir. As prestacións outorgadas poderanse modular cando a solicitude de asilo se encontre pendente de admisión a trámite, e garantirase, en todo caso, a cobertura das necesidades básicas dos solicitantes de asilo. Con carácter xeral, o acceso á educación, á atención sanitaria, á Seguridade Social e aos servizos sociais rexeranse polo disposto, respectivamente, nos artigos 9, 12 e 14 da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, sobre dereitos e liberdades dos estranxeiros en España e a súa integración social.»

Catro. Modifícase o número 3 do artigo 15, que queda redactado como segue:

«3. Na prestación dos servizos a que se refire o número 1 deste artigo terase en conta a situación específica das persoas nas cales conorra unha especial vulnerabilidade, tales como menores, menores non acompañados, persoas de idade avanzada, mulleres embarazadas, familias monoparentais con fillos menores e persoas que padecesen torturas, violacións ou outras formas graves de violencia psicolóxica, física ou sexual, conforme as directrices contidas nas recomendacións internacionais que se ocupan de homologar o tratamento a estes grupos de poboación desprazada ou refuxiada.»

Cinco. Modifícase o número 2 do artigo 22, que queda redactado como segue:

«2. Non obstante o previsto no número anterior, ao inadmitir a trámite unha solicitude de asilo en fronteira, o ministro do Interior, en aplicación do artigo 17.2 da Lei 5/1984, do 26 de marzo, reguladora do dereito de asilo e da condición de refuxiado, poderá autorizar a entrada do estranxeiro e a súa permanencia en España nos termos previstos nos números 3 e 4 do artigo 31 deste regulamento.»

Seis. Modifícase o número 2 do artigo 23, que queda redactado como segue:

«2. Non obstante o disposto no número anterior, se o solicitante de asilo inadmitido reúne os requisitos necesarios para permanecer en España de acordo coa normativa de estranxeiría, ou se se considera que existen razóns humanitarias conforme o artigo 17.2 da Lei 5/1984, do 26 de marzo, reguladora do dereito de asilo e da condición de refuxiado, o ministro do Interior, por proposta da Comisión Interministerial de Asilo e Refuxio, poderá autorizar a súa permanencia en España nos termos previstos nos números 3 e 4 do artigo 31 deste regulamento.»

Sete. Modifícase o artigo 30, que queda redactado como segue:

«Artigo 30. *Prestacións sociais e económicas.*

Se o refuxiado carece de traballo ou medios económicos para atender as súas necesidades e as da súa familia, poderase beneficiar do previsto no artigo 15 deste regulamento e dos programas xerais ou especiais que se establezan coa finalidade de facilitar a súa integración. A eles poderanse acoller igualmente as persoas cuxa autorización de permanencia de España se acorda en virtude do disposto polo artigo 17.2 da Lei 5/1984,

do 26 de marzo, reguladora do dereito de asilo e da condición de refuxiado, nos termos previstos no artigo 31.3 deste regulamento.»

Oito. Modifícase o número 3 do artigo 31, que queda redactado como segue:

«3. O ministro do Interior, por proposta da Comisión Interministerial de Asilo e Refuxio, poderá autorizar a permanencia en España, conforme o previsto no artigo 17.2 da Lei 5/1984, do 26 de marzo, reguladora do dereito de asilo e da condición de refuxiado, sempre que se aprecien motivos serios e fundados para determinar que o retorno ao país de orixe suporía un risco real para a vida ou a integridade física do interesado.

Esta autorización revestirá a forma de autorización de estadia. No prazo dun mes, contado desde a notificación da resolución, salvo atrasos por causa xustificada, o interesado deberá solicitar a autorización de residencia temporal prevista no número 3 do artigo 45 do Regulamento da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, sobre dereitos e liberdades dos estranxeiros en España e a súa integración social. Unha vez solicitada esta autorización, a resolución do ministro do Interior pola que se autoriza a permanencia do interesado en España producirá efectos de autorización de traballo e permitirá, se é o caso, a alta do interesado na Seguridade Social, ata que recaia resolución expresa sobre a solicitude formulada. Estas circunstancias faranse constar expresamente na propia resolución do ministro do Interior.»

Nove. Modifícase o número 4 do artigo 31, que queda redactado como segue:

«4. Por razóns humanitarias distintas das sinaladas no número anterior, o ministro do Interior, por proposta da Comisión Interministerial de Asilo e Refuxio, poderá autorizar a permanencia do interesado en España e, se é o caso, recomendar a concesión dunha autorización de residencia conforme o previsto no número 3 do artigo 45 do Regulamento da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, sobre dereitos e liberdades dos estranxeiros en España e a súa integración social, sempre e cando a concorrencia destas razóns humanitarias quede acreditada no expediente de solicitude de asilo. Esta autorización de permanencia revestirá a forma de autorización de estadia.»

Dez. Engádese un novo número 5 ao artigo 31, coa seguinte redacción:

«5. Se no momento da finalización da autorización de estadia ou residencia concedida manteñen a súa vixencia os motivos que a xustificaron, o interesado poderá instar, segundo proceda, a renovación da autorización de estadia ou de residencia temporal. Cando proceda e, en todo caso, nos supostos do número 3 deste artigo, a autoridade competente para iso solicitará informe á Comisión Interministerial de Asilo e Refuxio sobre esa vixencia. Transcorridos tres meses desde a data de solicitude de renovación sen que recaese resolución expresa, entenderase concedida a renovación por silencio positivo.

Alternativamente, e sempre que cumpra os requisitos establecidos para este efecto, coa excepción do visado, o interesado poderá obter unha autorización de residencia e traballo, da duración que corresponda en función do tempo que residise e, se é o caso, traballase legalmente en España.»

Disposición derradeira cuarta. *Entrada en vigor.*

Este real decreto e o regulamento que por el se aproba entrarán en vigor ao mes da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado», excepto o disposto no artigo 45.2.a) do regulamento, que entrará en vigor aos seis meses da entrada en vigor do propio regulamento.

Dado en Madrid o 30 de decembro de 2004.

JUAN CARLOS R.

A vicepresidenta primeira do Goberno
e ministra da Presidencia,
MARÍA TERESA FERNÁNDEZ DE LA VEGA SANZ

REGULAMENTO DA LEI ORGÁNICA 4/2000, DO 11 DE XANEIRO, SOBRE DEREITOS E LIBERDADES DOS ESTRANXEIROS EN ESPAÑA E A SÚA INTEGRACIÓN SOCIAL

TÍTULO I

Réxime de entrada e saída de territorio español

CAPÍTULO I

Postos de entrada e saída

Artigo 1. *Entrada por postos habilitados.*

1. Sen prexuízo do disposto polos convenios internacionais subscritos por España, o estranxeiro que pretenda entrar en territorio español deberá facelo polos postos habilitados para o efecto, encontrarse provisto do pasaporte ou documento de viaxe en vigor que acredite a súa identidade e que se considere válido para tal fin, estar en posesión dun visado válido cando este sexa exixible, e non estar suxeito a prohibicións expresas. Así mesmo, deberá presentar os documentos determinados neste regulamento que xustifiquen o obxecto e as condicións de estadia, e acreditar a posesión dos medios de vida suficientes para o tempo que pretenda permanecer en España ou, se é o caso, estar en condicións de obter legalmente estes medios.

2. Excepcionalmente, as autoridades ou os funcionarios responsables do control fronteirizo poderán autorizar a pasaxe de fronteiras, fóra dos postos habilitados ou dos días e horas sinalados, aos que se encontran nos casos seguintes:

a) As persoas ás cales lles fose expedida unha autorización extraordinaria para cruzar a fronteira ante unha necesidade concreta.

b) Os beneficiarios de acordos internacionais en tal sentido con países limítrofes.

3. Os mariños que estean en posesión dun documento de identidade da xente do mar en vigor poderán circular mentres dure a escala do buque polo recinto do porto ou polas localidades próximas, nun contorno de 10 quilómetros, sen a obriga de presentarse no posto fronteirizo, sempre que os interesados figuren na lista de tripulantes do buque ao que pertencen, sometida previamente a control e verificación da identidade dos mariños polos funcionarios mencionados no número 2. Poderáselle denegar o dereito a desembarcar ao mariño que represente unha ameaza para a orde pública, a

saúde pública ou a seguridade nacional, ou a aquel en que concorran circunstancias obxectivas das cales se poida deducir a súa incomparecencia no buque antes da súa partida.

Artigo 2. *Habilitación de postos.*

1. De conformidade co interese nacional e co disposto nos convenios internacionais en que España sexa parte, a habilitación dun posto en fronteira terrestre adoptárase, logo de acordo coas autoridades do país limítrofe correspondente, mediante orde do ministro da Presidencia, por proposta conxunta dos ministros de Asuntos Exteriores e de Cooperación, de Economía e Facenda e do Interior.

2. Cando se trate da habilitación de postos en portos ou aeroportos, a orde do ministro da Presidencia adoptárase por proposta conxunta dos ministros de Asuntos Exteriores e de Cooperación, de Economía e Facenda e do Interior, logo do informe favorable do departamento ministerial de que dependan o porto ou o aeroporto.

Artigo 3. *Cerre de postos habilitados.*

1. O cerre, con carácter temporal ou indefinido, dos postos habilitados para a entrada e a saída de España, poderá ser acordado por orde do ministro da Presidencia, por proposta dos ministros competentes, cando así resulte, ben das disposicións que deban rexer como consecuencia dos estados de alarma, excepción ou sitio, ben, en aplicación de leis especiais, en supostos en que o requiran os intereses da defensa nacional, a seguridade do Estado e a protección da saúde e seguridade dos cidadáns, así como en supostos de elevada presión migratoria irregular, sen prexuízo da posibilidade de desconcentrar esa competencia.

2. Poderase proceder ao cerre ou traslado dos postos habilitados en supostos distintos dos previstos no número anterior, sempre e cando a súa localización resulte innecesaria ou inconveniente, a través dos trámites previstos normativamente.

3. O cerre dos postos habilitados deberase comunicar a aqueles países cos que España teña obriga de facelo como consecuencia dos compromisos internacionais subscritos con eles.

CAPÍTULO II

Entrada: requisitos e prohibicións

Artigo 4. *Requisitos.*

1. A entrada de calquera estranxeiro en territorio español estará condicionada ao cumprimento dos seguintes requisitos:

a) Titularidade do pasaporte ou documentos de viaxe a que se refire o artigo seguinte.

b) Titularidade do correspondente visado, nos termos establecidos no artigo 6.

c) Xustificación do obxecto e das condicións da estadía nos termos establecidos no artigo 7.

d) Acreditación, se é o caso, dos medios económicos suficientes para o seu sostemento durante o período de permanencia en España, ou de estar en condicións de obtelos, así como para o traslado a outro país ou o retorno ao de procedencia, nos termos establecidos no artigo 8.

e) Presentación, se é o caso, dos certificados médicos a que se refire o artigo 9.

f) Non estar suxeito a unha prohibición de entrada, nos termos do artigo 10.

g) Non supor un perigo para a saúde pública, a orde pública, a seguridade nacional ou as relacións internacionais de España ou doutros Estados cos que España teña un convenio en tal sentido.

2. Poderase autorizar a entrada en España dos estranxeiros que non reúnan os requisitos establecidos no número anterior cando existan razóns excepcionais de índole humanitaria, interese público ou cumprimento de compromisos adquiridos por España. Nestes casos, procederá a lle facer entrega ao estranxeiro da resolución acreditativa da autorización de entrada por calquera destas causas.

Artigo 5. *Documentación para a entrada.*

1. Para acreditar a súa identidade, o estranxeiro que pretenda entrar en España deberase encontrar provisto dun dos seguintes documentos:

a) Pasaporte, individual, familiar ou colectivo, validamente expedido e en vigor. Os menores de 16 anos poderán figurar incluídos no pasaporte do seu pai, nai ou titor, cando teñan a mesma nacionalidade do titular do pasaporte e viaxen con este.

b) Título de viaxe, validamente expedido e en vigor.

c) Documento nacional de identidade, cédula de identificación ou calquera outro documento en vigor que acredite a súa identidade, que fosen considerados válidos para a entrada en territorio español, en virtude de compromisos internacionais asumidos por España.

2. Tanto os pasaportes como os títulos de viaxe e demais documentos que se consideren válidos deberán estar expedidos polas autoridades competentes do país de orixe ou de procedencia dos seus titulares ou polas organizacións internacionais habilitadas para iso polo dereito internacional, e conter, en todo caso, datos suficientes para a determinación da identidade e a nacionalidade dos titulares. Os pasaportes deberán permitir o retorno ao país que os expedise.

3. As misións diplomáticas ou oficinas consulares españolas, logo de autorización expresa da Dirección Xeral de Asuntos e Asistencia Consulares do Ministerio de Asuntos Exteriores e de Cooperación, poderán expedir documentos de viaxe e salvocondutos a estranxeiros cuxa protección internacional sexa asumida por España en aplicación da lexislación española ou para proceder á súa evacuación cara a países cos cales existan acordos de cooperación para tal efecto.

4. A admisión de pasaportes colectivos axustarase aos convenios internacionais que sobre eles existan ou sexan concertados por España, e en ambos os casos será preciso contar co informe previo do Ministerio do Interior.

Artigo 6. *Exixencia de visado.*

1. Os estranxeiros que se propoñan entrar en territorio español deberán ir provistos do correspondente visado, validamente expedido e en vigor, redactado nos seus pasaportes ou documentos de viaxe ou, se é o caso, en documento á parte, salvo o disposto no número seguinte.

2. Para estadías de ata tres meses nun período de seis ou para tránsitos de menos de cinco días, non necesitarán visado:

a) Os nacionais de países cos cales se acorde a súa supresión, na forma e condicións establecidas no acordo correspondente.

b) Os estranxeiros que teñan a condición de refuxiados e estean documentados como tales por un país signatario do Acordo Europeo número 31, do 20 de

abril de 1959, relativo á exención dos visados para refuxiados.

c) Os membros das tripulacións de barcos de pasaxe e comerciais estranxeiros, cando estean documentados cun documento de identidade da xente do mar en vigor e só durante a escala do barco ou cando se encontre en tránsito para embarcar cara a outro país.

d) Os membros das tripulacións de avións comerciais estranxeiros que estean documentados como tales mediante a tarxeta de membro da tripulación durante a escala da súa aeronave ou entre dúas escalas de voos regulares consecutivos da mesma compañía aérea a que pertenza a aeronave.

e) Os estranxeiros titulares dunha autorización de residencia, unha autorización provisional de residencia ou unha tarxeta de acreditación diplomática, expedidos polas autoridades doutro Estado co que España subscribíse un acordo internacional que recolla esta posibilidade. Estas autorizacións deberán ter unha vixencia mínima igual ao prazo de estadía, ou da duración do tránsito, previsto no momento de solicitar a entrada.

3. Non precisarán visado para entrar en territorio español os estranxeiros titulares dunha tarxeta de identidade de estranxeiro, dunha tarxeta de estudante estranxeiro, dunha tarxeta de acreditación diplomática, ou da autorización de regreso prevista no artigo 18 nin os titulares dunha tarxeta de traballador transfronteirizo respecto á entrada no territorio español que forma fronteira co país do traballador, sempre que as autorizacións que acreditan estes documentos sexan expedidas polas autoridades españolas e estean vixentes no momento de solicitar a entrada.

Artigo 7. *Xustificación do obxecto e condicións da entrada.*

1. Os estranxeiros deberán, se así se lles require, especificar o motivo da súa solicitude de entrada en España. Os funcionarios responsables do control de entrada en función, entre outras circunstancias, do obxecto da viaxe e da súa duración poderánlles exixir a presentación de documentos que xustifiquen ou establezan a verosimilitude do motivo de entrada invocado.

2. Para estes efectos, poderase exixir a presentación, entre outros, dos seguintes documentos:

a) Para as viaxes de carácter profesional:

1.º A invitación dunha empresa ou dunha autoridade expedida, nos termos fixados mediante orde do ministro da Presidencia, por proposta dos ministros de Asuntos Exteriores e de Cooperación, do Interior e de Traballo e Asuntos Sociais, para participar en reunións de carácter comercial, industrial ou vinculadas ao servizo.

2.º Documentos dos cales se desprenda que existen relacións comerciais ou vinculadas ao servizo.

3.º Tarxetas de acceso a feiras e congresos.

b) Para as viaxes de carácter turístico ou privado:

1.º Documento xustificativo do establecemento de hospedaxe ou carta de invitación dun particular, expedida nos termos fixados mediante orde do ministro da Presidencia, por proposta dos ministros de Asuntos Exteriores e de Cooperación, do Interior e de Traballo e Asuntos Sociais. En ningún caso, a carta de invitación suplirá a acreditación polo estranxeiro dos demais requisitos exixidos para a entrada.

2.º Confirmación da reserva dunha viaxe organizada.

3.º Billete de volta ou de circuío turístico.

c) Para as viaxes por outros motivos:

1.º Invitacións, reservas ou programas.

2.º Certificados de participación en eventos relacionados coa viaxe, tarxetas de entrada ou recibos.

3. Os estranxeiros que soliciten a entrada, para xustificaren a verosimilitude do motivo invocado, poderán presentar calquera documento ou medio de proba que, ao seu xuízo, xustifique a verosimilitude dos motivos de entrada manifestados.

Artigo 8. *Acreditación de medios económicos.*

O estranxeiro deberá acreditar, no momento da entrada, que dispón de recursos económicos ou medios de vida suficientes para o seu sostemento e o das persoas ao seu cargo que viaxen con el, durante o período de permanencia en España, ou que está en condicións de obter legalmente eses medios, así como para cubrir o traslado a outro país ou o retorno ao país de procedencia. Mediante orde do ministro da Presidencia, por proposta dos ministros de Asuntos Exteriores e de Cooperación, do Interior e de Traballo e Asuntos Sociais, determinarase a contía dos medios de vida exixibles para estes efectos, así como o modo de acreditar a súa posesión.

Artigo 9. *Requisitos sanitarios.*

Cando así o determine o Ministerio do Interior, de acordo cos ministerios de Sanidade e Consumo e de Traballo e Asuntos Sociais, todas aquelas persoas que pretendan entrar en territorio español deberán presentar nos postos fronteirizos un certificado sanitario expedido no país de procedencia polos servizos médicos que designe a misión diplomática ou oficina consular española, ou someterse á súa chegada, na fronteira, a un recoñecemento médico por parte dos servizos sanitarios españois competentes, para acreditar que non padecen ningunha das enfermidades susceptibles de corentena previstas no Regulamento sanitario internacional, así como nos compromisos internacionais sobre a materia subscritos por España, sen prexuízo do que dispoña, para o efecto, a normativa da Unión Europea.

Artigo 10. *Prohibición de entrada.*

Considerarase prohibida a entrada dos estranxeiros, e impediráselles o acceso ao territorio español, aínda que reúnan os requisitos exixidos nos artigos precedentes, cando:

a) Fosen previamente expulsados de España e se encontren dentro do prazo de prohibición de entrada que se determine na resolución de expulsión, ou cando recaia sobre eles unha resolución de expulsión, salvo caducidade do procedemento ou prescrición da infracción ou da sanción.

b) Fosen obxecto dunha medida de devolución e se encontren dentro do prazo de prohibición de entrada que se determine no correspondente acordo de devolución.

c) Se teña coñecemento, por condutos diplomáticos, a través de Interpol ou por calquera outra vía de cooperación internacional, xudicial ou policial, de que se encontran reclamados, en relación con causas criminais derivadas de delitos comúns graves, polas autoridades xudiciais ou policiais doutros países, sempre que os feitos polos que figuran reclamados constitúan delito en España e sen prexuízo da súa detención, nos casos en que esta proceda.

d) Fosen obxecto de prohibición expresa de entrada, en virtude de resolución do ministro do Interior, polas súas actividades contrarias aos intereses

españóis ou aos dereitos humanos ou polas súas notorias conexións con organizacións delituosas, nacionais ou internacionais, ou outras razóns xudiciais ou administrativas que xustifiquen a adopción desta medida, sen prexuízo da súa detención, nos casos en que esta proceda.

e) Teñan prohibida a entrada en virtude de convenios internacionais en que España sexa parte, salvo que se considere necesario establecer unha excepción por motivos humanitarios ou de interese nacional.

Artigo 11. *Forma de efectuar a entrada.*

1. No momento da súa chegada ao posto habilitado para a entrada en España, os estranxeiros acreditarán con carácter prioritario ante os funcionarios responsables do control que reúnen os requisitos previstos nos artigos deste capítulo para a obrigada comprobación destes.

2. Se a documentación presentada é achada conforme e non existe ningunha prohibición ou impedimento para a entrada do titular, estamparase no pasaporte ou título de viaxe o selo, signo ou marca de control establecido, salvo que as leis internas ou os tratados internacionais en que España sexa parte prevexan a non estampaxe, co que, logo de devolución da documentación, quedará franco o paso ao interior do país.

3. Se o acceso se efectúa con documento de identidade ou doutra clase no cal non se poida estampar o selo de entrada, o interesado deberá cubrir o impreso previsto para deixar constancia da entrada, que deberá conservar no seu poder e presentar xunto á documentación identificativa, se lle fose requirida.

Artigo 12. *Declaración de entrada.*

1. Terán a obriga de declarar a entrada persoalmente ante as autoridades policiais españolas os estranxeiros que accedan a territorio español procedentes dun Estado co que España asinase un acordo de supresión de controis fronteirizos.

2. Se non se efectuase no momento da entrada, esta declaración deberase efectuar no prazo de tres días hábiles a partir daquela, en calquera comisaría do Corpo Nacional de Policía ou Oficina de Estranxeiros.

Artigo 13. *Denegación de entrada.*

1. Os funcionarios responsables do control denegarlles a entrada no territorio español aos estranxeiros que non reúnan os requisitos establecidos neste capítulo. Esta denegación realizarase mediante resolución motivada e notificada, con información acerca dos recursos que se poidan interpoñer contra ela, o prazo para facelo e a autoridade perante a que se deban formalizar, así como do seu dereito á asistencia letrada, que poderá ser de oficio no caso de que o interesado careza de recursos económicos suficientes e, se é o caso, de intérprete, que comezará no momento de se efectuar o control no posto fronteirizo.

2. Ao estranxeiro ao cal lle sexa denegada a entrada no territorio nacional polos funcionarios responsables do control, de conformidade co disposto nos acordos internacionais subscritos por España, estamparáselle no pasaporte un selo de entrada riscado cunha cruz de tinta indeleble negra, e deberá permanecer nas instalacións destinadas para o efecto no posto fronteirizo ata que, coa maior brevidade posible,

retorne ao lugar de procedencia ou continúe viaxe cara a outro país onde sexa admitido.

Artigo 14. *Obrigas dos transportistas de control de documentos.*

1. Cando embarquen, fóra do territorio dos países en que estea en vigor o Convenio de aplicación do Acordo de Schengen, do 14 de xuño de 1985, viaxeiros con destino ou en tránsito ao territorio español, a persoa ou as persoas que para o efecto designe a empresa de transportes deberán requirir de todos os estranxeiros que presenten os seus pasaportes, títulos de viaxe ou documentos de identidade pertinentes, así como, se é o caso, visado, todo isto para comprobar a súa validez e vixencia.

2. Os transportistas de viaxeiros por vía terrestre deberán adoptar as medidas que coiden oportunas para que se comprobe a documentación de todos os estranxeiros que embarquen fóra do territorio dos países nos cales estea en vigor o Convenio de aplicación do Acordo de Schengen, do 14 de xuño de 1985. Tales comprobacións poderanse realizar nas instalacións da estación ou parada en que se vaia producir o embarque, a bordo do vehículo antes de iniciarse a marcha ou, unha vez iniciada, sempre que sexa posible o posterior desembarque nunha estación ou parada situada fóra do territorio dos países en que estea en vigor o Convenio de aplicación do Acordo de Schengen.

Cando se constate que un estranxeiro non dispón da documentación necesaria, non deberá ser admitido a bordo do vehículo e, se tivese iniciado a marcha, deberá abandonalo na parada ou lugar adecuado máis próximos no sentido da marcha fóra do territorio dos países en que estea en vigor o Convenio de aplicación do Acordo de Schengen.

No caso de que o estranxeiro con documentación aparentemente deficiente decidise embarcar ou non abandonar o vehículo, o condutor ou o acompañante, ao chegar á fronteira exterior, deberalles comunicar aos axentes encargados do control as deficiencias detectadas co fin de que adopten a decisión que resulte procedente.

Artigo 15. *Obrigas dos transportistas de remisión de información.*

1. Nos termos establecidos no artigo 66.1 e 2 da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, toda compañía, empresa de transporte ou transportista deberalles remitir ás autoridades españolas encargadas do control da entrada a información sobre os pasaxeiros que vaian ser trasladados, xa sexa por vía aérea, marítima ou terrestre, con independencia de que o transporte sexa en tránsito ou teña como destino final o territorio español. Así mesmo, as empresas de transporte deberán subministrar a información comprensiva do número de billetes de volta non utilizados polos pasaxeiros aos que previamente transporten a España.

2. Por resolución conxunta do Ministerio de Traballo e Asuntos Sociais e do Ministerio do Interior, determinaranse as rutas procedentes de fóra do Espazo Schengen respecto das cales sexa necesario remitir ás autoridades españolas encargadas do control de entrada, coa antelación suficiente, a información á cal se refire o artigo 66.1 e 2 da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, atendendo á intensidade dos fluxos migratorios e co obxecto de combater a inmigración ilegal e garantir a seguridade pública. A resolución indicará, entre outros aspectos, o prazo e a forma en que esta información se deba remitir.

Artigo 16. *Obrigas dos transportistas en caso de denegación de entrada.*

1. Se se lle negase a entrada no territorio español a un estranxeiro por deficiencias na documentación necesaria para a pasaxe de fronteiras, o transportista que o traia á fronteira por vía aérea, marítima ou terrestre estará obrigado a facerse cargo del inmediatamente. A pedimento das autoridades encargadas do control de entrada, deberá levar o estranxeiro ao Estado terceiro a partir do cal o transportou, ao Estado que expide o documento de viaxe co que viaxa, ou a calquera outro Estado terceiro onde se garanta a súa admisión, e un trato compatible cos dereitos humanos. Esta mesma obriga deberá asumir o transportista que traslade un estranxeiro en tránsito ata unha fronteira do territorio español se o transportista que o deba levar ao seu país de destino se nega a embarcalo, ou se as autoridades deste último país lle denegan a entrada e o devolven á fronteira española pola que transitou.

Nos supostos de transporte aéreo, entenderase por suxeito responsable do transporte a compañía aérea ou explotador ou operador da aeronave. A responsabilidade será solidaria no caso de que se utilice un réxime de código compartido entre transportistas aéreos. Nos casos en que se realicen viaxes sucesivas mediante escalas, o responsable será o transportista aéreo que efectúe o último tramo de viaxe ata territorio español.

2. As obrigas dos transportistas en caso de denegación de entrada ás cales se refire este artigo, así como as de control de documentos e remisión de información ás cales se refiren os dous artigos anteriores, serán igualmente aplicables aos supostos de transporte aéreo ou marítimo que se realice desde Ceuta ou Melilla ata calquera outro punto do territorio español.

CAPÍTULO III

Saídas: requisitos e prohibicións

Artigo 17. *Requisitos.*

1. En exercicio da súa liberdade de circulación, os estranxeiros poderán efectuar libremente a súa saída do territorio español, salvo nos casos previstos no artigo 28.3 da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, en que a saída será obrigatoria, e salvo nos supostos previstos no artigo 57.7 desta lei orgánica, en que a saída require autorización xudicial. Excepcionalmente, a saída poderá ser prohibida polo ministro do Interior, de conformidade co artigo 28.2 desta lei orgánica e con este regulamento.

2. As saídas mediante autorización xudicial poderán ser instadas polas autoridades legalmente competentes, sen prexuízo do dereito dos estranxeiros afectados a instar a saída por si mesmos.

3. Para os efectos previstos no número anterior e agás nos casos en que o impida o carácter secreto, total ou parcial, do sumario, as unidades ou servizos de policía xudicial informarán a Dirección Xeral da Policía e o delegado ou subdelegado do Goberno daqueles supostos nos cales haxa estranxeiros incurso en procesos penais por delitos cometidos en España.

Artigo 18. *Documentación. Prazos.*

1. Todas as saídas voluntarias do territorio nacional se deberán realizar, calquera que sexa a fronteira que se utilice para tal fin, polos postos habilitados e logo de exhibición do pasaporte, título de viaxe ou documento válido para a entrada no país.

2. Tamén se poderán realizar as saídas, con documentación defectuosa ou incluso sen ela, de non existir

prohibición nin ningún impedimento ao xuízo dos servizos policiais de control.

3. Os estranxeiros en tránsito que entren en España con pasaporte ou con calquera outro documento ao cal se lle atribúan análogos efectos deberán abandonar o territorio español con tal documentación, e deberán facelo dentro do prazo para o que sexa autorizado o tránsito, do establecido polos acordos internacionais relevantes ou do prazo de validez da estadia fixada no visado.

4. Os que se encontren en situación de estadia ou de prórroga de estadia deberán saír do territorio español dentro do tempo de vixencia da devandita situación. A súa ulterior entrada e permanencia en España deberán someterse aos trámites establecidos.

5. Os que disfruten dunha autorización de residencia poden saír e volver entrar en territorio español cantas veces o precisen, mentres a autorización e o pasaporte ou documento análogo se encontren en vigor.

6. Non obstante o disposto nos números anteriores, expediráselle ao estranxeiro cuxa autorización de residencia ou autorización de estadia perdesse vixencia unha autorización de regreso que lle permita a saída de España e posterior retorno ao territorio nacional dentro dun prazo non superior a 90 días, sempre que o solicitante acredite que iniciou os trámites de renovación do título que o habilita para permanecer en España, dentro do prazo legal fixado para o efecto. Cando a viaxe responda a unha situación de necesidade, a autorización de regreso tramitarase con carácter preferente.

7. Cando o estranxeiro acredite que a viaxe responde a unha situación de necesidade e concorran razóns excepcionais, poderase expedir a autorización de regreso referida no número anterior se se resolveu favorablemente a solicitude inicial de autorización de residencia ou de autorización de estadia para estudos e está en trámite a expedición da tarxeta de identidade de estranxeiro ou da tarxeta de estudante.

Artigo 19. *Forma de efectuar a saída.*

1. Ao saíren do territorio español, os estranxeiros presentaranlles aos funcionarios responsables do control nos postos habilitados para iso a documentación sinalada para a súa obrigada comprobación.

2. Se a documentación é achada conforme e non existe ningunha prohibición ou impedimento para a saída do titular ou dos titulares, estamparase no pasaporte ou título de viaxe o selo de saída, salvo que as leis internas ou acordos internacionais en que España sexa parte prevexan a non-estampaxe. Logo da devolución da documentación, quedará franco o paso ao exterior do país.

3. Se a saída se fai con documentación defectuosa, sen documentación ou con documento de identidade en que non se poida estampar o selo de saída, o estranxeiro cubrirá, nos servizos policiais de control, o impreso previsto para deixar constancia da saída.

Artigo 20. *Prohibicións de saída.*

1. De conformidade co previsto no artigo 28.2 da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, o ministro do Interior poderá acordar a prohibición de saída de estranxeiros do territorio nacional, nos casos seguintes:

a) Os de estranxeiros incurso nun procedemento xudicial pola comisión de delitos en España, salvo os supostos do artigo 57.7 da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, cando a autoridade xudicial autorice a súa saída ou expulsión.

b) Os de estranxeiros condenados pola comisión de delitos en España á pena de privación de liberdade e reclamados, calquera que fose o grao de execución da condena, salvo os supostos do artigo 57.7, da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, e os de aplicación de convenios sobre cumprimento de penas no país de orixe de que España sexa parte.

c) Os de estranxeiros reclamados e, se é o caso, detidos para extradición polos respectivos países, ata que se dite a resolución procedente.

d) Os supostos de padecemento de enfermidade contaxiosa que, de acordo coa lexislación española ou cos convenios internacionais, impoñan a inmovilización ou o internamento obrigatorio en establecemento adecuado.

2. As prohibicións de saída serán adoptadas con carácter individual polo ministro do Interior, segundo os casos, por iniciativa propia, por proposta do secretario de Estado de Inmigración e Emigración, do secretario de Estado de Seguridade, do delegado ou subdelegado do Goberno, das autoridades sanitarias ou por instancia dos cidadáns españois e dos estranxeiros residentes legais en España que puidesen resultar prexudicados, nos seus dereitos e liberdades, pola saída dos estranxeiros do territorio español. As prohibicións de saída deberán notificarse formalmente ao interesado e deberán expresar os recursos que procedan contra elas, o órgano perante o cal se deberán presentar e o prazo para interpoles.

TÍTULO II

Tránsito

Artigo 21. *Definición.*

Encóntranse en tránsito aqueles estranxeiros habilitados para atravesaren o Espazo Schengen en viaxe desde un Estado terceiro cara a outro Estado que admita o dito estranxeiro ou para permaneceren na zona de tránsito internacional dun aeroporto español, sen accederen ao territorio nacional, durante as escalas ou enlaces de voos.

Artigo 22. *Exixencia e clases de visado de tránsito.*

1. Para a realización do tránsito territorial ou aeroportuario, o estranxeiro deberá obter o correspondente visado, salvo nos casos en que este non se exixa.

2. Os visados de tránsito permiten transitar unha, dúas ou, excepcionalmente, varias veces, e poden ser:

a) Visado de tránsito territorial: habilita o estranxeiro para atravesar o territorio español en viaxe, de duración non superior a cinco días, desde un Estado terceiro a outro que admita o dito estranxeiro.

b) Visado de tránsito aeroportuario: habilita o estranxeiro especificamente sometido a esta exixencia a permanecer na zona de tránsito internacional dun aeroporto español, sen acceder ao territorio nacional, durante escalas ou enlaces do voo.

3. Os visados de tránsito territorial poderán ser concedidos como visados de carácter colectivo a prol dun grupo de estranxeiros, non inferior a cinco nin superior a 50, participantes nunha viaxe organizada, sempre que a entrada e a saída as realicen dentro do grupo.

Artigo 23. *Procedemento.*

1. A solicitude do visado de tránsito débese presentar, en modelo oficial, persoalmente ou a través do

representante debidamente acreditado, na misión diplomática ou oficinas consulares españolas en cuxa demarcación resida o estranxeiro. Excepcionalmente, se media causa que o xustifique, e logo de consulta ao Ministerio de Asuntos Exteriores e de Cooperación, poderase presentar nunha misión diplomática ou oficina consular diferente.

De conformidade coa normativa da Unión Europea, as misións diplomáticas e oficinas consulares españolas poderán expedir visados de tránsito en representación doutro país. Igualmente, as misións diplomáticas ou oficinas consulares doutro Estado parte poderán expedir visados uniformes de tránsito polo territorio español en representación de España.

2. Ás solicitudes de visado deberán xuntarse os documentos que acrediten:

a) As condicións do tránsito.

b) A disposición de medios de subsistencia no período que se solicita.

c) As garantías de admisión no país de destino, unha vez efectuado o tránsito por España ou polo territorio do Estado para o que se solicita o visado.

d) O período de vixencia do pasaporte durante o tempo para o que se solicita.

e) O seguro médico.

f) A autorización para viaxar de quen exerza a patria potestade ou tutela, se o solicitante é menor de idade.

3. Así mesmo poderase requirir do solicitante a documentación que acredite:

a) A residencia no lugar da solicitude, así como os vínculos ou arraigamento no país de residencia.

b) A situación profesional e socioeconómica do solicitante.

4. Na tramitación do procedemento, a misión diplomática ou oficina consular poderá requirir a comparecencia do solicitante e, cando o considere necesario, manter unha entrevista persoal para comprobar a identidade do solicitante, a validez da súa documentación persoal ou da documentación presentada, o motivo, o itinerario, a duración da viaxe e as garantías de retorno ao país de residencia. En todo caso, se transcorridos 15 días desde o requirimento o solicitante non comparece persoalmente, terase por desistido da súa solicitude e producirase o arquivo do procedemento.

5. Presentada en forma ou emendada a solicitude de visado e unha vez instruído o procedemento, a misión diplomática ou oficina consular ante a que se presente a solicitude resolverá e expedirá, se é o caso, o visado.

6. No suposto de resolución denegatoria por incumprimento dalgúns dos requisitos de entrada, incluído o de figurar como persoa non admisible, notificárase mediante a fórmula de aplicación común adoptada pola normativa de desenvolvemento dos acordos internacionais de supresión de controis de fronteiras nos cales España sexa parte, e expresará o recurso que contra ela proceda, o órgano ante o que se deba interpor e o prazo para a interposición.

7. No suposto de concesión do visado, o estranxeiro deberá recollelo no prazo dun mes desde a súa notificación, persoalmente ou mediante representante debidamente acreditado. De non se efectuar a recollida no prazo mencionado, entenderase que o interesado renunciou ao visado concedido e producirase o arquivo do expediente. En todo caso, a vixencia do visado será inferior á do pasaporte, título ou documento de viaxe sobre o que se expida.

Artigo 24. Autorización excepcional para tránsito.

En supostos excepcionais debidamente acreditados ou por encomenda do Ministerio de Asuntos Exteriores e de Cooperación, e sempre que se cumpran os demais requisitos recollidos neste capítulo, os responsables dos servizos policiais a cargo do control de entrada de persoas en territorio nacional poderán expedir en fronteira autorizacións de tránsito ou visados.

TÍTULO III**A estadia en España****Artigo 25. Definición de estadia.**

1. Encóntrase en situación de estadia o estranxeiro que non sexa titular dunha autorización de residencia e se encontre autorizado para permanecer en España por un período ininterrompido ou suma de períodos sucesivos cuxa duración total non exceda de noventa días por semestre a partir da data da primeira entrada, sen prexuízo do disposto no título VII para os estudantes ou investigadores e os seus familiares.

2. A situación de estadia será autorizada a través do correspondente visado de estadia, salvo nos casos en que este non se exixa, ou, se é o caso, a través da resolución de prórroga de estadia.

3. Nos supostos en que a situación de estadia exixa visado, esta deberase realizar dentro do seu período de validez.

CAPÍTULO I**Requisitos e procedemento****Artigo 26. Visados de estadia. Clases.**

Os visados de estadia poden ser:

a) Visado para estadia de curta duración: habilitará a estadia ata un máximo de tres meses con unha, dúas, ou varias entradas.

Excepcionalmente, para estadias non superiores a trinta días, poderá ser concedido como visado de carácter colectivo en favor dun grupo de estranxeiros participantes dunha viaxe, organizada social ou institucionalmente. O número non será inferior a cinco nin superior a 50 e a entrada, estadia e saída deberase realizar sempre dentro do grupo, con, polo menos, un responsable, que deberá ir provisto de pasaporte persoal e, se for preceptivo, de visado individual. Caducará polo transcurso da estadia concedida, cando esta se esgote dentro do período de vixencia do visado ou do número de entradas autorizado.

Unicamente nos supostos previstos no artigo 39 da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, o visado de estadia autorizará o titular para buscar emprego e solicitar a autorización de residencia e traballo en España durante a súa vixencia nos termos e condicións establecidos neste regulamento, que o Goberno completará mediante acordo ao respecto.

b) Visado de estadia múltiple: habilitará o estranxeiro a múltiples estadias, cuxa suma non poderá exceder de noventa días por semestre, durante un ano. Excepcionalmente, poderá ser expedido para un período de varios anos.

Artigo 27. Solicitud de visado de estadia.

1. O solicitante de visado de estadia deberá presentar a súa solicitude en modelo oficial, persoalmente ou a través de representante debidamente acreditado, na misión diplomática ou oficina consular española en cuxa demarcación resida. Excepcionalmente, e se media causa que o xustifique e logo de consulta ao Ministerio de Asuntos Exteriores e de Cooperación, poderase presentar esta solicitude en calquera misión diplomática ou oficina consular española.

2. De conformidade coa aplicación dos acordos de réxime común de visados de carácter internacional nos cales España sexa parte, as misións diplomáticas ou oficinas consulares españolas poderán expedir visados de estadia en representación doutro país. Igualmente, as misións diplomáticas ou oficinas consulares doutro Estado parte poderán expedir visados uniformes de estadia válidos para o territorio español e en representación de España.

3. En supostos excepcionais debidamente acreditados ou por encomenda do Ministerio de Asuntos Exteriores e de Cooperación, e sempre que se cumpran os demais requisitos recollidos neste capítulo, os responsables dos servizos policiais do Ministerio do Interior a cargo do control de entrada de persoas en territorio nacional poderán expedir en fronteira visados de estadia.

Artigo 28. Documentación requirida para os visados de estadia. Procedemento.

1. As solicitudes de visado de estadia deberán ir acompañadas dos documentos que acrediten:

a) A vixencia do pasaporte ou documento de viaxe do solicitante durante a totalidade do período para o que se solicita a estadia.

b) O obxecto da viaxe e as condicións da estadia prevista.

c) A disposición de medios de subsistencia suficientes para o período que se solicita.

d) Un seguro médico que cubra, durante todo o tempo da súa estadia e na totalidade dos Estados que aplican os acordos internacionais de supresión de controis fronteirizos en que España sexa parte, os gastos médicos e a repatriación asociados a un accidente ou a unha enfermidade repentina.

e) A disposición de aloxamento en España durante a estadia.

f) As garantías de retorno ao país de procedencia, entre as cales se deberá achegar un billete de ida e volta cunha data de retorno cerrada que non exceda o período de estadia máxima autorizado.

g) A autorización para viaxar de quen exerza a patria potestade ou tutela, se o solicitante é menor de idade.

2. Poderanse requirir do solicitante os documentos que acrediten:

a) A residencia no lugar da solicitude, así como os vínculos ou arraigamento no país de residencia.

b) A situación profesional e socioeconómica do solicitante.

c) O cumprimento dos prazos de retorno no caso de visados concedidos con anterioridade.

3. O solicitante de visado de estadia poderá achegar en apoio da súa solicitude unha carta de invitación dun cidadán español ou estranxeiro residente legal obtida conforme os requisitos que se establezan mediante orde do ministro da Presidencia, por proposta dos ministros de Asuntos Exteriores e de Cooperación,

de Interior e de Traballo e Asuntos Sociais. Esta carta será suficiente para garantir o cumprimento do suposto contido na alínea e) do número 1. En ningún caso, a carta de invitación suplirá a acreditación polo estranxeiro dos demais requisitos do citado número 1.

4. A misión diplomática ou oficina consular poderá requirir a comparecencia do solicitante e, cando se considere necesario, manter unha entrevista persoal, para comprobar a identidade do solicitante, a validez da súa documentación persoal ou da documentación achegada, a regularidade da estadia ou residencia no país de solicitude, o motivo, itinerario, duración da viaxe e as garantías de retorno ao país de residencia, así como a verificación do retorno en prazo en caso de visados concedidos con anterioridade. A incomparecencia no prazo fixado, que non poderá exceder de quince días, producirá o efecto de considerar o interesado desistido no procedemento.

5. Presentada en forma ou emendada a solicitude de visado, a misión diplomática ou oficina consular instruírá o correspondente procedemento e resolverá e expedirá, se é o caso, o visado.

6. No suposto de resolución denegatoria por incumprimento dalgúns dos requisitos de entrada, incluído o de figurar como persoa non admisible, notificarase mediante a fórmula de aplicación común adoptada pola normativa de desenvolvemento dos acordos internacionais de supresión de controis de fronteiras nos cales España sexa parte, e expresará o recurso que proceda contra ela, o órgano ante o que se deba interpor e o prazo para a interposición.

7. No suposto de concesión do visado, o estranxeiro deberá recollelo no prazo dun mes desde a súa notificación, e achegará nese momento o pasaporte ou a documentación de viaxe de que sexa titular, sen prexuízo de que este trámite se poida realizar mediante representante debidamente acreditado. De non se efectuar a recollida no prazo mencionado, entenderase que o interesado renunciou ao visado concedido e producirase o arquivo do procedemento. En todo caso, a vixencia do visado será inferior á do pasaporte, título ou documento de viaxe sobre o que se expida.

CAPÍTULO II

Prórroga de estadia e a súa extinción

Artigo 29. *Prórroga de estadia. Procedemento.*

1. O estranxeiro que entrase en España para fins que non sexan de traballo ou residencia, salvo nos casos de ser titular dun visado para busca de emprego, e se encontre no período de estadia que sinala o artigo 30 da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, poderá solicitar unha prórroga de estadia, co límite temporal previsto no dito artigo.

Nos supostos de entrada con visado, cando a duración deste sexa inferior a tres meses, poderase prorrogar a estadia, que en ningún caso poderá ser superior a tres meses nun período de seis.

2. A solicitude formalizarase nos modelos oficiais, determinados pola Secretaría de Estado de Inmigración e Emigración, e a ela xuntaránselle os seguintes documentos:

a) Pasaporte ordinario ou documento de viaxe, con vixencia superior á da prórroga de estadia que se solicite, que se anotará no expediente e se lle devolverá ao interesado.

b) Acreditación das razóns alegadas para a solicitude, que deberán ser excepcionais, no suposto de

nacionais de Estados aos cales non se lles exige visado para a súa entrada en España.

c) Proba suficiente de que dispón de medios de vida adecuados para o tempo de prórroga que solicita, nos termos que establece o título I.

d) Un seguro de viaxe coa mesma cobertura que o necesario para a solicitude do visado de estadia, e cunha vixencia igual ou superior á prórroga solicitada.

e) As garantías de retorno ao país de procedencia ou, se é o caso, de admisión no Estado terceiro de destino, con anterioridade á data de finalización da prórroga que se solicita. Poderá servir como medio para acreditar esta circunstancia a achega dun billete adquirido a nome do solicitante con data de retorno cerrada anterior á finalización do período de prórroga de estadia solicitada.

3. O solicitante deberase identificar persoalmente ante a oficina de estranxeiros, xefatura superior ou comisaría de policía da localidade onde se encontre, ao facer a presentación da solicitude ou no momento da tramitación en que para tal efecto sexa requirido polo órgano competente.

4. A prórroga de estadia poderá ser concedida polos subdelegados do Goberno, polos delegados do Goberno nas comunidades autónomas uniprovinciais, e polo comisario xeral de Estranxeiría e Documentación da Dirección Xeral da Policía, por proposta da xefatura superior ou comisaría de policía, se concorren as seguintes circunstancias:

a) Que a documentación se adapte ao preceptuado neste artigo.

b) Que o solicitante non estea incurso en ningunha das causas:

1.^a De prohibición de entrada determinadas no título I, porque non se coñecesen no momento da súa entrada ou porque acontecesen durante a súa estadia en España.

2.^a De expulsión ou devolución.

5. A prórroga de estadia farase constar no pasaporte ou título de viaxe, ou en documento á parte se o interesado entrou en España con outro tipo de documentación, logo do aboamento das taxas fiscais legalmente establecidas, e amparará o seu titular e os familiares que, se é o caso, figuren neses documentos e se encontren en España.

6. As resolucións denegatorias sobre a prórroga de estadia deberán ser motivadas e deberán selle notificar formalmente ao interesado, coas garantías de recurso previstas legalmente, e disporán a súa saída do territorio nacional, que se deberá realizar antes de que finalice o período de estadia inicial ou, de ter transcorrido este, no prazo fixado na resolución denegatoria, que non poderá ser superior a setenta e dúas horas, na forma regulada neste regulamento. O prazo de saída farase constar, conforme o disposto neste regulamento, no pasaporte ou título de viaxe ou no impreso correspondente previsto para deixar constancia da saída do territorio nacional.

Artigo 30. *Extinción de vixencia da prórroga de estadia.*

A extinción da vixencia da prórroga de estadia producirase polas seguintes causas:

a) Polo transcurso do prazo para o que fose concedida.

b) Por encontrarse o estranxeiro incurso nalgunha das causas de prohibición de entrada determinadas no título I.

CAPÍTULO III

Supostos excepcionais de estadia

Artigo 31. *Estadia en supostos de entrada ou documentación irregulares.*

Excepcionalmente, e sempre que existan motivos humanitarios, de interese público ou obrigas internacionais, o ministro do Interior ou o ministro de Traballo e Asuntos Sociais poderanlles autorizar a estadia en territorio español, por un máximo de tres meses nun período de seis, aos estranxeiros que entren neste con documentación defectuosa ou mesmo sen ela ou por lugares non habilitados para o efecto.

Artigo 32. *Visado de cortesía.*

1. Igualmente se encontrarán en situación de estadia as persoas ás cales o Ministerio de Asuntos Exteriores e de Cooperación lles expida un visado de cortesía.

2. O visado de cortesía pode ser expedido ás persoas sinaladas no artigo 2 da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, ou aos titulares de pasaporte oficial diplomático ou de servizo. Se é o caso, poderá ser prorrogado polo Ministerio de Asuntos Exteriores e de Cooperación.

TÍTULO IV

Residencia

Artigo 33. *Definición e supostos de residencia.*

1. Son residentes os estranxeiros que se encontren en España e sexan titulares dunha autorización para residir.

2. Os residentes poderanse encontrar en situación de residencia temporal ou residencia permanente.

3. Os residentes poderán exercer actividades laborais cando estean autorizados para iso, nos termos establecidos na Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, e neste regulamento.

CAPÍTULO I

Residencia temporal

Artigo 34. *Definición.*

Áchase na situación de residencia temporal o estranxeiro que se encontre autorizado a permanecer en España, por un período superior a noventa días e inferior a cinco anos, sen prexuízo do establecido no título VII.

SECCIÓN 1.^a RESIDENCIA TEMPORAL

Artigo 35. *Procedemento e requisitos.*

1. O estranxeiro que desexe residir temporalmente en España sen realizar actividades laborais, deberá solicitar o correspondente visado, segundo o modelo oficial, persoalmente na misión diplomática ou oficina consular española da súa demarcación de residencia. O Ministerio de Asuntos Exteriores e de Cooperación, se media causa que o xustifique, poderá determinar a misión diplomática ou oficina consular na cal corresponde presentar a solicitude de visado.

Excepcionalmente, en aplicación do disposto no primeiro parágrafo do número 2 da disposición adicional terceira da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, a misión diplomática ou oficina consular aceptará a presentación da solicitude mediante representante legalmente acreditado cando existan motivos fundados que obstaculicen o desprazamento do solicitante, como o afastamento da misión ou oficina, dificultades de transporte que fagan a viaxe especialmente gravosa ou razóns acreditadas de enfermidade ou condición física que dificulten sensiblemente a súa mobilidade.

2. Á solicitude de visado deberá xuntar:

a) Pasaporte en vigor ou título de viaxe, recoñecido como válido en España, cunha vixencia mínima dun ano.

b) Certificado de antecedentes penais, ou documento equivalente, no caso de solicitante maior de idade penal, que debe ser expedido polas autoridades do país de orixe ou do país ou países en que residise durante os últimos cinco anos e no cal non deben constar condenas por delitos existentes no ordenamento español.

c) Certificado médico, para acreditar que non padece ningunha das enfermidades susceptibles de corentena previstas no Regulamento sanitario internacional.

d) Os documentos que acrediten medios de vida suficientes para atender os seus gastos de manutención e estadia, incluíndo, se é o caso, os da súa familia, durante o período de tempo polo que se desexe residir en España, sen necesidade de desenvolver ningunha actividade laboral.

3. Durante a instrución do trámite do visado, a misión diplomática ou oficina consular poderá requirir a comparecencia do solicitante e, cando se considere necesario, manter unha entrevista persoal, para comprobar a súa identidade, a validez da documentación presentada e a veracidade do motivo de solicitude do visado. A incomparecencia, salvo forza maior, no prazo fixado, que non poderá exceder de quince días, producirá o efecto de considerar o interesado desistido no procedemento.

Cando se determine a realización da entrevista, nela deberán estar presentes, polo menos, dous representantes da Administración española, ademais do intérprete, en caso necesario, e deberá quedar constancia do seu contido mediante unha acta asinada polos presentes, da cal se lle entregará copia ao interesado.

Se os representantes da Administración chegan ao convencemento de que existen indicios suficientes para dudar da identidade das persoas, da validez dos documentos, ou da veracidade dos motivos alegados para solicitar o visado, denegarase a súa concesión. En caso de se ter realizado unha entrevista, remitiráselle unha copia da acta ao organismo que outorgou inicialmente a autorización.

4. Presentada en forma a solicitude de visado ou, se é o caso, emendada, nos termos previstos no artigo 71 da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común, a misión diplomática ou oficina consular, sempre que non resolva a inadmisión ou denegación do visado ou o arquivo do procedemento, circunstancias que deberán ser notificadas nos termos previstos neste regulamento, dará traslado da solicitude, por medios telemáticos e de maneira simultánea cando sexa posible, ao Ministerio de Asuntos Exteriores e de Cooperación e á Delegación ou Subdelegación do Goberno en cuxa demarcación solicite a residencia o estranxeiro para que resolva o que proceda sobre a autorización de residencia.

5. A delegación ou subdelegación do Goberno, no prazo máximo dun mes desde a recepción da solicitude, resolverá a concesión ou denegación da autorización de residencia de forma motivada, logo do informe dos servizos policiais relativo á existencia de razóns que poidan impedila.

A delegación ou subdelegación do Goberno comunicará esta resolución, por medios telemáticos e de maneira simultánea, cando sexa posible, ao Ministerio de Asuntos Exteriores e de Cooperación e á oficina consular ou misión diplomática correspondente, e a eficacia da autorización quedará supeditada á expedición, se é o caso, do visado e á efectiva entrada do estranxeiro en territorio nacional.

6. Se a resolución é desfavorable, e así se entenderá se no prazo dun mes non se comunica, a misión diplomática ou oficina consular resolverá a denegación do visado.

7. Se a resolución é favorable, a misión diplomática ou oficina consular, en atención ao cumprimento do resto dos requisitos exixidos, resolverá e expedirá, se é o caso, o visado.

8. Notificada, se é o caso, a concesión do visado, o solicitante deberá recollelo persoalmente no prazo dun mes desde a notificación. En caso de non facelo así, entenderase que o interesado renunciou ao visado concedido, e producirase o arquivo do procedemento.

9. Así mesmo, unha vez recollido o visado, o solicitante deberá entrar no territorio español, de conformidade co establecido no título I, no prazo de vixencia do visado, que en ningún caso será superior a tres meses, e, unha vez efectuada a entrada, deberá solicitar persoalmente no prazo dun mes, ante a oficina correspondente, a tarxeta de identidade de estranxeiro. Esta tarxeta será expedida polo prazo de validez da autorización de residencia temporal e será retirada polo estranxeiro.

Artigo 36. *Efectos do visado e duración.*

1. O visado de residencia que se expida incorporará a autorización inicial de residencia, e a vixencia desta comezará desde a data en que se efectúe a entrada en España, a cal se deberá facer constar obrigatoriamente no pasaporte ou título de viaxe.

2. A autorización inicial de residencia temporal terá a duración dun ano.

Artigo 37. *Renovación da autorización de residencia temporal.*

1. O estranxeiro que desexe renovar a súa autorización de residencia temporal deberá solicitala persoalmente ante o órgano competente para a súa tramitación, durante os sesenta días naturais previos á data de expiración da vixencia da súa autorización.

2. Á solicitude, en modelo oficial, deberá xuntar a documentación que acredite que se reúnen as circunstancias que permiten esta renovación, como son:

a) Pasaporte en vigor ou título de viaxe, recoñecido como válido en España, así como a tarxeta de identidade de estranxeiro en vigor.

b) Os documentos que acrediten os recursos económicos ou os medios de vida suficientes para atender os seus gastos de manutención, así como o seguro médico, durante o período de tempo polo que se pretenda renovar a residencia en España sen necesidade de desenvolver ningunha actividade laboral.

3. A oficina competente para a tramitación do procedemento solicitará o certificado de antecedentes penais e resolverá. Conforme o disposto no artigo 31.4

da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, valorarase, en función das circunstancias de cada suposto e tendo en conta a gravidade dos feitos, a posibilidade de renovar a autorización de residencia aos estranxeiros que sexan condenados pola comisión dun delito e cumprisen a condena, os que sexan indultados ou aqueles aos que se lles aplique a suspensión da execución da pena.

4. A autorización de residencia temporal renovada terá unha vixencia de dous anos, salvo que corresponda obter unha autorización de residencia permanente.

5. A presentación da solicitude no prazo sinalado no número 1 prorroga a validez da autorización anterior ata a resolución de procedemento.

Tamén se prorrogará ata a resolución do procedemento no suposto en que a solicitude se presente dentro dos tres meses posteriores á data en que finalice a vixencia da anterior autorización, sen prexuízo da incoación do correspondente procedemento sancionador pola infracción en que se incorra.

6. A resolución favorable notificaráselle ao interesado con indicación das cantidades que lle corresponda aboar en concepto de taxas pola concesión da renovación solicitada, así como pola expedición da nova tarxeta de identidade de estranxeiro.

7. No suposto de que a Administración non resolva expresamente no prazo de tres meses desde a presentación da solicitude, entenderase que a resolución é favorable. Logo de solicitude do interesado, a autoridade competente para conceder a autorización virá obrigada a expedir o certificado que acredite a renovación por este motivo e, no prazo dun mes desde a súa notificación, o seu titular deberá solicitar a renovación da tarxeta de identidade de estranxeiro.

SECCIÓN 2.^a RESIDENCIA TEMPORAL EN VIRTUDE DE REAGRUPAMENTO FAMILIAR

Artigo 38. *Definición.*

Áchase en situación de residencia temporal, por razón de reagrupamento familiar, o estranxeiro que fose autorizado a permanecer en España en virtude do dereito ao reagrupamento familiar exercido por un estranxeiro residente que resida legalmente en España durante un ano e obteña autorización para residir por, polo menos, outro ano.

Artigo 39. *Familiares reagrupables.*

O estranxeiro poderá reagrupar con el en España os seguintes familiares:

a) O seu cónxuxe, sempre que non se encontre separado de feito ou de dereito e que o matrimonio non se celebre en fraude de lei. En ningún caso se poderá reagrupar máis dun cónxuxe, aínda que a lei persoal do estranxeiro admita esta modalidade matrimonial. O estranxeiro residente que se encontre separado do seu cónxuxe e casado en segundas ou posteriores nupcias só poderá reagrupar con el o novo cónxuxe e os seus familiares se acredita que a separación dos seus anteriores matrimonios tivo lugar tras un procedemento xurídico que fixe a situación do cónxuxe anterior e os seus familiares en canto á vivenda común, á pensión ao cónxuxe e aos alimentos para os menores dependentes.

b) Os seus fillos ou os do seu cónxuxe, incluídos os adoptados, sempre que sexan menores de dezaioito anos ou estean incapacitados, de conformidade coa lei española ou a súa lei persoal, e non se encontren casados. Cando se trate de fillos dun só dos cónxuxes, requirirase, ademais, que este exerza en solitario a

patria potestade ou se lle teña outorgado a custodia e estean efectivamente ao seu cargo. No suposto de fillos adoptivos deberase acreditar que a resolución pola que se acordou a adopción reúne os elementos necesarios para producir efecto en España.

c) Os menores de dezaoto anos ou incapaces cando o residente estranxeiro sexa o seu representante legal.

d) Os seus ascendentes ou os do seu cónxuxe, cando estean ao seu cargo e existan razóns que xustifiquen a necesidade de autorizar a súa residencia en España.

e) Entenderase que os familiares están a cargo do reagrupante cando acredite que, polo menos durante o último ano da súa residencia en España, transferiu fondos ou soportou gastos do seu familiar nunha proporción que permita inferir unha dependencia económica efectiva. Mediante orde do ministro da Presidencia, por proposta dos ministros de Asuntos Exteriores e de Cooperación, de Interior e de Traballo e Asuntos Sociais, determinarase a contía ou a porcentaxe de ingresos considerados suficientes para estes efectos, así como o modo de acreditarlos.

Artigo 40. *Reagrupamento familiar por residentes reagrupados.*

1. Os estranxeiros que adquiren a residencia temporal en virtude dun previo reagrupamento familiar poderán, pola súa vez, exercer o dereito de reagrupamento respecto dos seus propios familiares, sempre que contén cunha autorización de residencia e traballo obtidos independentemente da autorización do reagrupante e reúnan os requisitos establecidos para o exercicio do dereito ao reagrupamento familiar.

2. No suposto dos ascendentes, estes só poderán exercer, pola súa vez, o dereito de reagrupamento familiar tras ter obtido a condición de residente permanente de maneira independente respecto do reagrupante e acreditar solvencia económica para atender as necesidades dos membros da súa familia que pretendan reagrupar.

3. Excepcionalmente, o ascendente reagrupado que teña ao seu cargo un fillo menor de idade ou incapacitado, poderá exercer o dereito de reagrupamento nos termos dispostos no número 1.

Artigo 41. *Residencia independente dos familiares reagrupados.*

1. O cónxuxe reagrupado poderá obter unha autorización de residencia temporal, independente da do reagrupante, cando obteña a correspondente autorización para traballar. En todo caso, o cónxuxe reagrupado que non se encontre separado, poderá solicitar unha autorización de residencia independente cando resida en España durante cinco anos.

2. Así mesmo, o cónxuxe reagrupado poderá obter unha autorización de residencia temporal independente cando se dea algún dos seguintes supostos:

a) Cando se rompa o vínculo conxugal que deu orixe á situación de residencia, por separación de dereito ou divorcio, sempre e cando acredite a convivencia en España co cónxuxe reagrupante durante polo menos dous anos.

b) Cando fose vítima de violencia de xénero, unha vez ditada ao seu favor unha orde xudicial de protección.

c) Por causa de morte do reagrupante.

3. Nos casos previstos no punto anterior, cando, ademais do cónxuxe, se reagrupen outros familiares,

estes conservarán a autorización de residencia concedida e dependerán, para efectos da renovación regulada no artigo 44, do membro da familia co que convivan.

4. Os fillos e menores sobre os que o reagrupante teña a representación legal, obterán unha autorización de residencia temporal independente cando alcancen a maioría de idade e obteñan unha autorización para traballar, ou ben cando alcancen a maioría de idade e residan en España durante cinco anos.

5. Os ascendentes reagrupados poderán obter unha autorización de residencia temporal independente do reagrupante cando obteñan unha autorización para traballar, sen prexuízo de que os efectos da dita autorización de residencia temporal independente, para o exercicio da reagrupamento familiar, queden supeditados ao disposto no artigo 17.3 da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro.

6. O cónxuxe non separado de feito ou de dereito de residente legal, e os fillos en idade laboral, previamente reagrupados, poderán obter unha autorización para traballar sen que iso comporte a obtención dunha autorización de residencia independente, cando as condicións fixadas no contrato de traballo que dea lugar á autorización, por ser este a tempo parcial ou pola duración da prestación de servizos, dean lugar a unha retribución inferior ao salario mínimo interprofesional a tempo completo en cómputo anual.

Artigo 42. *Procedemento para o reagrupamento familiar.*

1. O estranxeiro que desexe exercer o dereito de reagrupamento familiar deberá solicitar, persoalmente perante o órgano competente para a súa tramitación, unha autorización de residencia temporal a favor dos membros da súa familia que desexe reagrupar. A solicitude de reagrupamento familiar poderase presentar por parte do estranxeiro que teña autorización para residir en España durante un ano e solicitado a autorización para residir por, polo menos, outro ano. En todo caso, non se lle poderá conceder a autorización de residencia ao familiar reagrupable ata que non se produza a efectiva renovación da autorización do reagrupante, ou ata que a súa solicitude de renovación sexa estimada por silencio positivo, sen prexuízo da ulterior obriga de ditar resolución expresa, nos termos previstos no artigo 43.4. a) da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común.

2. A solicitude, que se deberá cubrir en modelo oficial, deberá ir acompañada da seguinte documentación:

a) Copia da documentación acreditativa dos vínculos familiares e, se é o caso, da idade, e a dependencia legal e económica.

b) Copia do pasaporte, documento de viaxe ou cédula de inscrición do solicitante en vigor.

c) Copia da correspondente autorización de residencia ou residencia e traballo, xa renovada, ou, conxuntamente, da primeira autorización e do xustificante de solicitude de renovación.

d) Acreditación de emprego e/ou de recursos económicos suficientes para atender as necesidades da familia, incluíndo a asistencia sanitaria, no suposto de non estar cuberta pola Seguridade Social. Mediante orde do ministro da Presidencia, por proposta dos ministros de Interior e de Traballo e Asuntos Sociais, determinarase a contía dos medios de vida exixibles para estes efectos, así como o modo de acreditar a súa posesión, tendo en conta o número de persoas que

pasarán a depender do solicitante a partir do reagrupamento.

e) Xustificación documental que acredite a dispoñibilidade, por parte do reagrupante, dunha vivenda adecuada para atender as necesidades do reagrupante e a familia.

Este requisito deberase xustificar mediante informe expedido pola corporación local do lugar de residencia do reagrupante. No prazo máximo de quince días desde a solicitude, a corporación deberá emitir o informe e notificarllo ao interesado e, simultaneamente e por medios telemáticos cando for posible, á autoridade competente para resolver a autorización de reagrupamento.

Subsidiariamente, poderase xustificar este requisito presentando acta notarial mixta de presenza e manifestacións en caso de que a corporación local non proceda a emitir o informe de dispoñibilidade de vivenda no prazo indicado, o que será acreditado coa copia da solicitude realizada.

En todo caso, o informe ou acta notarial debe facer referencia aos seguintes extremos: título que habilite para a ocupación da vivenda, número de cuartos, uso ao que se destina cada unha das dependencias da vivenda, número de persoas que a habitan e condicións de habitabilidade e equipamento.

f) Nos casos de reagrupamento de cónxuxe, declaración xurada do reagrupante de que non reside con el en España outro cónxuxe.

3. Presentada a solicitude en forma ou corrixidos os defectos, o órgano competente tramitará e resolverá o que proceda, logo do informe policial sobre a existencia de razóns que, se é o caso, o impidan.

4. No caso de resolución denegatoria, notificaráselle ao interesado e motivarase a causa da denegación.

5. No suposto de que o estranxeiro cumpra cos requisitos establecidos para o reagrupamento familiar, o órgano competente resolverá a concesión da autorización de residencia temporal por reagrupamento, e suspenderase a eficacia da autorización ata a expedición, se é o caso, do visado, e ata a efectiva entrada do estranxeiro en territorio nacional.

6. Esta resolución comunicaráse ao reagrupante e, por medios telemáticos e de maneira simultánea cando sexa posible, ao Ministerio de Asuntos Exteriores e de Cooperación e á misión diplomática ou oficina consular en cuxa demarcación resida o estranxeiro. Na comunicación ao interesado farase mención expresa a que a autorización non despregará os seus efectos ata que non se produza a obtención do visado e a posterior entrada en España do seu titular, salvo nos supostos en que poida quedar exento desta obriga por ser aplicable unha circunstancia excepcional prevista legal ou regulamentariamente.

7. Cando o reagrupante teña autorización de residencia temporal, a vixencia da autorización de residencia dos familiares reagrupados estenderase ata a mesma data que a do reagrupante.

Cando o reagrupante teña autorización de residencia permanente, a vixencia da primeira autorización de residencia dos familiares reagrupados estenderase ata a data de validez da tarxeta de identidade de estranxeiro do reagrupante. A posterior autorización de residencia do reagrupado será de carácter permanente.

Artigo 43. *Tramitación do visado no procedemento de reagrupamento familiar.*

1. No prazo de dous meses desde a notificación ao reagrupante da concesión da autorización, o familiar que vaia ser reagrupado deberá solicitar persoalmente o visado na misión diplomática ou oficina consular en

cuxa demarcación resida. O Ministerio de Asuntos Exteriores e de Cooperación, se media causa que o xustifique, poderá determinar a misión diplomática ou oficina consular diferente á anterior en que corresponda presentar a solicitude de visado.

Excepcionalmente, en aplicación do disposto no primeiro parágrafo do número 2 da disposición adicional terceira da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, a misión diplomática ou oficina consular aceptará a presentación por representante legalmente acreditado cando existan motivos fundados que obstaculicen o desprazamento do solicitante, como o afastamento da misión ou oficina, dificultades de transporte que fagan a viaxe especialmente gravosa ou razóns acreditadas de enfermidade ou condición física que dificulten sensiblemente a súa mobilidade. No caso de tratarse dun menor, poderá solicitalo un representante debidamente acreditado.

Constituirá causa de inadmisión a trámite da solicitude de visado e, se é o caso, de denegación, o feito de que o estranxeiro se encontre en España en situación irregular, evidenciado polo poder de representación ou por datos que consten na Administración.

2. A solicitude de visado deberá ir acompañada de:

a) Pasaporte ordinario ou título de viaxe, recoñecido como válido en España, cunha vixencia mínima de catro meses.

b) Certificado de antecedentes penais ou documento equivalente, no caso de solicitante maior de idade penal, que debe ser expedido polas autoridades do país de orixe ou do país ou países en que residiu durante os últimos cinco anos e no cal non deben constar condenas por delitos existentes no ordenamento español.

c) Copia da autorización de residencia notificada ao reagrupante.

d) Documentación orixinal que acredite os vínculos familiares e, se é o caso, a idade e a dependencia legal ou económica.

e) Certificado médico co fin de acreditar que non padece ningunha das enfermidades susceptibles de corentena previstas no Regulamento sanitario internacional.

3. Durante a instrución do trámite do visado, a misión diplomática ou oficina consular poderá requirir a comparecencia do solicitante e, cando se coide necesario, manter unha entrevista persoal, para comprobar a súa identidade, o vínculo familiar alegado, se é o caso, a dependencia legal ou económica e a validez da documentación achegada. A incomparecencia, salvo forza maior, no prazo fixado, que non poderá exceder de 15 días, producirá o efecto de considerar o interesado desistido no procedemento.

Cando se determine a realización da entrevista, nela deberán estar presentes, polo menos, dous representantes da Administración española e o representante do interesado, en caso de que este este sexa menor, ademais do intérprete, en caso necesario. Quedará constancia do seu contido mediante unha acta asinada polos presentes, da cal se lle entregará copia ao interesado.

4. Se os representantes da Administración chegan ao convencemento de que existen indicios suficientes para dudar da identidade das persoas, da validez dos documentos, ou da veracidade dos motivos alegados para solicitar o visado, denegarase a súa concesión de forma motivada e, en caso de se ter realizado unha entrevista, remitirase copia da acta ao organismo que concedeu inicialmente a autorización.

5. A misión diplomática ou oficina consular, en atención ao cumprimento dos requisitos exixidos, noti-

ficará a concesión do visado, se é o caso, no prazo máximo de dous meses, e deberá ser recollido polo solicitante, persoalmente, salvo no caso de menores, en que poderá ser recollido polo seu representante. De non se efectuar no prazo mencionado a recollida, entenderase que o interesado renunciou ao visado concedido, e producirase o arquivo do procedemento.

6. Recollido o visado, o solicitante deberá entrar no territorio español durante o prazo de vixencia daquel, que en ningún caso será superior a tres meses, de conformidade co establecido no capítulo I deste regulamento. No prazo dun mes desde a entrada, o estranxeiro deberá solicitar persoalmente a tarxeta de identidade de estranxeiro, salvo no caso de menores, en que poderá ser solicitado polo seu representante.

Artigo 44. *Renovación das autorizacións de residencia en virtude de reagrupamento familiar.*

1. A renovación das autorizacións de residencia por reagrupamento deberán solicitarse en modelo oficial no prazo de 60 días antes da súa expiración.

2. A solicitude de renovación deberán xuntarse os documentos que acrediten a disposición de emprego e/ou recursos económicos suficientes para atender as necesidades da familia, así como a cobertura da asistencia sanitaria.

3. As solicitudes de renovación dos familiares reagrupados presentaranse e tramitaranse conxuntamente coa do reagrupante, salvo causa que o xustifique.

4. De conformidade co previsto no artigo 28.3.c) da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, cando a resolución sexa desfavorable, deberase producir a saída obrigatoria do solicitante.

5. Entenderase que a resolución é favorable no suposto de que a Administración non resolva expresamente no prazo de tres meses desde a presentación da solicitude. En calquera caso, a presentación da solicitude prorroga a validez da autorización anterior ata a resolución de procedemento. Logo de solicitude do interesado, a autoridade competente para conceder a autorización virá obrigada a expedir o certificado que acredite a renovación por este motivo.

6. A resolución favorable notificaráselle ao interesado con indicación das cantidades que corresponda aboar en concepto de taxas pola concesión da renovación solicitada, así como pola expedición da nova tarxeta de identidade de estranxeiro.

SECCIÓN 3.^a RESIDENCIA TEMPORAL EN SUPOSTOS EXCEPCIONAIS

Artigo 45. *Autorizacións de residencia temporal por circunstancias excepcionais.*

1. De conformidade co artigo 31.3 da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, en atención ás circunstancias excepcionais que concorran, poderáselles conceder unha autorización de residencia temporal aos estranxeiros que se encontren en España nos supostos determinados neste artigo, sempre que non haxa mala fe do solicitante.

2. Poderase conceder unha autorización de residencia por razóns de arraigamento, nos seguintes supostos:

a) Por arraigamento laboral, poderán obter unha autorización os estranxeiros que acrediten a permanencia continuada en España durante un período mínimo de dous anos, sempre que carezan de antecedentes penais en España e no seu país de orixe, e que demostren a existencia de relacións laborais cuxa duración non sexa inferior a un ano.

b) Aos estranxeiros que acrediten a permanencia continuada en España durante un período mínimo de tres anos, sempre que carezan de antecedentes penais en España e no seu país de orixe, contendo un contrato de traballo asinado polo traballador e o empresario no momento da solicitude cuxa duración non sexa inferior a un ano e ben acrediten vínculos familiares con outros estranxeiros residentes, ben presenten un informe que acredite a súa inserción social emitido polo concello en que teña o seu domicilio habitual.

Para estes efectos, os vínculos familiares entenderanse referidos exclusivamente aos cónxuxes, ascendentes e descendentes en liña directa.

c) Cando se trate de fillos de pai ou nai que sexan orixinariamente españois.

3. Poderáselles conceder unha autorización por razóns de protección internacional ás persoas ás cales o ministro do Interior, por proposta da Comisión Interministerial de Asilo e Refuxio, autorice a permanencia en España conforme o previsto no artigo 17.2 da Lei 5/1984, do 26 de marzo, reguladora do dereito de asilo e da condición de refuxiado, nos termos previstos no artigo 31.3 do seu regulamento de aplicación, así como aos estranxeiros desprazados no sentido regulado polo Regulamento sobre réxime de protección temporal en caso de afluencia masiva de persoas desprazadas, aprobado polo Real decreto 1325/2003, do 24 de outubro. Así mesmo, poderase conceder unha autorización de residencia temporal nos casos a que se refiren os artigos 31.4 e 34.1 do Regulamento de aplicación da Lei 5/1984, do 26 de marzo, reguladora do dereito de asilo e da condición de refuxiado.

4. Poderase conceder unha autorización por razóns humanitarias, nos seguintes supostos:

a) Aos estranxeiros vítimas dos delitos tipificados nos artigos 311 a 314 do Código penal, de delitos nos cales concorra a circunstancia agravante de comisión por motivos racistas, antisemitas ou doutra clase de discriminación, tipificada no artigo 22.4.^a, do Código penal, ou de delitos por condutas violentas exercidas no medio familiar, nos termos previstos pola Lei 27/2003, do 31 de xullo, reguladora da orde de protección das vítimas de violencia doméstica, sempre que recaia sentenxa por tales delitos.

b) Aos estranxeiros que acrediten sufrir unha enfermidade sobrevida de carácter grave que requira asistencia sanitaria especializada, de imposible acceso no seu país de orixe, e que o feito de ser interrompida ou de non recibila supoña un grave risco para a saúde ou a vida. Para os efectos de acreditar a necesidade, será preciso un informe clínico expedido pola autoridade sanitaria correspondente.

c) Aos estranxeiros que acrediten que o seu traslado ao país de que son orixinarios ou proceden, para efectos de solicitar o visado que corresponda, implica un perigo para a súa seguridade ou a da súa familia, e que reúnen os demais requisitos para obter unha autorización temporal de residencia ou de residencia e traballo.

5. Sen prexuízo do establecido nos números anteriores, poderáselles conceder unha autorización ás persoas que colaboren coas autoridades administrativas, policiais, fiscais ou xudiciais, ou cando concorran razóns de interese público ou seguridade nacional que xustifiquen a necesidade de autorizar a súa residencia en España. Para estes efectos, as ditas autoridades poderán instar dos organismos competentes a concesión da autorización de residencia ou de residencia e traballo á persoa que se encontre nalgún destes supostos.

6. En virtude do seu carácter excepcional, as autorizacións concedidas con base neste artigo, así como as súas renovacións, terán unha vixencia dun ano, sen prexuízo do establecido no artigo 47 e na normativa de asilo.

7. A concesión da autorización de residencia temporal por circunstancias excepcionais concedida polos supostos de arraigamento, con excepción da que se lles conceda aos menores de idade, levará aparellada unha autorización de traballo en España durante a vixencia daquela. Na mesma situación encontraranse as persoas previstas no artigo 31.3 do Regulamento de aplicación da Lei 5/1984, do 26 de marzo, reguladora do dereito de asilo e da condición de refuxiado.

Nos demais supostos, o estranxeiro poderá solicitar, persoalmente, a correspondente autorización para traballar nos rexistros dos órganos competentes para a súa tramitación. Esta solicitude poderase presentar de maneira simultánea coa solicitude de autorización de residencia por circunstancias excepcionais ou ben durante o período de vixencia daquela, e na súa concesión será preciso acreditar o cumprimento dos requisitos establecidos nas alíneas b), c), d) e e) do artigo 50. Non obstante, os requisitos a que se refire a alínea c) do artigo 50 acreditaranse nos termos establecidos no número 3 do artigo 51 deste regulamento.

Artigo 46. *Procedemento.*

1. A autorización de residencia temporal por circunstancias excepcionais, que non requirirá visado, deberá ser solicitada persoalmente polo estranxeiro ante o órgano competente para a súa tramitación, salvo no caso de menores ou incapaces, no cal poderá presentar a solicitude o seu representante legal, xunto coa seguinte documentación:

a) Pasaporte en vigor ou título de viaxe, recoñecido como válido en España, cunha vixencia mínima de catro meses. Nos termos fixados na resolución do ministro do Interior pola que se autorice a permanencia do interesado en España nos casos do artigo 17.2 da Lei 5/1984, do 26 de marzo, reguladora do dereito de asilo e da condición de refuxiado, poderase eximir deste requisito.

b) Nos casos en que se exixa, contrato de traballo asinado polo traballador e polo empresario cunha duración mínima dun ano, cuxos efectos estarán condicionados á entrada en vigor da autorización de residencia e traballo solicitada.

c) Documentación acreditativa de encontrarse nalgunha das situacións a que se refire o artigo anterior.

2. En particular, para acreditar que se reúnen as condicións establecidas para os supostos de arraigamento, a documentación presentada deberase axustar ás seguintes exigencias:

a) En caso de que o interesado sexa maior de idade penal, deberá presentar certificado de antecedentes penais expedido polas autoridades do país ou países en que residiu durante os cinco anos anteriores á súa entrada en España, no cal non deberán constar condenas por delitos existentes no ordenamento español.

b) No suposto de arraigamento laboral, para os efectos de acreditar a relación laboral e a súa duración, o interesado deberá presentar unha resolución xudicial que a recoñeza ou a resolución administrativa confirmatoria da acta de infracción da Inspección de Traballo e Seguridade Social que a acredite.

c) Nos supostos de arraigamento acreditado mediante informe emitido por un concello, neste deberá constar o tempo de permanencia do interesado no seu domicilio, os medios de vida con que conte, o

seu grao de coñecemento das linguas que se utilicen, a inserción nas redes sociais do seu contorno, os programas de inserción sociolaboral de institucións públicas ou privadas nos cales participou e cantos outros extremos poidan servir para determinar o seu grao de arraigamento.

O concello correspondente poderá recomendar que se exima o estranxeiro da necesidade de contar cun contrato de traballo, sempre e cando acredite que conta con medios de vida suficientes.

3. Nos supostos de solicitudes presentadas polas vítimas dos delitos por condutas violentas exercidas no medio familiar, os interesados poderán presentar a solicitude cando se dite a favor da vítima unha orde xudicial de protección, e poderase conceder a autorización de residencia unha vez que recaia sentenza polos delitos de que se trate.

4. O órgano competente poderá requirir do solicitante que achegue os documentos sinalados nos artigos anteriores ou outros documentos que sexan necesarios para xustificar os motivos da solicitude, e manifestaralle que, de non facelo no prazo que se sinala na notificación, que non poderá ser superior a un mes, se terá por desistido da solicitude e se producirá o arquivo do procedemento.

5. Así mesmo, o órgano competente poderá requirir a comparecencia do solicitante e manter con el unha entrevista persoal. Cando se determine a realización da entrevista, nela deberán estar presentes, polo menos, dous representantes da Administración, ademais do intérprete, en caso necesario, e quedará constancia do seu contido mediante unha acta asinada polos presentes, da que se lle entregará copia ao interesado. Se os representantes da Administración chegan ao convencemento de que existen indicios suficientes para dúbida da identidade das persoas, da validez dos documentos ou da veracidade doutras circunstancias en que se baseou a autorización, recomendarase a denegación da autorización e remitirase copia da acta ao organismo competente para resolver. En caso de que xurdan dúbidas sobre o criterio que hai que seguir, o órgano competente deberá elevar a consulta correspondente á Dirección Xeral de Inmigración.

6. Nos supostos a que se refire o número 5 do artigo anterior, a competencia para a súa resolución corresponderá:

a) Á Secretaría de Estado de Seguridade cando a autorización estea baseada na colaboración coas autoridades policiais, fiscais e xudiciais e nos casos de seguridade nacional. A solicitude baseada nestes supostos xuntarase o informe da xefatura correspondente das forzas e corpos de seguridade, xa sexan do Estado, xa sexan da comunidade autónoma, así como, se é o caso, o da autoridade fiscal ou xudicial, para acreditar as razóns que a sustentan.

b) Á Secretaría de Estado de Inmigración e Emigración nos casos de colaboración coas demais autoridades administrativas e por razóns de interese público.

c) Nos supostos das alíneas a) e b), as autoridades mencionadas poderán delegar as facultades conferidas nos subdelegados do Goberno ou nos delegados do Goberno nas comunidades autónomas uniprovinciais. Igualmente, no caso da alínea a) esta facultade poderase delegar no director xeral da Policía ou no comisario xeral de Estranxeiría e Documentación.

7. A eficacia da autorización concedida no suposto de arraigamento do artigo 45.2.b) deste regulamento estará condicionada á posterior afiliación e alta do traballador na Seguridade Social no prazo dun mes desde a notificación realizada ao solicitante. Cumprida a con-

dición, a autorización comezará o seu período de vixencia.

8. No prazo dun mes desde a notificación da concesión da autorización de residencia temporal por circunstancias excepcionais ou, se é o caso, desde a súa entrada en vigor, o estranxeiro deberá solicitar persoalmente a tarxeta de identidade de estranxeiro.

Artigo 47. Renovación e cesamento da situación de residencia temporal por circunstancias excepcionais.

1. Os titulares dunha autorización concedida polo secretario de Estado de Seguridade, ou autoridade en quen delegue, poderán renovar a autorización sempre que as autoridades competentes aprecien que permanecen as razóns que motivaron a súa concesión. Soamente no caso de que as autoridades conclúan que cesaron as razóns que motivaron a súa concesión, poderán solicitar unha autorización de residencia ou unha autorización de residencia e traballo, sempre e cando cumpran os requisitos establecidos por este regulamento para a súa obtención, con excepción do visado.

2. Os supostos de autorizacións por circunstancias excepcionais concedidas polos motivos recollidos no número 3 do artigo 45 rexeranse para a súa renovación pola normativa de asilo e protección temporal aplicable.

3. Nas autorizacións concedidas polos demais supostos, de conformidade co disposto polo artigo 98, os titulares da autorización poderán solicitar unha autorización de residencia ou unha autorización de residencia e traballo, sempre e cando cumpran os requisitos establecidos para a súa obtención, incluída a titularidade das licenzas ou permisos administrativos imprescindibles para o posto que se pretende ocupar.

4. Os estranxeiros poderán solicitar a autorización de residencia temporal ou de residencia temporal e traballo ou, cando se prevexa, a renovación da autorización por circunstancias excepcionais, durante os 60 días naturais previos á data de expiración da súa autorización. A presentación da solicitude neste prazo prorroga a validez da autorización anterior ata a resolución do procedemento. Tamén se prorrogará ata a resolución do procedemento no suposto en que a solicitude se presente dentro dos tres meses posteriores á data en que remate a vixencia da anterior autorización, sen prexuízo da incoación do correspondente procedemento sancionador pola infracción en que se incorra.

CAPÍTULO II

Residencia temporal e traballo

Artigo 48. Supostos.

Áchase en situación de residencia temporal, con autorización para traballar, o estranxeiro maior de 16 anos autorizado a permanecer en España por un período superior a 90 días e inferior a cinco anos, e a exercer unha actividade lucrativa, laboral ou profesional, por conta propia ou allea.

SECCIÓN 1.^a RESIDENCIA TEMPORAL E TRABALLO POR CONTA ALLEA

Artigo 49. Autorización de traballo por conta allea.

1. A autorización inicial de residencia temporal e traballo por conta allea habilitará os estranxeiros que residen fóra de España e que obteñan o correspondente

visado a iniciaren unha relación laboral por conta allea.

2. A autorización inicial de residencia e traballo por conta allea terá unha duración dun ano e poderase limitar a un ámbito xeográfico e sector de actividade determinado conforme as instrucións ou directrices determinadas pola Secretaría de Estado de Inmigración e Emigración.

3. Nos supostos previstos neste regulamento, os estranxeiros residentes ou os que se encontran en situación de estadia por estudos poderán acceder á correspondente autorización de residencia temporal e traballo por conta allea, sen que sexa exigible o visado. No caso dos que fosen residentes, a duración da autorización estará en función do tempo que residan previamente en España.

O acceso á autorización de residencia e traballo dos que sexan titulares dun visado de busca de emprego rexerase polas disposicións específicas deste regulamento e polo acordo sobre continxente.

4. Os estranxeiros que obteñan unha autorización deberán solicitar a tarxeta de identidade de estranxeiro correspondente no prazo dun mes desde o comezo da autorización.

Artigo 50. Requisitos.

Serán requisitos para a concesión da autorización de residencia temporal e traballo por conta allea:

a) Que a situación nacional de emprego permita a contratación do traballador estranxeiro.

Para os efectos de determinar esta situación nacional de emprego, o Servizo Público de Emprego Estatal elaborará, con periodicidade trimestral e logo de consulta da Comisión Laboral Tripartita de Inmigración, un catálogo de ocupacións de difícil cobertura, para cada provincia así como para Ceuta e Melilla, de acordo coa información subministrada por servizos públicos de emprego autonómicos. Este catálogo estará baseado na información dispoñible sobre a xestión das ofertas presentadas polos empregadores nos servizos públicos de emprego, e consideraranse como ocupacións as consignadas na Clasificación Nacional de Ocupacións en vigor.

A cualificación dunha ocupación como de difícil cobertura implica a posibilidade de tramitar a autorización para residir e traballar dirixida ao estranxeiro. Así mesmo, consideraranse como a situación nacional de emprego permite a contratación nas ocupacións non cualificadas como de difícil cobertura cando o empregador acredite a dificultade de contratación do posto que se pretende cubrir, mediante a xestión da oferta de emprego presentada ante o servizo público de emprego concluída con resultado negativo. Para este efecto, o servizo público de emprego encargado da xestión emitirá, no prazo máximo de 15 días, unha certificación en que se exprese que da xestión da oferta se conclúe a insuficiencia de demandantes de emprego adecuados e dispoñibles para aceptar a oferta.

b) Que se lle garanta ao traballador unha actividade continuada durante o período de vixencia da autorización para residir e traballar.

c) Que as empresas solicitantes formalicen a súa inscrición no correspondente réxime do sistema de Seguridade Social e se encontren ao día no cumprimento das súas obrigas tributarias e fronte á Seguridade Social. Nos termos establecidos no artigo seguinte, poderase requirir, ademais, do empresario que acredite os medios económicos, materiais e persoais de que dispón para o seu proxecto empresarial.

d) Que as condicións fixadas na oferta de traballo se axusten ás establecidas pola normativa vixente para

a mesma actividade, categoría profesional e localidade.

e) Que se posúa a titulación, se é o caso, debidamente homologada ou que se acredite a capacitación exixida para o exercicio da profesión.

f) Que os traballadores estranxeiros que se pretenda contratar carezan de antecedentes penais en España e nos seus países anteriores de residencia por delitos existentes no ordenamento español.

g) Que os traballadores estranxeiros non se encontraran irregularmente en territorio español.

Sen prexuízo do previsto na alínea a), non se terá en conta a situación nacional de emprego nos supostos establecidos no artigo 40 da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro. Igualmente, serán autorizados a traballar sen atender á situación nacional de emprego os nacionais de Estados cos cales se subscriban convenios internacionais para tal efecto, así como os nacionais de Estados non pertencentes á Unión Europea nin ao Espazo Económico Europeo enrolados en buques españois en virtude de acordos internacionais de pesca marítima. Neste caso, concederáselle validez de autorización para traballar ao duplicado da notificación de embarque ou renovación do contrato de tripulantes estranxeiros en buques españois.

Artigo 51. *Procedemento.*

1. O empregador ou empresario que pretenda contratar un traballador estranxeiro non residente en España deberá presentar, persoalmente ou a través de quen validamente teña atribuída a representación legal empresarial, a correspondente solicitude de autorización de residencia e traballo por conta allea ante o rexistro do órgano competente para a súa tramitación, correspondente á provincia onde se vaia exercer a actividade laboral.

2. Coa solicitude de autorización de residencia e traballo por conta allea en modelo oficial deberase presentar a seguinte documentación:

a) O DNI ou CIF e documento de inscrición da empresa na Seguridade Social, ou documento acreditativo de encontrarse exento; e no caso de que a empresa estea constituída como persoa xurídica, documento público que outorgue a súa representación legal en favor da persoa física que formule a solicitude.

b) O contrato de traballo ou a oferta de emprego no modelo oficial establecido.

c) Cando a autoridade competente o considere necesario para asegurar que o empresario poderá facer fronte ás obrigas dimanantes do contrato de traballo, este deberá acreditar, cos documentos que expresa e motivadamente se lle requiran, os medios económicos, materiais ou persoais dos cales dispón para o seu proxecto empresarial e para facer fronte ás ditas obrigas.

d) Copia do pasaporte, ou documento de viaxe, en vigor, do traballador estranxeiro.

e) Aqueles documentos que xustifiquen, se son alegados polo interesado, algún dos supostos específicos establecidos no artigo 40 da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro.

f) A titulación ou acreditación de que se posúa a capacitación exixida para o exercicio da profesión, cando proceda, debidamente homologada.

g) Outros documentos que se determinan mediante orde do ministro de Traballo e Asuntos Sociais para avaliar o cumprimento dos requisitos establecidos no artigo 50.

3. Recibida a solicitude, a autoridade competente procederá á instrución do procedemento e á súa inme-

diata tramitación, e demandará de oficio o informe ao respecto da Axencia Estatal da Administración Tributaria, da Tesouraría Xeral da Seguridade Social, dos servizos competentes da Dirección Xeral da Policía e do Rexistro Central de Penados e Rebeldes. Estes informes deberán ser emitidos no prazo de 10 días.

4. No suposto de que non se presenten os documentos recollidos no número 2, ou non se acredite estar ao día no cumprimento das obrigas tributarias e de Seguridade Social, requirirase o interesado coa advertencia expresa de que, de non presentar os documentos ou acreditar o cumprimento das citadas obrigas no prazo de 10 días, se terá por desistido da petición e se producirá o arquivo do expediente.

5. A autoridade competente, á vista da documentación presentada e dos informes obtidos, resolverá de forma motivada, atendendo aos requisitos previstos nesta sección, e notificaralle ao empregador a resolución sobre a autorización de residencia e traballo solicitada, para os efectos de que, se é o caso, proceda ao aboamento das taxas no prazo correspondente.

Cando a resolución sexa favorable, suspenderase a súa eficacia ata a expedición, se é o caso, do visado e ata a efectiva entrada do estranxeiro en territorio nacional. Na comunicación ao interesado farase mención expresa a que a autorización non producirá os seus efectos ata que non se produza a obtención do visado e a posterior entrada en España do seu titular.

A autoridade competente comunicarlles a resolución favorable, por medios telemáticos e de maneira simultánea cando sexa posible, ao Ministerio de Asuntos Exteriores e de Cooperación e á misión diplomática ou oficina consular española correspondente ao lugar de residencia do traballador.

6. No prazo dun mes desde a notificación ao empregador ou empresario interesado, o traballador deberá solicitar persoalmente o visado na misión diplomática ou oficina consular en cuxa demarcación resida. O Ministerio de Asuntos Exteriores e de Cooperación, se media causa que o xustifique, poderá determinar a misión diplomática ou oficina consular diferente á anterior en que corresponda presentar a solicitude de visado. De acordo co previsto pola disposición adicional terceira da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, poderase realizar a presentación por un representante legalmente acreditado cando existan motivos fundados que obstaculicen o desprazamento do solicitante, como o afastamento da misión ou oficina, dificultades de transporte que fagan a viaxe especialmente gravosa ou razóns acreditadas de enfermidade ou condición física que dificulten sensiblemente a súa mobilidade, ou cando se trate dun menor.

Sen prexuízo do anterior, cando a través do poder de representación, doutros documentos achegados na solicitude ou de datos que consten na Administración, se evidencie que o estranxeiro para o que se solicita o visado se encontra en España en situación irregular, inadmitirase a trámite ou, se tal circunstancia se advirte nun momento posterior, denegarase a solicitude de visado.

7. A solicitude de visado deberá ir acompañada de:

a) Pasaporte ordinario ou título de viaxe, recoñecido como válido en España, cunha vixencia mínima de catro meses.

b) Certificado de antecedentes penais, que debe ser expedido polas autoridades do país de orixe ou do país ou países en que residiu durante os últimos cinco anos, no cal non deben constar condenas por delitos existentes no ordenamento español.

c) Certificado médico co fin de acreditar que non padece ningunha das enfermidades susceptibles de

corentena previstas no Regulamento sanitario internacional.

d) Copia da autorización de residencia e traballo condicionada.

8. Durante a instrución do trámite do visado, a misión diplomática ou oficina consular poderá requirir a comparecencia do solicitante e, cando se considere necesario, manter unha entrevista persoal, para comprobar a súa identidade, a validez da documentación achegada e a veracidade do motivo de solicitude do visado. A incomparecencia, salvo forza maior, no prazo fixado, que non poderá exceder de 15 días, producirá o efecto de considerar o interesado desistido no procedemento.

Cando se determine a realización da entrevista, nela deberán estar presentes, polo menos, dous representantes da Administración española, ademais do intérprete, en caso necesario, e quedará constancia do seu contido mediante unha acta asinada polos presentes, da cal se lle entregará unha copia ao interesado.

9. Se os representantes da Administración chegan ao convencemento de que existen indicios suficientes para dudar da identidade das persoas, da validez dos documentos ou da veracidade dos motivos alegados para solicitar o visado, denegarase a súa concesión de forma motivada e, en caso de se ter realizado unha entrevista, remitiráselle copia da acta ao organismo que autorizou inicialmente a autorización.

10. Notificada a concesión do visado, o traballador deberá recollelo persoalmente no prazo dun mes desde a data de notificación. De non se efectuar a recollida no prazo mencionado, entenderase que o interesado renunciou ao visado concedido, e producirase o arquivo do expediente.

11. Así mesmo, unha vez recollido o visado, o traballador deberá entrar no territorio español, de conformidade co establecido no título I, no prazo de vixencia do visado, que non será superior a tres meses.

12. A partir da entrada legal en España do traballador, poderá comezar a súa actividade e producirase a súa afiliación, alta e posterior cotización nos termos establecidos pola normativa de Seguridade Social que resulte de aplicación.

13. No prazo dun mes desde a entrada en España, o estranxeiro deberá solicitar a tarxeta de identidade de estranxeiro, persoalmente e ante a oficina correspondente. Esta tarxeta será expedida polo prazo de validez da autorización de residencia temporal e será retirada polo estranxeiro.

14. Se no momento da solicitude da tarxeta de identidade de estranxeiro, ou transcorrido un mes desde a súa entrada en España, non existe constancia de que o traballador autorizado inicialmente a residir e traballar foi afiliado e/ou dado de alta na Seguridade Social, a autoridade competente poderá resolver a extinción da autorización, de conformidade co disposto polo artigo 75.

Así mesmo, a autoridade competente requirirá o empresario ou empregador que solicitou a autorización para que indique as razóns polas cales non se iniciou a relación laboral, coa advertencia de que, se non alega ningunha xustificación ou se as razóns aducidas se consideran insuficientes, se poderán denegar posteriores solicitudes de autorización que presente por considerar que non se garante a actividade continuada dos traballadores.

Artigo 52. *Efectos do visado de residencia e traballo por conta allea.*

O visado de residencia e traballo por conta allea incorporará a autorización inicial de residencia e traba-

llo por conta allea, e a vixencia desta comezará desde a data en que se efectúe a entrada en España, a cal se deberá facer constar obrigatoriamente no pasaporte ou título de viaxe.

Artigo 53. *Denegación das autorizacións de residencia e traballo por conta allea.*

1. A autoridade competente denegará as autorizacións de residencia e traballo por conta allea nos supostos seguintes:

a) Cando consten antecedentes penais do traballador en España ou nos seus países anteriores de residencia por delitos existentes no ordenamento español.

b) Cando o exixa a situación nacional de emprego, sen prexuízo dos supostos específicos establecidos no artigo 40 da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro.

c) Cando as condicións fixadas no contrato de traballo ou oferta de emprego sexan inferiores ás establecidas pola normativa vixente para a mesma actividade, categoría profesional e localidade. Tamén se denegará no caso de que a contratación sexa a tempo parcial, cando, pola duración da prestación de servizos, a retribución sexa inferior ao salario mínimo interprofesional, en cómputo anual, en proporción ao tempo de traballo efectivo, salvo que se trate do cónxuxe non separado de feito ou de dereito de residente legal, ou de fillo en idade laboral e menor de 18 anos, previamente reagrupados, de acordo co previsto no artigo 41.6.

d) Cando nos 12 meses inmediatamente anteriores á data de solicitude a empresa amortice os postos de traballo que pretende cubrir por despedimento improcedente ou nulo, declarado por sentenza ou recoñecido como tal en acto de conciliación, ou polas causas previstas nos artigos 50, 51 e 52.c) do Estatuto dos traballadores, excepto nos supostos de forza maior.

e) Cando o empregador solicitante sexa sancionado mediante resolución firme nos últimos 12 meses por infraccións cualificadas como moi graves na Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, ou por infraccións en materia de estranxeiría cualificadas como moi graves ou moi graves no texto refundido da Lei sobre infraccións e sancións na orde social, aprobada polo Real decreto legislativo 5/2000, do 4 de agosto.

f) Cando o empresario ou empregador non lle garanta ao traballador a actividade continuada durante a vixencia da autorización de residencia e traballo, ou ben cando, sendo requirido para iso nos termos establecidos no artigo 51, non acredite os medios económicos, materiais e persoais de que dispón para o seu proxecto empresarial e para facer fronte ás obrigas dimanantes do contrato de traballo.

g) Cando, para fundamentar a petición, se presenten documentos falsos ou se formulen alegacións inexactas, e medie mala fe.

h) Cando se careza da titulación especial exixida para o exercicio da concreta profesión ou da homologación ou da colexiación cando así se requira.

i) Cando conste un informe gubernativo previo desfavorable.

j) Cando concorra unha causa prevista legalmente de inadmisión a trámite que non sexa apreciada no momento da recepción da solicitude.

k) Cando o empresario solicitante sexa condenado mediante sentenza firme por delitos contra os dereitos dos traballadores ou contra cidadáns estranxeiros, salvo que os antecedentes penais fosen cancelados.

2. A denegación deberá ser motivada e expresará os recursos que contra ela procedan, o órgano administrativo ou xudicial ante o que se deba presentar e o prazo para interpoñelos.

Artigo 54. Renovación das autorizacións de residencia e traballo por conta allea.

1. A renovación das autorizacións de residencia e traballo por conta allea deberase solicitar, en modelo oficial, durante os 60 días naturais previos á data de expiración da vixencia da súa autorización. A presentación da solicitude neste prazo prorrogará a validez da autorización anterior ata a resolución do procedemento. Tamén se prorrogará ata a resolución do procedemento no suposto en que a solicitude se presente dentro dos tres meses posteriores á data en que finalice a vixencia da anterior autorización, sen prexuízo da incoación do correspondente procedemento sancionador pola infracción en que se incorra.

2. Xunto coa solicitude de renovación deberanse presentar os documentos acreditativos de que se reúnen as condicións para a súa concesión, de acordo co establecido nos números seguintes.

3. A autorización de residencia e traballo por conta allea renovarase no momento da súa expiración, no suposto de que se acredite a continuidade na relación laboral que deu lugar á concesión da autorización cuxa renovación se pretende.

Así mesmo, procederase á renovación cando o traballador acredite a realización habitual da actividade para a que se concedeu a autorización durante un mínimo de seis meses por ano e se encuentre nalgunha das seguintes situacións:

a) Suscriba un contrato de traballo cun novo empregador acorde coas características da súa autorización para traballar, e figure en situación de alta ou asimilada á alta no momento de solicitar a renovación.

b) Dispoña dunha nova oferta de traballo que reúna os requisitos establecidos no artigo 50, con excepción da alínea a).

4. Renovarase a autorización do traballador que teña un período de actividade de polo menos tres meses por ano, sempre e cando acredite:

a) Que a relación laboral que deu lugar á autorización cuxa renovación se pretende se interrompeu por causas alleas á súa vontade.

b) Que buscou activamente emprego, participando nas accións que determine o servizo público de emprego ou ben en programas de inserción sociolaboral de entidades públicas ou privadas que contén con subvencións públicas.

c) Que no momento de solicitude da renovación teña un contrato de traballo en vigor.

5. Tamén se renovará a autorización cando o traballador se encuentre nalgunha das situacións previstas no artigo 38.3. b) e c) da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro.

6. Os descubertos na cotización á Seguridade Social non impedirán a renovación da autorización, sempre que se acredite a realización habitual da actividade. A autoridade competente porá en coñecemento da Inspección de Traballo e Seguridade Social a situación de descuberto de cotización, para os efectos de que se leven a cabo as actuacións que procedan.

7. Cando proceda, a renovación da autorización de residencia e traballo por conta allea farase por un período de dous anos, salvo que corresponda unha autorización de residencia permanente, e permitirá o exercicio de calquera actividade en calquera parte do territorio nacional. Os efectos da autorización renovada retrotraeranse ao día inmediatamente seguinte ao da caducidade da autorización anterior.

8. Notificada a resolución favorable, o estranxeiro deberá solicitar no prazo dun mes a tarxeta de identidade de estranxeiro.

9. Será causa de denegación das solicitudes de renovación, ademais do incumprimento dalgúns dos requisitos previstos neste artigo, a concorrencia dalgún dos supostos de denegación previstos nesta sección, excepto o recollido no número 1.b) do artigo anterior. Valorarase, en función das circunstancias de cada suposto, a posibilidade de renovar a autorización de residencia e traballo aos estranxeiros que sexan condenados pola comisión dun delito e cumpran a condena, os que foron indultados ou que se encontren na situación de remisión condicional da pena.

10. Transcorrido o prazo para resolver sobre unha solicitude de renovación de autorización de residencia e traballo por conta allea, esta entenderase estimada. A autoridade competente para conceder a autorización virá obrigada, logo de solicitude por parte do interesado, a expedir o certificado que acredite a renovación por este motivo e, no prazo dun mes desde a súa notificación, o seu titular deberá solicitar a renovación da tarxeta de identidade de estranxeiro.

SECCIÓN 2.^a RESIDENCIA TEMPORAL E TRABALLO POR CONTA ALLEA DE DURACIÓN DETERMINADA

Artigo 55. Autorización de residencia temporal e traballo por conta allea de duración determinada.

1. A autorización de residencia e traballo por conta allea de duración determinada tramitarase polo procedemento previsto para as autorizacións de residencia e traballo por conta allea, coas especialidades previstas nesta sección.

2. Esta autorización permite o desenvolvemento das seguintes actividades:

a) De temporada ou campaña. A súa duración coincidirá coa do contrato ou contratos de traballo, co límite máximo de nove meses, dentro dun período de 12 meses consecutivos

b) De obras ou servizos para a montaxe de plantas industriais ou eléctricas, construción de infraestruturas, edificacións e redes de subministración eléctrica, gas, ferrocarrís e telefónicos, instalacións e mantementos de equipamentos produtivos, así como a súa posta en marcha e reparacións, entre outros.

c) De carácter temporal realizadas por persoal de alta dirección, deportistas profesionais, artistas en espectáculos públicos, así como outros colectivos que se determinen mediante orde do ministro de Traballo e Asuntos Sociais para os exclusivos efectos de posibilitar a concesión deste tipo de autorización.

d) Para a formación e realización de prácticas profesionais.

3. A duración da autorización coincidirá coa do contrato de traballo, co límite máximo dun ano, nos supostos previstos nas alíneas b), c) e d), e non será susceptible de renovación, sen prexuízo das posibilidades de prórroga previstas na lexislación laboral.

Artigo 56. Requisitos.

1. Para obter a autorización para traballar no caso dos supostos recollidos nas alíneas a) e b) do artigo 55.2, é necesario cumprir, ademais das condicións do artigo 50, os seguintes requisitos:

a) Dispoñer dun aloxamento adecuado, que reúna as condicións previstas na normativa en vigor na materia e sempre que quede garantida, en todo caso, a dignidade e a hixiene adecuadas do aloxamento. A obriga

de proporcionar aloxamento poderase exceptuar en virtude das condicións da actividade laboral, salvo no suposto previsto no artigo 55.2.a).

b) Organizar as viaxes de chegada a España e de regreso ao país de orixe e asumir, como mínimo, o custo da primeira de tales viaxes e os gastos de traslado de ida e volta entre o posto de entrada a España e o lugar do aloxamento, así como ter actuado diligentemente para garantir o regreso dos traballadores ao seu país de orixe en anteriores ocasións.

c) Que o traballador estranxeiro se comprometa a retornar ao país de orixe, unha vez concluída a relación laboral. Para os efectos de verificarse o retorno daquel, deberase presentar na misión diplomática ou na oficina consular que lle expediu o visado no prazo dun mes desde o termo da súa autorización de traballo en España. A misión ou oficina dará traslado desta circunstancia, por medios telemáticos e de maneira simultánea cando sexa posible, ao Ministerio de Asuntos Exteriores e de Cooperación e ao Ministerio do Interior, para a súa anotación no Rexistro Central de Estranxeiros. O incumprimento desta obriga poderá ser causa de denegación de posteriores solicitudes de autorizacións para traballar, durante os tres anos seguintes ao termo da autorización concedida.

O cumprimento por parte do traballador das súas obrigas, así como a acreditación do seu regreso ante a autoridade diplomática ou consular competente, facultarao para cubrir outras posibles ofertas de emprego que se xeren na mesma actividade.

d) Non se terá en conta a situación nacional de emprego nos supostos previstos nas alíneas d) e l) do artigo 40 da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro.

2. Para obter a autorización para traballar no caso do suposto recollido no artigo 55.2.c), é necesario cumprir, ademais das condicións do artigo 50, as seguintes:

a) Posuír as licenzas administrativas que, se é o caso, se exixan para o desenvolvemento da actividade profesional.

b) Que o traballador estranxeiro se comprometa a regresar ao seu país de orixe, unha vez finalizado o contrato de traballo. O incumprimento desta obriga poderá ser causa de denegación de posteriores solicitudes de autorizacións para traballar, durante os tres anos seguintes ao termo da autorización concedida.

3. Para obter a autorización para traballar no caso do suposto recollido no artigo 55.2.d), é necesario cumprir, ademais das condicións do artigo 50, coa excepción da recollida na súa alínea b), as seguintes:

a) Que se formalicen contratos de traballo en prácticas ou para a formación, nos termos establecidos na normativa española que regula estas modalidades contractuais.

b) Que o traballador estranxeiro se comprometa a regresar ao seu país de orixe unha vez finalizado o contrato de traballo. O incumprimento desta obriga poderá ser causa de denegación de posteriores solicitudes de autorizacións para traballar, durante os tres anos seguintes ao termo da autorización concedida.

4. En todo caso, os contratos de traballo deberán conter, polo menos, os aspectos previstos no artigo 2.2 do Real decreto 1659/1998, do 24 de xullo, así como unha previsión do salario neto que percibirá o traballador.

Artigo 57. Procedemento.

1. A solicitude tramitarase polo procedemento previsto neste regulamento para as autorizacións de resi-

dencia e traballo por conta allea de carácter estable, coas especialidades previstas neste artigo para os supostos recollidos no artigo 55.2.a) e b).

2. As ofertas de emprego serán postas á disposición do Servizo Público de Emprego Estatal e dos servizos públicos de emprego das comunidades autónomas para que poidan ser publicadas durante quince días, para os efectos de que os traballadores que residan en calquera parte do territorio nacional poidan concorrer á súa cobertura, previamente a que sexan tramitadas para a súa cobertura por traballadores que se encontran no estranxeiro.

3. As solicitudes para cubrir os postos para os que non concorran traballadores residentes serán presentadas polas empresas ou polas organizacións empresariais, que para estes supostos terán atribuídas a representación legal empresarial, cunha antelación mínima de tres meses ao inicio da actividade laboral.

4. A autoridade competente comprobará que as solicitudes presentadas cumpren os requisitos exixidos para a contratación previstos neste regulamento e, en particular, o disposto no artigo 56.1. Das resolucións adoptadas darase traslado ás organizacións sindicais e empresariais de ámbito provincial, as cales poderán transmitir á autoridade competente as eventuais consideracións en relación con elas.

5. Cando a resolución sexa favorable, notificaráse lle ao empregador a autorización de residencia e traballo cuxa eficacia quedará suspendida ata a expedición, se é o caso, do visado e ata a efectiva entrada do estranxeiro en territorio nacional. A notificación producirá efectos para o aboamento das taxas correspondentes no prazo en que proceda.

6. No momento en que a autoridade competente dispoña dos contratos asinados polos empresarios, procederá a facer constar nestes a dilixencia aprobatoria da autorización de residencia e traballo, e indicará o sector de actividade, o ámbito territorial e a duración autorizados. Os exemplares dos contratos serán remitidos de novo aos empresarios para que poidan ser asinados polo traballador no país de orixe, ante a oficina consular competente para a expedición do visado.

7. Con carácter xeral, para todos os supostos recollidos no artigo 55.2, non será precisa a obtención da tarxeta de identidade de estranxeiro nin o aboamento da taxa cando a contratación dos traballadores sexa para un período inferior a seis meses.

8. Nos supostos en que as autorizacións sexan susceptibles de prórroga, o empregador deberá acreditar que esta se solicita para continuar coa realización da mesma obra, servizo ou actividade especificados no contrato. A duración da autorización da prórroga coincidirá coa finalización da obra, servizo ou actividade co límite dun ano, e poderá ser obxecto doutras prórrogas nas mesmas condicións. As autorizacións de temporada ou campaña poderanse prorrogar ata seis ou nove meses en función do tipo de visado e do período de contratación inicial.

9. O visado de residencia e traballo para actividades de duración determinada tramitarase polo procedemento establecido na sección 1.^a deste capítulo e incorporará a autorización de residencia e traballo, facendo constar a súa natureza temporal, e a vixencia desta comezará desde a data en que se efectúe a entrada en España, a cal se fará constar obrigatoriamente no pasaporte ou título de viaxe.

10. Cando no prazo dun mes desde a súa entrada en España non exista constancia de que o traballador autorizado inicialmente a residir e traballar foi afiliado e/ou dado de alta na Seguridade Social, a autoridade competente poderá resolver a extinción da autorización de conformidade co disposto polo artigo 75. Así mesmo, a autoridade competente requirirá o empresario ou

empregador para que indique as razóns polas que non se iniciou a relación laboral, coa advertencia de que, se non alega ningunha xustificación ou se as razóns aducidas se consideran insuficientes, se poderán denegar posteriores solicitudes de autorización que presente por considerar que non se garante a actividade continuada dos traballadores.

SECCIÓN 3.^a RESIDENCIA TEMPORAL E TRABALLO POR CONTA PROPIA

Artigo 58. *Requisitos.*

Son requisitos para a concesión da autorización de residencia temporal e traballo por conta propia:

a) Cumprir os requisitos que a lexislación vixente lles exige aos nacionais para a apertura e funcionamento da actividade proxectada.

b) Posuír a cualificación profesional exigible ou experiencia acreditada suficiente no exercicio da actividade profesional, así como a titulación necesaria para as profesións cuxo exercicio exixa homologación específica e, se é o caso, a colexiación cando así se requira.

c) Acreditar que o investimento previsto para a implantación do proxecto sexa suficiente e a incidencia, se é o caso, na creación de emprego, nos termos que se establezan mediante orde do ministro de Traballo e Asuntos Sociais.

d) A certificación que demostre a colexiación, no caso do exercicio de actividades profesionais independentes que a exixan.

e) A previsión de que o exercicio da actividade producirá desde o primeiro ano recursos económicos suficientes polo menos para a manutención e o aloxamento do interesado, unha vez deducidos os necesarios para o mantemento da actividade.

f) Carecer de antecedentes penais en España e nos seus países anteriores de residencia por delitos existentes no ordenamento español.

g) Non encontrarse irregularmente en España.

Artigo 59. *Procedemento.*

1. O traballador estranxeiro non residente que pretenda traballar por conta propia en España deberá presentar, persoalmente, en modelo oficial, a solicitude de autorización de residencia e traballo por conta propia ante a oficina consular española correspondente ao seu lugar de residencia, salvo que, excepcionalmente, lle fose de aplicación o disposto no primeiro parágrafo do número 2 da disposición adicional terceira da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro. O Ministerio de Asuntos Exteriores e de Cooperación, se media causa que o xustifique, poderá determinar a misión diplomática ou oficina consular diferente á anterior na cal corresponda presentar a solicitude de visado.

2. A solicitude de autorización de residencia e traballo por conta propia deberá ir acompañada da seguinte documentación:

a) Copia do pasaporte, ou documento de viaxe, en vigor, do solicitante.

b) Certificado de antecedentes penais ou documento equivalente, que debe ser expedido polas autoridades do país de orixe ou do país ou países en que resida durante os últimos cinco anos, no cal non deben constar condenas por condutas tipificadas na lexislación penal española.

c) Certificado sanitario co fin de acreditar que non padece ningunha das enfermidades susceptibles de corentena previstas no Regulamento sanitario internacional.

d) A titulación ou acreditación de que se posúe a capacitación exigida para o exercicio da profesión, cando proceda, debidamente homologada.

e) Acreditación de que se conta co investimento económico necesario a que se fai referencia no artigo anterior, ou ben compromiso suficiente de apoio por parte de institucións financeiras ou outras.

f) Proxecto de establecemento ou actividade que se vai realizar, con indicación do investimento previsto, a súa rendibilidade esperada e, se é o caso, postos de traballo cuxa creación se preveza.

g) Relación das autorizacións ou licenzas que se exixan para a instalación, apertura ou funcionamento da actividade proxectada ou para o exercicio profesional, que indique a situación en que se encontren os trámites para a súa consecución, incluíndo, se é o caso, as certificacións de solicitude ante os organismos correspondentes.

3. A misión diplomática ou oficina consular rexistrará a solicitude e entregarálle ao interesado a comunicación de inicio de procedemento ou, se é o caso, resolverá a inadmisión a trámite.

No suposto de que non se presenten os documentos recollidos no número 2 deste artigo, a misión diplomática ou oficina consular requirirá o interesado e advertiráo expresamente de que, de non achegalos no prazo de dez días, se terá por desistido da petición e se procederá ao arquivo do expediente.

4. Presentada en forma ou emendada a solicitude de autorización de residencia e traballo por conta propia, a misión diplomática ou oficina consular dará traslado desta, xunto coa documentación correspondente, ao órgano competente en cuxa demarcación solicite a residencia o estranxeiro, directamente ou a través dos órganos centrais do Ministerio de Asuntos Exteriores e de Cooperación, para que este resolva o que proceda sobre a autorización de residencia e traballo.

5. O órgano competente impulsará a súa inmediata tramitación, verificará que os solicitantes carecen de antecedentes penais e non se encontran residindo ilegalmente en España e demandará de oficio o informe previo policial, o informe do Rexistro Central de Penados e Rebeldes, así como informes doutros organismos sobre os respectivos ámbitos da súa competencia. Estes informes deberán ser emitidos no prazo de dez días.

6. A autoridade competente, á vista da documentación presentada e dos informes obtidos, resolverá o que proceda sobre a solicitude.

7. En caso de concesión, a autoridade competente dará traslado desta resolución, por medios telemáticos e de maneira simultánea cando sexa posible, ao Ministerio de Asuntos Exteriores e de Cooperación e á misión diplomática ou oficina consular, e condicionará a súa vixencia á solicitude e, se é o caso, á expedición do visado e efectiva entrada do traballador en territorio nacional.

Igualmente, notificaralle ao interesado a autorización de residencia e traballo por conta propia, con indicación do feito impositivo da taxa para o seu aboamento previo á solicitude de visado.

8. O interesado presentará, persoalmente, salvo que, excepcionalmente, lle fose de aplicación o disposto no primeiro parágrafo do número 2 da disposición adicional terceira da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, a solicitude de visado en modelo oficial, no prazo dun mes desde a data da notificación da concesión da autorización de residencia e traballo por conta propia, á que xuntará copia desta, ante a misión diplomática ou oficina consular española correspondente ao seu lugar de residencia.

9. A misión diplomática ou oficina consular, en atención ao cumprimento do resto dos requisitos exixidos, resolverá sobre a solicitude e expedirá, se é o caso, o visado de residencia e traballo, no prazo máximo dun mes.

10. Notificada, se é o caso, a concesión do visado, o solicitante deberá recollelo persoalmente no prazo dun mes desde a notificación. De non se efectuar a recollida no prazo mencionado, entenderase que o interesado renunciou ao visado concedido, e producirase o arquivo do expediente.

11. A partir da entrada legal en España do traballador por conta propia, poderá comezar a súa actividade e producirse a súa afiliación, alta e posterior cotización nos termos establecidos pola normativa de Seguridade Social que resulte de aplicación. Recollido o visado, o solicitante deberá entrar no territorio español durante o seu prazo de vixencia, que en ningún caso será superior a tres meses.

12. No prazo dun mes desde a entrada, o estranxeiro deberá solicitar persoalmente a tarxeta de identidade de estranxeiro. Se no momento da solicitude da tarxeta de identidade de estranxeiro, ou transcorrido un mes desde a súa entrada en España, non existe constancia de que o traballador autorizado inicialmente a residir e traballar se afiliou e/ou deu de alta na Seguridade Social, a autoridade competente poderá resolver a extinción da autorización, de conformidade co disposto polo artigo 75.

Artigo 60. *Efectos do visado de residencia e traballo por conta propia.*

1. O visado de residencia e traballo por conta propia que se expida nos supostos aos cales se refire esta sección incorporará a autorización inicial de residencia e traballo, e a vixencia desta comezará desde a data en que se efectúe a entrada, a cal se fará constar obrigatoriamente no pasaporte ou título de viaxe.

2. A autorización inicial de residencia terá unha duración dun ano.

Artigo 61. *Denegación da autorización de residencia e traballo por conta propia.*

A autoridade competente denegará as autorizacións iniciais de residencia e traballo por conta propia cando non se cumpran os requisitos establecidos nesta sección para a súa concesión, ou se dea a concorrencia dalgunha circunstancia prevista nas alíneas a), f), g), h), i) ou j) do artigo 53.

Artigo 62. *Renovación da autorización de residencia e traballo por conta propia.*

1. A autorización de residencia e traballo por conta propia poderá ser renovada no momento da súa expiración cando se acredite tanto a continuidade na actividade que deu lugar á autorización que se renova como o cumprimento das obrigas tributarias e de Seguridade Social.

2. O estranxeiro que desexe renovar a súa autorización de residencia e traballo por conta propia deberá solicitálo ante o órgano competente para a súa tramitación, durante os sesenta días naturais previos á data de expiración da vixencia da súa autorización. A presentación da solicitude neste prazo prorroga a validez da autorización anterior ata a resolución do procedemento. Tamén se prorrogará ata a resolución do procedemento no suposto de que a solicitude se presente dentro dos tres meses posteriores á data en que finalice a vixencia da anterior autorización, sen prexuízo da incoación do

correspondente procedemento sancionador pola infracción en que se incorra.

3. Á solicitude, en modelo oficial, deberá xuntar a documentación que acredite que segue cumprindo os requisitos que se exixen para a concesión inicial e de estar ao día no cumprimento das súas obrigas fiscais e de Seguridade Social.

4. A oficina competente para a tramitación do procedemento solicitará de oficio o certificado de antecedentes penais e resolverá.

5. A autorización de residencia e traballo por conta propia renovada terá unha vixencia de dous anos, salvo que corresponda unha autorización de residencia permanente.

6. Entenderase que a resolución é favorable, no suposto de que a Administración non resolva expresamente no prazo de tres meses desde a presentación da solicitude. A autoridade competente para conceder a autorización virá obrigada a expedir o certificado que acredite a renovación por este motivo e, no prazo dun mes desde a súa notificación, o seu titular deberá solicitar a renovación da tarxeta de identidade de estranxeiro.

SECCIÓN 4.^a RESIDENCIA TEMPORAL E TRABALLO NO MARCO DE PRESTACIÓNS TRANSNACIONAIS DE SERVIZOS

Artigo 63. *Definición.*

Encóntrase en situación de residencia temporal e traballo no marco de prestacións transnacionais de servizo o traballador estranxeiro que dependa, mediante expresa relación laboral, dunha empresa establecida nun Estado non pertencente á Unión Europea nin ao Espazo Económico Europeo, nos seguintes supostos:

a) Cando o desprazamento temporal se produza por conta e baixo a dirección da empresa estranxeira, en execución dun contrato celebrado entre esta e o destinatario da prestación de servizos que estea establecida ou que exerza a súa actividade en España, no suposto establecido na disposición adicional cuarta da Lei 45/1999, do 29 de novembro, sobre desprazamento de traballadores no marco dunha prestación de servizos transnacional.

b) Cando se trate do desprazamento temporal de traballadores desde centros de traballo de empresas establecidas fóra de España a centros de traballo en España desta mesma empresa ou doutra empresa do grupo de que forme parte.

c) Cando se trate do desprazamento temporal de traballadores altamente cualificados para a supervisión ou asesoramento de obras ou servizos que empresas radicadas en España vaian realizar no exterior.

Artigo 64. *Requisitos.*

1. Para a concesión desta autorización de residencia e traballo valorarase o cumprimento das seguintes condicións:

a) Que a residencia do traballador estranxeiro no país onde radica a empresa que o despraza é estable e regular.

b) Que a actividade profesional do traballador estranxeiro no país en que radica a empresa que o despraza ten carácter habitual, e que se dedicou á dita actividade como mínimo durante un ano e estivo ao servizo de tal empresa, polo menos, nove meses.

c) Que a empresa que o despraza lles garante aos seus traballadores desprazados temporalmente a España os requisitos e as condicións de traballo aplicables, de acordo co establecido na Lei 45/1999, do 29 de novembro.

2. Quedan expresamente excluídos deste tipo de autorización de residencia e traballo os desprazamentos realizados con motivo do desenvolvemento de actividades formativas nos supostos previstos nas alíneas a) e c) do artigo anterior e do persoal navegante respecto das empresas da mariña mercante.

3. Esta autorización de residencia e traballo limitárase a unha actividade e ámbito territorial concretos. A súa duración coincidirá co tempo do desprazamento do traballador co límite dun ano, prorrogable polo mesmo período se se acreditan idénticas condicións.

Artigo 65. *Procedemento.*

O procedemento de tramitación da autorización de residencia e traballo no marco de prestacións transnacionais de servizos será o establecido neste capítulo, coas seguintes especialidades:

a) O empregador que pretenda desprazar un traballador estranxeiro a España deberá presentar, persoalmente ou a través de quen validamente teña atribuída a representación legal empresarial, a correspondente solicitude de autorización de residencia e traballo no marco de prestacións transnacionais de servizos ante a delegación ou subdelegación do Goberno do lugar onde se vaian prestar os servizos ou ante a misión diplomática ou oficina consular correspondente ao seu lugar de residencia, e será de aplicación, para este último caso, o procedemento establecido para as autorizacións de residencia e traballo por conta propia.

b) Á solicitude de autorización de residencia e traballo no marco de prestacións transnacionais de servizos deberase xuntar a seguinte documentación:

1.º Os documentos necesarios para acreditar o cumprimento dos requisitos establecidos no artigo anterior.

2.º Unha copia do pasaporte ou documento de viaxe en vigor do traballador estranxeiro.

3.º Aqueles documentos que xustifiquen a concorrencia, se son alegados polo interesado, dalgún ou algúns dos supostos específicos establecidos no artigo 40 da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro.

4.º A titulación ou acreditación de que se posúe a capacitación exixida para o exercicio da profesión, cando proceda, debidamente homologada.

5.º A documentación acreditativa que identifica a empresa que despraza o traballador estranxeiro e o seu domicilio fiscal.

6.º O contrato de traballo do traballador estranxeiro coa empresa que o despraza.

7.º O certificado de desprazamento da autoridade ou institución competente do país de orixe que acredite que o traballador continúa suxeito á súa lexislación en materia de Seguridade Social se existe instrumento internacional de Seguridade Social aplicable.

No caso de inexistencia de instrumento internacional de Seguridade Social aplicable ao respecto, un documento público sobre nomeamento de representante legal da empresa que despraza o traballador, para os efectos do cumprimento das obrigas de Seguridade Social.

8.º Unha copia do contrato de prestación de servizos no suposto previsto no número 1.a) do artigo 63.

9.º Escritura ou documento público que acredite que as empresas pertencen ao mesmo grupo no suposto previsto no número 1.b) do artigo 63.

10.º A documentación que acredite o suposto previsto no número 1.c) do artigo 63.

c) O trámite do aboamento da taxa non se realizará cando a autorización de residencia e traballo sexa inferior a seis meses.

Artigo 66. *Denegación das autorizacións de residencia e traballo no marco de prestacións transnacionais de servizos.*

Será causa de denegación desta autorización, ademais do incumprimento dalgún dos requisitos previstos nesta sección, a concorrencia dalgunha circunstancia prevista no artigo 53, con excepción da alínea b).

Artigo 67. *Efectos do visado de residencia e traballo no marco de prestacións transnacionais de servizos.*

O visado de residencia e traballo que se expida nos supostos aos cales se refire esta sección, e que seguirá a tramitación prevista na sección 2.ª deste capítulo, terá a consideración de autorización inicial de residencia e traballo no marco de prestacións transnacionais de servizos, cuxa vixencia comezará desde a data en que se efectúe a entrada e así se faga constar no visado, pasaporte ou título de viaxe.

Artigo 68. *Excepcións á autorización de traballo.*

Están exceptuados da obriga de obter autorización de traballo para o exercicio dunha actividade lucrativa, laboral ou profesional, os estranxeiros que estean incluídos no artigo 41 da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, e que cumpran as seguintes condicións:

a) Técnicos, investigadores e científicos estranxeiros, convidados ou contratados pola Administración xeral do Estado, as comunidades autónomas, as universidades, os entes locais ou os organismos que teñan por obxecto a promoción e o desenvolvemento da investigación promovidos ou participados maioritariamente polas anteriores.

Terán esta consideración os profesionais estranxeiros que polos seus coñecementos, especialización, experiencia ou prácticas científicas sexan convidados ou contratados por calquera das administracións citadas para o desenvolvemento dunha actividade ou programa técnico, científico ou de interese xeral.

Esta circunstancia quedará acreditada coa presentación da invitación ou contrato de traballo subscritos por quen teña atribuída a representación legal do órgano correspondente, onde conste a descrición do proxecto e o perfil profesional que se require para o seu desenvolvemento.

b) Profesores, técnicos, investigadores e científicos estranxeiros convidados ou contratados por unha universidade española. Considéranse como tales os docentes estranxeiros que sexan convidados ou contratados por unha universidade española para desenvolver tarefas lectivas ou outras tarefas académicas.

Esta circunstancia quedará acreditada coa presentación da invitación ou contrato de traballo para o exercicio de actividades lectivas, subscritos por quen teña atribuída a representación legal da universidade española correspondente.

c) Persoal directivo ou profesorado estranxeiro de institucións culturais ou docentes dependentes doutros Estados, ou privadas, de acreditado prestixio, oficialmente recoñecidas por España, que desenvolvan no noso país programas culturais e docentes dos seus países respectivos, en canto limiten a súa actividade á execución de tales programas. Poderanse beneficiar da excepción os estranxeiros nos cales concorran as circunstancias seguintes:

1.ª Ocupar postos de dirección, de docencia ou de investigación e limitar a súa ocupación ao exercicio da indicada actividade en institucións culturais ou docentes estranxeiras radicadas en España.

2.^a Cando se trate de institucións culturais ou docentes dependentes doutros Estados, deberán desenvolver en España a súa actividade de forma que os estudos cursados, programas desenvolvidos e os títulos ou diplomas expedidos teñan validez e sexan recoñecidos polos países dos cales dependan.

3.^a Se se trata de institucións privadas estranxeiras, considerarase acreditado o prestixio cando a entidade e as actividades realizadas fosen oficialmente recoñecidas e autorizadas polas autoridades competentes, e os títulos ou diplomas que expidan teñan validez e recoñecemento polos países de que dependan.

Estas circunstancias quedarán acreditadas coa presentación da documentación que xustifique a validez no país de orixe aos títulos ou diplomas expedidos en España, do contrato de traballo ou designación para o exercicio de actividades de dirección ou docencia e, no caso das entidades privadas, tamén da documentación que xustifique o seu recoñecemento oficial en España.

d) Os funcionarios civís ou militares das administracións estatais estranxeiras que veñan a España para desenvolver actividades en virtude de acordos de cooperación coa Administración española.

Esta situación quedará acreditada coa presentación do certificado emitido pola Administración estatal estranxeira competente e a xustificación de tales aspectos.

e) Correspondentes de medios de comunicación estranxeiros. Terán esta consideración os profesionais da información ao servizo de medios de comunicación estranxeiros que desenvolvan a súa actividade informativa en España, debidamente acreditados polas autoridades españolas, xa sexa como correspondentes xa sexa como enviados especiais.

Esta situación quedará acreditada coa presentación da acreditación emitida polo Ministerio da Presidencia a este respecto.

f) Membros de misións científicas internacionais que realicen traballos e investigacións en España autorizados polo Ministerio de Educación e Ciencia ou polo Ministerio de Industria, Turismo e Comercio. Terán esta consideración os estranxeiros que formen parte dunha misión científica internacional que se desprace a España para realizar actividades de estudo ou investigación programadas por un organismo ou axencia internacional, e autorizadas polas autoridades competentes.

Esta situación quedará acreditada coa presentación da autorización do Ministerio de Educación e Ciencia ou do Ministerio de Industria, Turismo e Comercio de formar parte de misión científica internacional.

g) Os artistas que veñan a España a realizaren actuacións concretas que non supoñan unha actividade continuada. Estarán incluídas neste suposto as persoas que, de forma individual ou colectiva, se despracen a España para realizar unha actividade artística, directamente ante o público ou destinada á gravación de calquera tipo para a súa difusión, en calquera medio ou local destinado habitual ou accidentalmente a espectáculos públicos ou actuacións de tipo artístico. As actividades que se realicen non poderán superar cinco días continuados de actuación ou vinte días de actuación nun período inferior a seis meses.

Esta situación quedará acreditada coa presentación do documento nacional de identidade e do contrato de traballo para o desenvolvemento das actividades artísticas.

h) Ministros relixiosos e membros da xerarquía das diferentes igrexas, confesións e comunidades relixiosas, así como relixiosos profesos de ordes relixiosas. Terán esta consideración as persoas nas cales concorran os seguintes requisitos:

1.^o Que pertencen a unha igrexa, confesión, comunidade relixiosa ou orde relixiosa que figure inscrita no Rexistro de Entidades Relixiosas do Ministerio de Xustiza.

2.^o Que teñan, efectiva e actualmente, a condición de ministro de culto, membro da xerarquía ou de relixioso profesos, por cumpriren os requisitos establecidos nas súas normas estatutarias.

3.^o Que as actividades que vaian desenvolver en España sexan estritamente relixiosas ou, no caso de relixiosos profesos, sexan simplemente contemplativas ou respondan aos fins estatutarios propios da orde; quedan expresamente excluídas as actividades retribuídas que non se realicen neste ámbito.

4.^o Que a entidade de que dependan se comprometa a facerse cargo dos gastos ocasionados pola súa manutención.

O extremo indicado no parágrafo 1.^o acreditarase mediante certificación do Ministerio de Xustiza; os expresados nos parágrafos 2.^o a 4.^o acreditaranse mediante certificación expedida pola entidade, coa conformidade do Ministerio de Xustiza.

Quedan expresamente excluídos deste artigo os seminaristas e persoas en preparación para o ministerio relixioso, aínda que temporalmente realicen actividades de carácter pastoral, así como as persoas vinculadas a unha orde relixiosa na cal aínda non profesen, aínda que realicen unha actividade temporal en cumprimento dos seus estatutos relixiosos.

i) Os estranxeiros que formen parte dos órganos de representación, goberno e administración dos sindicatos e organizacións empresariais recoñecidos internacionalmente, sempre que a súa actividade se limite estritamente ao desempeño das funcións inherentes a esta condición.

j) Os españois de orixe que perdesen a nacionalidade española. Esta situación acreditarase mediante certificación literal de nacemento ou, no seu defecto, mediante o medio de proba adecuado admitido en dereito.

k) Os menores estranxeiros en idade laboral tutelados por entidade de protección de menores competente, para aquelas actividades que, por proposta da mencionada entidade, mentres permanezan nesa situación, favorezan a súa integración social.

Esta situación quedará probada coa acreditación de que a entidade citada exerce a tutela do menor e a presentación por parte desta da proposta de actividade que favoreza a integración social do menor.

Artigo 69. *Procedemento.*

1. No caso de que non sexa residente en España, o estranxeiro deberá solicitar o correspondente visado de residencia ante a oficina consular española correspondente ao seu lugar de residencia, xuntando á solicitude a documentación que proceda para cada un dos supostos de excepción á autorización de traballo previstos no artigo 68. O Ministerio de Asuntos Exteriores e de Cooperación, se media causa que o xustifique, poderá determinar a misión diplomática ou oficina consular diferente á anterior en que corresponda presentar a solicitude de visado. A oficina consular verificará a excepción e tramitará o visado de residencia conforme o disposto no artigo 35, aínda que se reducirá o prazo previsto no número 5 do dito artigo a sete días, e deberá considerarse a ausencia de resposta, prevista no número 6 dese artigo, como resolución favorable.

2. No caso de que sexa residente en España, o estranxeiro deberá solicitar o recoñecemento da excepción, e alegar que reúne estas condicións ante a subdelegación do Goberno ou delegación do Goberno nas

comunidades autónomas uniprovinciais, correspondente á provincia onde se encontre o centro de traballo, achegando a documentación que o xustifique. Esta situación entenderase denegada se no prazo de tres meses a subdelegación ou delegación do Goberno non se pronuncia sobre ela. A delegación do Goberno ou subdelegación do Goberno correspondente poderá solicitar a presentación da documentación adicional que se considere pertinente para acreditar que o estranxeiro se encontra nalgún dos supostos previstos no artigo 68, así como os informes que sexan precisos a outros órganos administrativos.

3. A vixencia do recoñecemento da excepción adaptárase á duración da actividade ou programa que se desenvolva, co límite dun ano no recoñecemento inicial, de dous na primeira renovación e doutros dous anos na seguinte renovación, se subsisten as circunstancias que motivaron a excepción.

4. O feito de ter sido titular dunha excepción de autorización de traballo non xerará dereitos para a obtención dunha autorización de traballo por conta propia ou allea de carácter inicial.

Artigo 70. *Efectos do visado.*

1. O visado de residencia que se expida nos supostos a que se refire esta sección incorporará a autorización inicial de residencia coa excepción da autorización de traballo e a súa vixencia comezará desde a data en que se efectúe a entrada, e así se faga constar no visado, pasaporte ou título de viaxe. O traballador deberá solicitar persoalmente, no prazo dun mes, ante a oficina correspondente a tarxeta de identidade de estranxeiro.

2. Así mesmo, unha vez recollido o visado, o traballador deberá entrar no territorio español, de conformidade co establecido no título I, durante a vixencia do visado, non superior a tres meses.

CAPÍTULO III

Residencia permanente

Artigo 71. *Definición.*

Encóntrase en situación de residencia permanente o estranxeiro que fose autorizado a residir en España indefinidamente e a traballar en igualdade de condicións que os españois.

Artigo 72. *Supostos.*

1. Terán dereito a obter unha autorización de residencia permanente os estranxeiros que acrediten ter residido legalmente e de forma continuada no territorio español durante cinco anos.

2. A continuidade a que se refire o punto anterior non quedará afectada por ausencias do territorio español de ata seis meses, sempre que a suma destas non supere o total dun ano dentro dos cinco anos referidos no número 1, salvo que as correspondentes saídas se efectúen de maneira irregular.

3. A autorización de residencia permanente tamén se lles concederá aos estranxeiros que acrediten que se encontran en calquera dos seguintes supostos:

a) Residentes que sexan beneficiarios dunha pensión de xubilación, na súa modalidade contributiva, incluída dentro da acción protectora do sistema español da Seguridade Social.

b) Residentes que sexan beneficiarios dunha pensión de incapacidade permanente absoluta ou de grande invalidez, na súa modalidade contributiva, incluída dentro da acción protectora do sistema espa-

ñol da Seguridade Social ou de prestacións análogas ás anteriores obtidas en España e consistentes nunha renda vitalicia, non capitalizable, suficiente para o seu sostemento.

c) Que nazan en España e ao chegaren á maioría de idade acrediten ter residido en España de forma legal e continuada durante, polo menos, os tres anos consecutivos inmediatamente anteriores á solicitude.

d) Que sexan españois de orixe e perdesen a nacionalidade española.

e) Que ao chegaren á maioría de idade estean baixo a tutela dunha entidade pública española durante os cinco anos inmediatamente anteriores de forma consecutiva.

f) Apátridas ou refuxiados que se encontren en territorio español e aos cales se lles recoñeza o respectivo estatuto en España.

g) Etranxeiros que contribúan de forma notoria ao progreso económico, científico ou cultural de España, ou á proxección de España no exterior. Nestes supostos, corresponderalle ao ministro de Traballo e Asuntos Sociais a concesión da autorización de residencia permanente, logo do informe do ministro do Interior.

Artigo 73. *Procedemento.*

1. Os estranxeiros que se encontren en territorio español e estean nalgún dos supostos recollidos no artigo anterior deberán solicitar, en modelo oficial, a autorización de residencia permanente.

Os estranxeiros que non se encontren en territorio nacional deberán presentar persoalmente a solicitude de autorización de residencia permanente ante a oficina diplomática ou consular en cuxa demarcación residan, que se tramitará nos mesmos termos que a residencia temporal recollida na sección 1.^a do capítulo I do título IV.

2. Á solicitude de autorización de residencia permanente deberase xuntar a documentación que acredite a residencia legal previa en España durante cinco anos ou, se é o caso, que o estranxeiro se encontra nalgún dos supostos recollidos no artigo 72.3.

3. Recibida a solicitude, ou emendada esta, o órgano competente solicitará de oficio o correspondente certificado de antecedentes penais, así como aqueles informes que coide pertinentes para a tramitación e resolución do procedemento.

4. No prazo máximo de tres meses desde a recepción da solicitude, e sen prexuízo do disposto na alínea g) do artigo 72.3.g), o delegado ou subdelegado do Goberno, segundo corresponda, resolverá.

5. Entenderase que a resolución é favorable, no suposto de que a Administración non resolva expresamente no prazo de tres meses desde a presentación da solicitude, sempre e cando esta se fundamente nos supostos recollidos no número 1 ou nas alíneas a) e b) do número 3 do artigo 72.

6. Resolta, se é o caso, a concesión da autorización de residencia permanente, o estranxeiro deberá solicitar persoalmente a tarxeta de identificación de estranxeiro, no prazo dun mes desde a súa notificación.

Artigo 74. *Renovación da tarxeta de identidade de estranxeiro dos residentes permanentes.*

1. Os estranxeiros que sexan titulares dunha autorización de residencia permanente deberán solicitar a renovación da tarxeta de identidade de estranxeiro cada cinco anos.

2. A solicitude de renovación deberase presentar durante os sesenta días inmediatamente anteriores á data de expiración da vixencia da tarxeta. Para proceder á renovación, o solicitante deberá achegar a anterior tarxeta de identidade de estranxeiro así como proceder ao aboamento das correspondentes taxas. A presentación da solicitude neste prazo prorrogará a validez da autorización anterior ata a resolución do procedemento. Tamén se prorrogará ata a resolución do procedemento no suposto de que a solicitude se presente dentro dos tres meses posteriores á data en que finalice a vixencia da anterior autorización, sen prexuízo da incoación do correspondente procedemento sancionador pola infracción en que se incorra.

CAPÍTULO IV

Extinción das autorizacións de residencia e/ou traballo

Artigo 75. *Extinción da autorización de residencia temporal.*

1. A vixencia das autorizacións de residencia temporal extinguirase sen necesidade de pronunciamento administrativo:

a) Polo transcurso do prazo para o que se expidan.

b) Por renuncia expresa ou tácita do seu titular. Entenderase que houbo renuncia tácita cando o interesado, tras ter sido requirido para comparecer na oficina de estranxeiros ou na comisaría de policía que siga o expediente co fin de tramitar ou facer entrega da tarxeta de identidade de estranxeiro, non compareza nela no prazo de tres meses desde que se practicou aquel requirimento, salvo que o interesado acredite que a incomparecencia foi debida a unha causa xustificada.

c) Por vir obrigado o residente estranxeiro á renovación extraordinaria da autorización, en virtude do disposto polas autoridades competentes en estados de excepción ou de sitio, de acordo co disposto no artigo 24 da Lei orgánica 4/1981, do 1 de xuño, reguladora dos estados de alarma, excepción e sitio.

d) Pola inclusión nalgún dos supostos de prohibición de entrada previstos neste regulamento, ben por non se ter coñecido esa circunstancia no momento da súa entrada, ben por se ter producido durante a súa permanencia en España.

2. A autorización de residencia temporal extinguirase por resolución motivada da autoridade competente para a súa concesión, conforme os trámites previstos na normativa vixente para os procedementos de outorgamento, modificación e extinción de autorizacións, cando se constate a concorrencia dalgunha das seguintes circunstancias:

a) Cando o estranxeiro deixe de dispor de recursos económicos ou medios de vida suficientes, de asistencia sanitaria garantida, tendo en conta o previsto no artigo 12 da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, ou de vivenda adecuada, sen que poida dispoñer deles nun prazo de tres meses contados a partir da notificación en relación con tal circunstancia.

b) Cando o estranxeiro cambie ou perda a súa nacionalidade, sen prexuízo de que poida adquirir outra autorización de residencia en atención ás novas circunstancias.

c) Cando desaparezan as circunstancias que serviron de base para a súa concesión. Sen prexuízo doutros casos, entenderase que concorre este suposto cando nas autorizacións iniciais de residencia temporal e tra-

ballo por conta allea, no prazo dun mes desde a entrada en España do estranxeiro e, en todo caso, no momento da súa solicitude da tarxeta de identidade de estranxeiro, non exista constancia de que a persoa autorizada inicialmente a residir e traballar foi afiliada e/ou dada de alta na Seguridade Social.

d) Cando se comprobe a inexactitude grave das alegacións formuladas polo titular para obter esta autorización de residencia.

e) Cando deixe de posuír pasaporte, documento análogo ou, se é o caso, cédula de inscrición, válidos e en vigor, salvo que poida xustificar que realizou os trámites necesarios para a renovación ou recuperación do pasaporte ou documento análogo.

f) Pola permanencia fóra de España durante máis de seis meses nun período dun ano.

Esta circunstancia non será de aplicación aos titulares dunha autorización de residencia temporal e traballo vinculados mediante unha relación laboral a organizacións non gobernamentais, fundacións ou asociacións, inscritas no rexistro xeral correspondente e recoñecidas oficialmente de utilidade pública como cooperantes, e que realicen para aquelas proxectos de investigación, cooperación ao desenvolvemento ou axuda humanitaria, levados a cabo no estranxeiro. Tampouco será de aplicación aos titulares dunha autorización de residencia que permanezan no territorio doutro Estado membro da Unión Europea para a realización de programas temporais de estudos promovidos pola propia Unión.

Artigo 76. *Extinción da autorización de residencia permanente.*

A vixencia das autorizacións de residencia permanente extinguirase:

a) Por vir obrigado o residente estranxeiro á renovación extraordinaria das autorizacións, en virtude do disposto polas autoridades competentes, en estados de excepción ou de sitio, de acordo co disposto no artigo 24 da Lei orgánica 4/1981, do 1 de xuño, reguladora dos estados de alarma, excepción e sitio.

b) Por resolución motivada do órgano competente para a súa concesión, conforme os trámites previstos na normativa vixente para os procedementos de outorgamento, modificación e extinción de autorizacións, cando se comprobe a inexactitude grave das alegacións formuladas polo titular para obter esta autorización de residencia.

c) Por resolución motivada do órgano competente, conforme os trámites previstos na normativa vixente para os procedementos de outorgamento, modificación e extinción de autorizacións, cando se encuentre incluído nalgún dos supostos de prohibición de entrada previstos neste regulamento, posto este suposto en relación co establecido no artigo 57.5 da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro.

d) Pola permanencia fóra de España durante máis de 12 meses consecutivos ou máis de trinta meses no cómputo global dos cinco anos de residencia.

TÍTULO V

Continxente

Artigo 77. *Continxente de traballadores estranxeiros.*

1. De conformidade co disposto no artigo 39 da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, o Goberno poderá

aprobar con carácter anual, por acordo do Consello de Ministros, un contingente de traballadores estranxeiros.

2. O contingente permitirá a contratación programada de traballadores que non se encontran nin residen en España, chamados a desempeñar empregos con vocación de estabilidade e que serán seleccionados nos seus países de orixe a partir das ofertas xenéricas presentadas polos empresarios.

3. O acordo do Consello de Ministros establecerá os supostos nos cales será posible tramitar ofertas nominativas a través do contingente.

Artigo 78. *Contido do contingente.*

1. O acordo polo que se aprobe o contingente comprenderá unha cifra provisional, así como as características das ofertas de emprego de carácter estable para un ano natural que poidan ser cubertas a través deste procedemento por traballadores estranxeiros que non se encontren nin residan en España.

2. Así mesmo, o acordo de contingente poderá establecer un número de visados para busca de emprego dirixidos a fillos ou netos de español de orixe, así como un número de visados para busca de emprego limitados a determinados sectores de actividade ou ocupacións nun ámbito territorial concreto.

3. O acordo do Consello de Ministros que aprobe o contingente poderá regular, de maneira diferenciada respecto ás ofertas estables ás cales se refire, particularidades no procedemento de contratación de traballadores de temporada regulados na sección 2.^a do capítulo II do título IV.

4. Ao longo do ano poderase revisar o número e a distribución das ofertas de emprego admisibles no marco do contingente, para adaptalo á evolución do mercado de traballo.

5. As ofertas de emprego xenéricas presentadas a través do contingente orientaranse preferentemente cara aos países cos que España asine acordos sobre regulación e ordenación de fluxos migratorios.

Artigo 79. *Elaboración do contingente.*

1. Corresponderalle á Secretaría de Estado de Inmigración e Emigración a elaboración da proposta de contingente, logo de consulta da Comisión Laboral Tripartita de Inmigración, que terá en conta, en todo caso, a información sobre a situación nacional de emprego subministrada polo Servizo Público de Emprego Estatal e as propostas que eleven as comunidades autónomas. Estas propostas realizaranse tras ter recibido as solicitudes das organizacións empresariais de ámbito provincial, e, se é o caso, as consideracións que lles fagan chegar as organizacións sindicais de idéntico ámbito.

2. Así mesmo, terase en conta o informe elaborado polo Consello Superior de Política de Inmigración sobre a situación de emprego e integración social dos inmigrantes previsto polo artigo 68.2 da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro.

3. Elaborada a proposta, será presentada pola Secretaría de Estado de Inmigración e Emigración ante a Comisión Interministerial de estranxeiría para que emita informe sobre a procedencia de elevala ao Goberno.

4. As diferentes actuacións de xestión, selección, intervención social e concesión de autorizacións de residencia e traballo, entre outras que sexan consecuencia da execución do contingente, desenvolveranse nos termos que o Goberno estableza no acordo adoptado.

Artigo 80. *Procedemento.*

1. O acordo do Consello de Ministros polo que se aprobe o contingente establecerá o procedemento para a contratación dos traballadores estranxeiros. En todo caso, os contratos de traballo que se xestionen a través do contingente deberán ser asinados por estranxeiros que non se encontren nin sexan residentes en territorio español, e deberán conter, polo menos, os aspectos previstos no artigo 2.2 do Real decreto 1659/1998, do 24 de xullo, polo que se desenvolve o artigo 8.5 da Lei do Estatuto dos traballadores, en materia de información ao traballador sobre os elementos esenciais do contrato de traballo, así como unha previsión do salario neto que percibirá o traballador.

2. Os empresarios que pretendan contratar a través do contingente deberán presentar as solicitudes persoalmente, ou a través de quen validamente teña atribuída a representación legal empresarial que, para estes supostos, poderán ser as organizacións empresariais.

3. Nos procesos de selección en orixe dos traballadores, realizados, se é o caso, conforme os procedementos previstos nos acordos de regulación de fluxos migratorios, poderán participar os empresarios, directa ou indirectamente, sempre que o soliciten, así como os representantes da Dirección Xeral de Inmigración encargados especificamente destas tarefas.

4. Tendo en conta as características do posto de traballo que se vaia desempeñar, poderanse desenvolver cursos de formación, en España ou nos países de orixe, dirixidos aos traballadores que fosen seleccionados ou preseleccionados. A través do medio máis adecuado, procurarase a subministración da información suficiente ao traballador sobre os seus dereitos e deberes como tal.

5. En atención á celeridade do procedemento, poderase admitir que a presentación de solicitude de visado para os traballadores seleccionados se realice a través do organismo de selección de maneira conxunta para os traballadores cuxa contratación se pretende para o mesmo período.

6. Concedido o visado pola autoridade consular, este incorporará a autorización inicial de residencia e traballo por conta allea dun ano de duración, contado desde a data en que se efectúe a entrada en España, a cal se deberá facer constar obrigatoriamente no pasaporte ou título de viaxe. A autorización inicial de residencia e traballo limitarase a un ámbito territorial e sector de actividade determinado e permitirá a incorporación inmediata dos traballadores á empresa, así como a súa afiliación e/ou alta na Seguridade Social.

7. No prazo dun mes desde a súa entrada en España, os traballadores virán obrigados a solicitar persoalmente a correspondente tarxeta de identidade de estranxeiro. Esta tarxeta será expedida polo prazo de validez da autorización de residencia temporal e será retirada, salvo que concorran circunstancias excepcionais que o impidan, persoalmente polo estranxeiro.

Artigo 81. *Visados para a busca de emprego.*

1. Os visados para a busca de emprego autorizarán a desprazarse ao territorio español, para buscar traballo durante o período de estadía de tres meses. Se, transcorrido este prazo, non obtén un contrato, o estranxeiro quedará obrigado a saír do territorio nacional; en caso contrario, incorrerá na infracción prevista no artigo 53.a) da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro.

2. Para os efectos de verificar a saída do territorio nacional, o estranxeiro deberase presentar ante os res-

ponsables do control fronteirizo polo que se efectúe a saída, para que se estampe sobre o seu pasaporte un selo de saída. Esta circunstancia será anotada no Rexistro Central de Estranxeiros e comunicada, por medios telemáticos cando sexa posible, ao Ministerio de Asuntos Exteriores e de Cooperación.

Artigo 82. *Visados para a busca de emprego dirixidos a fillos ou netos de español de orixe.*

O número de visados de busca de emprego dirixido aos fillos e netos de español de orixe, os cales, de acordo co disposto polo artigo 40 da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, se encontran exentos da valoración da situación nacional de emprego, así como os mecanismos de selección dos destinatarios e as fórmulas de presentación das solicitudes, regularanse no acordo de continxente.

Artigo 83. *Visados para busca de emprego para determinados sectores de actividade ou ocupacións.*

1. O continxente poderá aprobar un número de visados de busca de emprego limitados a un ámbito territorial e a un sector de actividade onde existan postos de traballo de difícil cobertura e as circunstancias específicas do mercado laboral concernido determinen que os postos se poidan cubrir de maneira máis adecuada a través deste sistema.

2. En cada país, o organismo de selección previsto no acordo de regulación de fluxos correspondente realizará a selección dos estranxeiros entre os que acrediten cumprir cos requisitos e cualificacións profesionais que se determinen en función dos sectores de actividade.

3. O visado para busca de emprego autorizará o seu titular a permanecer legalmente en España durante tres meses. O traballador deberá buscar un emprego no sector de actividade e no ámbito territorial para o que se prevea a concesión da autorización e as oficinas de estranxeiros ou áreas de traballo e asuntos sociais inadmitirán a trámite ou denegarán, se é o caso, as solicitudes que se presenten para outra ocupación ou ámbito territorial distintos aos previstos para a súa autorización conforme o previsto pola Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro.

Excepcionalmente, cando se produzan circunstancias imprevistas no mercado laboral, a Dirección Xeral de Inmigración poderá dispoñer que a autorización de residencia e traballo sexa concedida noutro ámbito territorial ou sector de actividade distintos aos inicialmente previstos.

4. O empregador que pretenda a contratación do estranxeiro nestas condicións presentará un contrato de traballo-solicitud de autorización, asinado por ambas as partes, así como aqueles documentos reflectidos no artigo 51.2, na oficina de estranxeiros ou na área ou dependencia de Traballo e Asuntos Sociais da delegación ou subdelegación do Goberno.

5. A autoridade competente deberase pronunciar no prazo máximo de dez días sobre a concesión da autorización de residencia e traballo, e notificaralle ao solicitante a resolución de maneira inmediata.

6. A eficacia da autorización concedida estará condicionada á posterior afiliación e/ou alta do traballador na Seguridade Social no prazo dun mes desde a notificación realizada ao solicitante. Cumprida a condición, a autorización adquirirá vixencia e terá a consideración de autorización inicial de residencia e traballo por conta allea.

7. No prazo dun mes desde a entrada en vigor da autorización, os traballadores virán obrigados a solici-

tar persoalmente a correspondente tarxeta de identidade de estranxeiro. Esta tarxeta será expedida polo prazo de validez da autorización de residencia temporal e será retirada, salvo que concorran circunstancias excepcionais que o impidan, persoalmente polo estranxeiro.

TÍTULO VI

Traballadores transfronteirizos

Artigo 84. *Autorización de traballo por conta propia ou allea para traballadores transfronteirizos.*

1. Concederáselles este tipo de autorización aos traballadores que residan na zona fronteiriza dun Estado limítrofe ao cal regresan diariamente, desenvolven actividades lucrativas, laborais ou profesionais por conta propia ou allea nas zonas fronteirizas do territorio español. A súa validez estará limitada a este ámbito territorial, terá unha vixencia máxima de cinco anos e será renovable.

2. Na súa concesión inicial e sucesivas renovacións aplicarase o disposto nos artigos que establecen as condicións para a concesión da autorización de traballo que proceda e a súa renovación.

3. O feito de ter sido titular dunha autorización de traballo por conta propia ou allea para traballadores transfronteirizos non xerará dereito para a obtención dunha autorización de residencia e traballo por conta propia ou allea, sen prexuízo de que sexa tida en conta para a valoración das solicitudes que poida presentar o titular.

4. O estranxeiro deberá solicitar e obter a correspondente tarxeta de traballador transfronteirizo a que se refire o título X. Esta tarxeta acreditará a condición de traballador transfronteirizo e permitirá a entrada e saída de territorio nacional para a realización da actividade a que se refira.

5. Esta autorización de traballo renovarase no momento da súa expiración en canto o titular continúe en activo e subsistan as circunstancias que motivaron a súa concesión.

6. Denegarase as autorizacións de traballo por conta propia ou allea para traballadores transfronteirizos, ademais de pola concorrencia dalgunha das causas xerais de denegación establecidas neste regulamento para as autorizacións de residencia e traballo por conta allea, pola perda da condición de traballador transfronteirizo.

7. As autorizacións extinguiranse cando concorran as causas previstas para o resto de autorizacións reguladas neste regulamento, cando sexan aplicables.

TÍTULO VII

Autorización para investigación e estudos

Artigo 85. *Definición.*

1. Os estranxeiros que desexen realizar traballos de investigación ou formación non remunerados laboralmente, ou cursar ou ampliar estudos, en calquera centro docente ou científico español público ou privado oficialmente recoñecido, deberán dispor do correspondente visado de estudos.

2. O visado de estudos habilita o estranxeiro a permanecer en España en situación de estadia para a realización de cursos, estudos, traballos de investigación ou

formación. A duración desta estadía será igual á do curso para o que estea matriculado ou, se é o caso, do traballo de investigación que desenvolva. Será causa da extinción da súa vixencia o cesamento na actividade para a que foi concedido.

Artigo 86. *Requisitos.*

Son requisitos para a obtención do visado de estudos:

a) Cumprir todos os requisitos para a entrada establecidos no título I.

b) Ter sido regulamentariamente admitido en calquera centro docente ou científico español, público ou privado, oficialmente recoñecido, para cursar ou ampliar estudos ou realizar traballos de investigación ou formación, non remunerados laboralmente, con indicación, segundo corresponda, dun horario que implique asistencia e/ou dun plan de estudos, investigación ou formación aprobado.

c) Nos supostos de estudantes menores de idade, cando non veñan acompañados dos seus pais ou titores e non se encontren baixo o suposto do artigo 92, requirirase, ademais, a autorización destes para o desprazamento a España para realizar os estudos, en que conste o centro e o período de estadía previsto.

d) Ter garantidos os medios económicos necesarios para sufragar o custo dos seus estudos, así como os gastos de estadía e regreso ao seu país, e, se é o caso, os dos seus familiares. Salvo que a convocatoria exclúa como beneficiarios os estudantes ou investigadores en situación de estadía, entenderase que teñen dereito ao acceso ao sistema público de bolsas e axudas nas mesmas condicións que os españois.

Artigo 87. *Procedemento.*

1. A solicitude de visado de estudos deberase presentar persoalmente, en modelo oficial, na misión diplomática ou oficina consular española en cuxa demarcación resida o estranxeiro, salvo que, excepcionalmente, lle fose de aplicación o disposto no primeiro parágrafo do número 2 da disposición adicional terceira da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro. O Ministerio de Asuntos Exteriores e de Cooperación, se media causa que o xustifique, poderá determinar a misión diplomática ou oficina consular diferente á anterior na cal corresponda presentar a solicitude de visado. Se se trata de menores de idade, a solicitude deberá ser presentada persoalmente polos seus pais ou titores ou por un representante debidamente acreditado.

2. A solicitude de visado de estudos xuntaranse os documentos que acrediten:

a) A vixencia do pasaporte ou documento de viaxe do solicitante para todo o período para o que se solicita o visado.

b) A admisión nun centro docente, público ou privado, oficialmente recoñecido, para cursar ou ampliar estudos ou realizar traballos de investigación ou formación, na cal deberá constar, cando proceda, o número de código asignado ao dito centro no Rexistro Nacional de Universidades, Centros e Ensinanzas ou no Rexistro Estatal de Centros Docentes non Universitarios, ambos dependentes do Ministerio de Educación e Ciencia, así como aos centros de investigación recoñecidos como tales polo Ministerio de Industria, Turismo e Comercio ou polo Ministerio de Educación e Ciencia.

c) O contido do plan de estudos, formación ou investigación que se vaia realizar.

d) Un seguro médico que cubra, durante todo o tempo da súa estadía en España, os gastos médicos e a

repatriación asociados a un accidente ou a unha enfermidade repentina.

e) A disposición de medios de subsistencia e aloxamento para o período que se solicita e, se é o caso, para garantir o retorno ao país de procedencia.

f) No caso de estudantes menores de idade, a correspondente autorización dos pais ou titores.

Cando a duración dos estudos ou da investigación supere os seis meses, requirirase, ademais:

g) Un certificado médico co fin de acreditar que non padece ningunha das enfermidades susceptibles de corentena previstas no Regulamento sanitario internacional.

h) Cando se trate de solicitantes maiores de idade penal, carecer de antecedentes penais, circunstancia que se acreditará mediante un certificado de antecedentes penais ou documento equivalente expedido polas autoridades do país de orixe ou do país en que residiu durante os últimos cinco anos e no cal non deben constar condenas por delitos existentes no ordenamento español.

3. A misión diplomática ou oficina consular poderá requirir a comparecencia do solicitante e, cando se considere necesario, manter unha entrevista persoal, para comprobar a súa identidade, a validez da documentación persoal ou demais documentación achegada, a regularidade da estadía ou residencia no país de solicitude, a natureza dos estudos ou a investigación que se vaia realizar e as garantías de retorno ao país de residencia. A incomparecencia no prazo fixado, que non poderá exceder de quince días, producirá o efecto de considerar o interesado desistido na solicitude e producirase o arquivo do procedemento.

4. Cando o solicitante acredite as condicións persoais exixidas, a oficina consular requirirá, por medios telemáticos cando sexa posible, directamente ou a través do Ministerio de Asuntos Exteriores e de Cooperación, informe favorable da delegación ou subdelegación do Goberno correspondente sobre o cumprimento dos requisitos para a permanencia do estudante en España. O prazo máximo para a comunicación do citado informe, a través dos órganos centrais do Ministerio de Asuntos Exteriores e de Cooperación, á oficina consular solicitante será de sete días desde a recepción da solicitude do informe, transcorridos os cales sen obter resposta se entenderá que o seu sentido é favorable.

5. Con carácter engadido, e só cando o centro en que se vaian realizar os estudos non se encontre recollido no rexistro previsto no artigo 87.2.b), a oficina consular requirirá, directamente ou a través do Ministerio de Asuntos Exteriores e de Cooperación, o informe favorable da delegación ou subdelegación do Goberno no territorio onde radique este centro de estudos. O prazo máximo para a comunicación do citado informe, a través dos órganos centrais do Ministerio de Asuntos e de Cooperación, á oficina consular solicitante será de quince días desde a recepción da solicitude do informe, transcorridos os cales sen obter resposta se entenderá que o seu sentido é favorable.

A misión diplomática ou oficina consular, en atención ao cumprimento do resto dos requisitos exixidos, resolverá sobre a solicitude e expedirá, se é o caso, o visado de estudos, no prazo máximo dun mes.

6. No suposto de concesión do visado, o estranxeiro deberá recollelo no prazo de dous meses desde a súa notificación. De non se efectuar no prazo mencionado a recollida, entenderase que o interesado renunciou ao visado concedido e producirase o arquivo do procedemento.

7. Se a estadía por estudos ten unha duración superior a seis meses, o estranxeiro deberá solicitar a

correspondente tarxeta de estudante estranxeiro no prazo dun mes desde a entrada efectiva en España.

Artigo 88. *Renovación.*

1. A autorización de estadía por estudos poderase prorrogar anualmente cando o interesado acredite:

a) Que segue reunindo os requisitos establecidos no artigo 86 para a obtención do visado de estudos.

b) Que superou as probas ou os requisitos pertinentes para a continuidade dos seus estudos ou, se é o caso, que a investigación desenvolvida polo estranxeiro progresa adecuadamente. Este requisito poderase acreditar igualmente a través da realización de estudos ou investigacións no territorio doutro Estado membro da Unión Europea, no marco de programas temporais promovidos pola propia Unión.

2. A prórroga da autorización deberase solicitar no prazo de sesenta días previos á súa expiración. A súa tramitación realizarase de conformidade co establecido para a prórroga de estadía no artigo 29. A solicitude poderase presentar no rexistro do órgano competente para a súa tramitación ou ante calquera outro rexistro oficial. En caso necesario, a autoridade competente para resolver sobre a solicitude de renovación poderá requirir a comparecencia persoal do interesado. A incomparecencia no prazo fixado producirá o efecto de considerar o interesado desistido na solicitude e o arquivo do procedemento.

Artigo 89. *Familiares dos estudantes e investigadores estranxeiros.*

1. Os estranxeiros que soliciten un visado de estudos ou que se encontren en España no réxime de estudos regulado neste título poderán solicitar os correspondentes visados de estadía para que os seus familiares entren e permanezan legalmente en España durante a duración dos ditos estudos ou investigación, sen que se exixa un período previo de estadía ao estudante ou investigador estranxeiro, e poderanse solicitar estes visados de maneira simultánea coa solicitude do visado de estudos polo estudante ou investigador, ou en calquera momento posterior, durante o período de vixencia da autorización de estadía por estudos.

2. O termo familiar entenderase referido, para estes efectos, ao cónxuxe e fillos menores de dezoito anos ou sometidos á súa patria potestade ou tutela.

3. Os familiares do estudante ou investigador estranxeiro dotados do visado referido poderán permanecer legalmente en territorio español durante o mesmo período, con idéntico estatuto que o estudante ou investigador, e a súa permanencia estará en todo caso vinculada ao dito estatuto. Se a súa estadía fose superior a seis meses, deberán solicitar a correspondente tarxeta de estudante estranxeiro no prazo dun mes desde a súa entrada en España.

4. Os familiares do estudante ou investigador non terán dereito á autorización para a realización de actividades lucrativas laborais a que se refire o artigo seguinte.

Artigo 90. *Traballo de estudantes ou investigadores.*

1. Os estranxeiros que dispoñan do correspondente visado de estudos poderán ser autorizados a realizar actividades lucrativas laborais, en institucións públicas ou entidades privadas, cando o empregador como suxeito lexitimado presente a solicitude de autorización de traballo e se cumplan, con carácter xeral, os

requisitos previstos no artigo 50, excepto as súas alíneas a) e f).

Estas actividades deberán ser compatibles coa realización dos estudos, e os ingresos obtidos non poderán ter o carácter de recurso necesario para o seu sustento ou estadía.

Non será preciso solicitar autorización para aquelas prácticas en entidades públicas ou privadas que formen parte do plan de estudos para o que se outorgou o visado de estudos e se produzan no marco dos correspondentes convenios de colaboración entre estas entidades e o centro docente de que se trate.

2. Os contratos deberanse formalizar por escrito e axustaranse á modalidade de contrato de traballo a tempo parcial. No suposto de ser a xornada completa, a súa duración non poderá superar os tres meses nin coincidir cos períodos lectivos.

3. A autorización que se conceda non terá limitacións xeográficas, salvo que a actividade lucrativa coincida con períodos lectivos; en tal caso, limitarase ao ámbito territorial de residencia do seu titular.

4. A vixencia da autorización coincidirá coa duración do contrato de traballo e non poderá ser superior á da duración do visado ou autorización de estudos, cuxa perda de vixencia será causa de extinción da autorización.

As autorizacións para traballar renovaranse se subsisten as circunstancias que motivaron a concesión anterior, sempre e cando se obteña a renovación da estadía por investigación ou estudos.

Artigo 91. *Réxime especial dos estudos de especialización no ámbito sanitario.*

Os licenciados estranxeiros en medicina e cirurxía, farmacia, psicoloxía, ciencias químicas e ciencias biolóxicas que estean en posesión do correspondente título español ou estranxeiro debidamente homologado e realicen estudos de especialización en España, segundo regulación específica, poderán realizar as actividades lucrativas laborais derivadas ou exixidas por estes estudos de especialización, sen que sexa necesario que dispoñan da correspondente autorización de traballo, sen prexuízo da necesidade de comunicación desta circunstancia á autoridade competente.

A oficina consular do seu lugar de residencia poderá expedir o visado de estudos tras a verificación de que se encontra realizando os estudos de especialización mencionados no parágrafo anterior.

TÍTULO VIII

Menores estranxeiros

Artigo 92. *Menores estranxeiros non acompañados.*

1. Nos supostos en que as forzas e corpos de seguridade do Estado teñan coñecemento de, ou localicen en España un estranxeiro indocumentado cuxa minoría de idade non poida ser establecida con seguridade, informará os servizos de protección de menores para que, se é o caso, lle presten a atención inmediata que precise, de acordo co establecido na lexislación de protección xurídica do menor. Con carácter inmediato, porase o feito en coñecemento do Ministerio Fiscal, que disporá a determinación da súa idade, para o que colaborarán as institucións sanitarias oportunas que, con carácter prioritario e urxente, realizarán as probas necesarias.

2. Determinada a idade, se se trata dun menor, o Ministerio Fiscal porao á disposición dos servizos competentes de protección de menores.

3. Se durante o procedemento de determinación da idade o menor precisa atención inmediata, as forzas e corpos de seguridade do Estado solicitaránlle aos servizos competentes de protección de menores.

4. A Administración xeral do Estado, conforme o principio de reagrupamento familiar do menor, despois de oír o menor, e logo do informe dos servizos de protección de menores, resolverá o que proceda sobre a repatriación ao seu país de orixe, ou a aquel onde se encontren os seus familiares, ou, no seu defecto, sobre a súa permanencia en España. De acordo co principio do interese superior do menor, a repatriación ao seu país de orixe soamente se acordará se se dan as condicións para o efectivo reagrupamento familiar do menor, ou para a adecuada tutela por parte dos servizos de protección de menores do país de orixe.

O procedemento será iniciado de oficio pola Administración xeral do Estado ou, se é o caso, por proposta da entidade pública que exerce a tutela do menor. O órgano encargado da tutela do menor facilitaralle á autoridade gubernativa calquera información que coñeza relativa á identidade do menor, á súa familia, ao seu país ou ao seu domicilio, e porá no seu coñecemento as xestións que pode realizar para localizar a familia do menor.

A autoridade gubernativa porá en coñecemento do Ministerio Fiscal todas as actuacións levadas a cabo neste procedemento.

A Administración xeral do Estado, competente para levar a cabo os trámites relativos á repatriación desde España dun menor estranxeiro en situación de desamparo, actuará a través das delegacións e subdelegacións do Goberno, as cales solicitarán da Comisaría Xeral de Estranxeiría e Documentación a realización das xestións necesarias ante as embaixadas e consulados correspondentes, para localizar os familiares dos menores ou, no seu defecto, os servizos de protección de menores do seu país de orixe que se fagan responsables deles. Se non existe representación diplomática en España, estas xestións canalizaranse a través do Ministerio de Asuntos Exteriores e de Cooperación.

Unha vez localizada a familia do menor ou, no seu defecto, os servizos de protección de menores do seu país, procederase á repatriación mediante a súa entrega ás autoridades de fronteiras do país ao cal se repatrie. Non procederá esta medida cando se verifique a existencia de risco ou perigo para a integridade do menor, da súa persecución ou a dos seus familiares.

No caso de que o menor se encontre incurso nun proceso xudicial, a repatriación quedará condicionada á autorización xudicial. En todo caso deberá constar no expediente a comunicación ao Ministerio Fiscal.

A repatriación do menor será acordada polo delegado do Goberno ou polo subdelegado do Goberno, e executada polos funcionarios do Corpo Nacional de Policía.

A repatriación efectuarase a custa da familia do menor ou dos servizos de protección de menores do seu país. En caso contrario, comunicaráselle ao representante diplomático ou consular do seu país para estes efectos. Subsidiariamente, a Administración xeral do Estado farase cargo do custo da repatriación.

5. Transcorridos nove meses desde que o menor foi posto á disposición dos servizos competentes de protección de menores, de acordo co número 2, e unha vez intentada a repatriación coa súa familia ou ao país de orixe, se esta non foi posible, procederase a outorgarlle a autorización de residencia a que se refire o artigo 35.4 da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro. En todo caso, o feito de non contar con autorización de

residencia non suporá obstáculo para o acceso do menor a aquelas actividades ou programas de educación ou formación que, a criterio da entidade de protección de menores competente, redunden no seu beneficio.

O feito de que se autorice a residencia non será impedimento para a repatriación do menor, cando posteriormente se poida realizar conforme o previsto neste artigo.

No caso de menores tutelados pola entidade de protección de menores competente que alcancen a maioría de idade sen obteren a citada autorización de residencia e participasen adecuadamente nas accións formativas e actividades programadas pola dita entidade para favorecer a súa integración social, esta poderá recomendar a concesión dunha autorización temporal de residencia por circunstancias excepcionais, á cal se fará extensivo o disposto no artigo 40.j) da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro.

6. Se se trata de menores solicitantes de asilo, aplicarase o disposto no artigo 15.4 do Regulamento de execución da Lei 5/1984, do 26 de marzo, reguladora do dereito de asilo e da condición de refuxiado, aprobado polo Real decreto 203/1995, do 10 de febreiro.

Artigo 93. *Desprazamento temporal de menores estranxeiros.*

1. O desprazamento de menores estranxeiros a España, en programas promovidos e financiados polas administracións públicas, asociacións sen ánimo de lucro ou fundacións ou outras entidades ou persoas alleas a quen exerce a súa patria potestade ou tutela, para estadias temporais con fins de escolarización, tratamento médico ou desfrute de vacacións, necesitará a autorización expresa de quen exerza a patria potestade ou tutela, así como o informe previo favorable do subdelegado do Goberno ou delegado do Goberno nas comunidades autónomas uniprovinciais, en cuxo territorio vaian permanecer. Para estes efectos, o delegado ou subdelegado do Goberno poderá solicitar o informe do órgano da comunidade ou comunidades autónomas competente en materia de protección de menores, emitido por iniciativa da entidade promotora do programa.

2. Os ministerios de Asuntos Exteriores e de Cooperación, de Traballo e Asuntos Sociais e do Interior coordinarán o desprazamento e a estadia destes menores, e este último departamento controlará o seu regreso ao país de orixe ou de procedencia.

3. En todos os casos, se os menores van ser acollidos por familias ou persoas individuais, estas deberán expresar por escrito o seu coñecemento de que a acollida do menor non ten por obxecto a adopción e o seu compromiso de favorecer o regreso ao seu país de orixe ou procedencia.

4. A estadia temporal con fins de escolarización tramitarase de conformidade co establecido para o réxime dos estudantes previsto neste regulamento e acabará ao finalizar o curso académico, en cuxo momento, salvo que razóns excepcionais o impidan, o menor deberá regresar ao seu país.

No caso de que desexe continuar os estudos por máis dun curso académico, deberase incluír o menor nun novo programa.

5. Os requisitos e as exixencias deste artigo entenderanse cumpridos, para os efectos da concesión do visado, a través do informe favorable do subdelegado do Goberno ou delegado do Goberno nas comunidades autónomas uniprovinciais, a que se refire o número 1. O informe referirase ao cumprimento, por parte do programa, dos requisitos e autorizacións exixibles en España, proporcionados para o fin da estadia e a súa

duración, tanto en materia sanitaria ou de escolarización como de protección xurídica do menor en relación coa finalidade exposta e desa duración, que non poderá exceder dun curso académico, para garantir a ausencia de risco de desprotección deste. Así mesmo, deberase verificar a existencia de compromiso escrito de facilitar o regreso ao país de orixe dos menores, e o coñecemento de que a acollida do menor non ten por obxecto a adopción, segundo o referido no número 3, e que o mencionado regreso non implica custo para o erario público, salvo que este custo sexa asumido expresa e previamente pola autoridade competente.

A oficina consular no país de orixe do menor deberá, non obstante, comprobar a autorización expresa de quen exerza a patria potestade ou tutela, así como todo o relativo aos requisitos dos pasaportes individuais ou colectivos, salvocondutos ou outra documentación de viaxe dos menores.

Artigo 94. *Residencia do fillo de residente legal.*

1. Os fillos nados en España de estranxeiro que se encontre residindo legalmente en España adquirirán automaticamente a mesma autorización de residencia de que sexa titular calquera dos seus proxenitores. Para estes efectos, o pai ou a nai deberán solicitar persoalmente a autorización de residencia para o fillo desde que teña lugar o nacemento ou desde que algún dos seus proxenitores acceda á situación de residencia legal, acompañando orixinal e copia da partida de nacemento, así como copia da autorización de residencia de que sexa titular calquera dos seus proxenitores. Se o fillo nado en España é de pai ou nai recoñecidos como refuxiados, estes poderán optar entre solicitar para el a extensión familiar do dereito de asilo ou unha autorización de residencia, en función do interese superior do menor.

2. Os estranxeiros menores de idade ou incapacitados non nados en España que ou ben sexan fillos de españois ou de estranxeiros residentes legais en España, ou ben estean suxeitos legalmente á tutela dun cidadán ou institución españois ou dun estranxeiro residente legal en España, poderán obter autorización de residencia cando se acredite a súa permanencia continuada en España durante un mínimo de dous anos e os seus pais ou titores cumpran os requisitos de medios de vida e aloxamento exixidos neste regulamento para exercer o dereito ao reagrupamento familiar. Cando os menores se encontren en idade de escolarización obrigatoria, deberase acreditar adicionalmente que estiveron matriculados nun centro de ensino e que asistiron regularmente á clase, salvo ausencias xustificadas, durante a súa permanencia en España. A vixencia das autorizacións concedidas por este motivo estará vinculada, se é o caso, á da autorización de residencia do pai, da nai ou do titor do interesado.

3. Para as renovacións das autorizacións de residencia reguladas neste artigo seguiranse os trámites e o procedemento establecido para as autorizacións de residencia dos familiares reagrupados.

TÍTULO IX

Modificación das situacións dos estranxeiros en España

Artigo 95. *Da situación de estadía por estudos á situación de residencia e traballo.*

1. Os estranxeiros que se encontren en España en situación de estadía por estudos poderán acceder á

situación de residencia e traballo sen necesidade de solicitar visado cando o empregador, como suxeito lexitimado, presente a solicitude de autorización para residir e traballar e se cumpran os requisitos laborais exixidos no artigo 50, excepto a alínea a), e se acredite, ademais, que o estranxeiro:

a) Permaneceu en España durante, polo menos, tres anos na situación de estadía por estudos.

b) Realizou os estudos ou o traballo de investigación con aproveitamento.

c) Non recibiu bolsa nin subvención de organismos públicos ou privados dentro de programas de cooperación ou de desenvolvemento do país de orixe.

O estudante ou investigador que se acolla a esta posibilidade poderá igualmente solicitar unha autorización de residencia a favor dos familiares en situación de estadía previstos no artigo 89 que se encontren convivindo con el no momento da solicitude, sempre e cando acredite suficiencia económica e dispoñibilidade de vivenda adecuada, nos termos establecidos para o reagrupamento familiar no artigo 42.2.d) e e).

2. A autorización de residencia ou residencia e traballo concedida terá a consideración de autorización inicial. A eficacia da autorización de residencia e traballo concedida estará condicionada á posterior afiliación e alta do traballador na Seguridade Social no prazo dun mes desde a notificación realizada ao solicitante. Cumpriña a condición, a autorización comezará o seu período de vixencia, e no prazo dun mes desde a súa entrada en vigor o traballador deberá solicitar a tarxeta de identidade de estranxeiro. No caso dos familiares, a autorización de residencia concedida rexeráse polo disposto na sección 2.^a do capítulo I do título IV.

3. Excepcionalmente e logo do informe favorable da Secretaría de Estado de Inmigración e Emigración poderase reducir o prazo de tres anos recollido no número 1, cando se trate de estranxeiros cuxa residencia en España se considere oportuna por razón da relevancia excepcional dos méritos profesionais e científicos acreditados por aqueles.

4. A autorización de residencia e traballo, así como, se é o caso, a autorización de residencia para os familiares, deberase solicitar durante os tres meses anteriores á extinción da autorización de estadía por estudos. A solicitude realizada neste prazo prorrogará a vixencia da autorización de estadía do estudante ou investigador e, se é o caso, dos familiares recollidos no artigo 89, ata que recaia resolución sobre ela.

Artigo 96. *Da situación de residencia á situación de residencia e traballo por conta propia ou allea.*

1. Os estranxeiros que se encontren en España durante, polo menos, un ano en situación de residencia legal, poderán acceder á situación de residencia e traballo por conta allea cando o empregador, como suxeito lexitimado, presente a solicitude de autorización para residir e traballar e se cumpran os requisitos laborais exixidos no artigo 50, excepto as alíneas a) e f). Excepcionalmente poderán acceder á situación de residencia e traballo, sen necesidade de que transcorra o prazo dun ano, o estranxeiro que acredite unha necesidade por circunstancias sobrevidas de traballar para garantir a súa subsistencia.

2. No caso de que se pretenda exercer unha actividade por conta propia, requirirase o cumprimento dos requisitos do artigo 58, excepto a súa alínea f).

3. Os estranxeiros en situación de residencia por ter sido reagrupados, así como o cónxuxe que accede a unha autorización de residencia temporal independente pola vía prevista no artigo 41.2, poderán acceder á autorización de residencia e traballo sen necesidade de que

se cumpra o prazo de residencia legal establecido no número 1 deste artigo.

4. A eficacia da autorización de traballo concedida estará condicionada á posterior afiliación e/ou alta do traballador na Seguridade Social no prazo dun mes desde a notificación realizada ao solicitante. Cumprida a condición, a autorización comezará o seu período de vixencia.

5. Os estranxeiros titulares dunha autorización de residencia como cidadán comunitario ou familiar de comunitario, cando cesen en tal condición, poderán obter, se cumpren os requisitos establecidos para o efecto, coa excepción do visado, unha autorización de residencia e traballo por conta allea ou conta propia, do tempo que corresponda, en función da duración da autorización anterior de que sexa titular.

Artigo 97. *Compatibilidade de situación de residencia e traballo por conta allea e a residencia e traballo por conta propia.*

1. Os estranxeiros que desexen realizar simultaneamente actividades lucrativas por conta propia e allea deberán obter as correspondentes autorizacións para traballar, de conformidade cos requisitos xerais establecidos para a obtención de cada unha delas neste regulamento, logo de acreditación da compatibilidade do exercicio de ambas as actividades lucrativas, en relación co seu obxecto e características, duración e xornada laboral.

2. A autorización administrativa mediante a que se conceda a compatibilidade do exercicio de actividades laborais e profesionais terá unha duración equivalente ao período de vixencia da autorización de traballo de que sexa titular o traballador estranxeiro, excepto no caso de que se conceda sobre a base dunha oferta de emprego de duración inferior.

Artigo 98. *Da situación de residencia por circunstancias excepcionais á situación de residencia e traballo por conta propia ou allea.*

1. Os estranxeiros que se encontren en España durante, polo menos, un ano en situación de residencia por circunstancias excepcionais, nos supostos que determina o artigo 47, poderán acceder á situación de residencia ou de residencia e traballo sen necesidade de visado.

2. Cando o estranxeiro autorizado a residir por circunstancias excepcionais estea habilitado para traballar por conta allea, presentará por si mesmo a solicitude de autorización de residencia e traballo, que será concedida se cumpre os requisitos previstos polo artigo 54.

3. Nos demais casos, o empregador será o suxeito lexitimado para presentar a solicitude de autorización de residencia e traballo e exixiranse os requisitos laborais previstos no artigo 50, excepto as alíneas a) e f). A eficacia da autorización de traballo concedida estará condicionada á posterior afiliación e alta do traballador na Seguridade Social no prazo dun mes desde a notificación realizada ao solicitante. Cumprida a condición, a autorización comezará o seu período de vixencia.

4. A duración da autorización estará en función do tempo que residan previamente en España.

5. No caso de que se pretenda exercer unha actividade por conta propia, requirirase o cumprimento dos requisitos do artigo 58, excepto a alínea f).

Artigo 99. *Modificacións da autorización de residencia e traballo.*

1. No caso das autorizacións iniciais, o órgano competente que concedeu a autorización inicial para residir e traballar por conta allea ou conta propia poderá modificar o seu alcance en canto á actividade laboral e ámbito territorial autorizados, sempre a pedido do seu titular.

No caso de que se trate dunha modificación de actividade laboral, terase en conta o previsto no artigo 50.a).

2. As autorizacións de residencia e traballo por conta propia e por conta allea poderanse mutar, respectivamente, en autorizacións de traballo por conta allea e por conta propia, por solicitude do interesado, sempre que se lle renove xa a súa autorización inicial ou que presente a solicitude no momento en que corresponda solicitar a renovación da autorización da que é titular e reúna as condicións seguintes:

a) No caso das modificacións de conta allea a conta propia, autorizaranse se se reúnen os requisitos establecidos no artigo 58 e se se ten constancia da realización habitual de actividade laboral durante o período de vixencia da autorización por un período igual ao que correspondería se pretende a súa renovación.

b) No caso das modificacións de conta propia a conta allea, autorizaranse se se subscribiu un contrato de traballo que xustifique a nova actividade laboral do traballador, sempre que se teña constancia do cumprimento das obrigas tributarias e de Seguridade Social da súa anterior actividade profesional.

3. A nova autorización non ampliará a vixencia da autorización modificada.

Cando se trate de modificacións solicitadas no momento da renovación da autorización do que é titular, a súa vixencia será a que correspondería á súa renovación.

TÍTULO X

Documentación dos estranxeiros

CAPÍTULO I

Dereitos e obrigas relativos á documentación

Artigo. 100. *Dereitos e obrigas.*

1. Os estranxeiros que se encontren en territorio español teñen o dereito e a obriga de conservar, en vigor, a documentación coa que efectuaron a súa entrada en España, a que acredite a súa identidade, expedida polas autoridades competentes do país de orixe ou de procedencia, así como a que acredite a súa situación en España.

2. Os estranxeiros están obrigados a exhibir os documentos referidos no punto anterior cando sexan requiridos polas autoridades ou polos seus axentes.

3. Os estranxeiros non poderán ser privados da súa documentación, salvo nos supostos e cos requisitos previstos na Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, e na Lei orgánica 1/1992, do 21 de febreiro, sobre protección da seguridade cidadá.

Artigo 101. *Número de identidade de estranxeiro.*

1. Os estranxeiros que obteñan un documento que os habilite para permanecer en territorio español, aque-

les aos cales se lles incoe un expediente administrativo en virtude do disposto na normativa sobre estranxeiría e aqueles que polos seus intereses económicos, profesionais ou sociais se relacionen con España serán dotados, para os efectos de identificación, dun número persoal, único e exclusivo, de carácter secuencial.

2. O número persoal será o identificador do estranxeiro, que deberá figurar en todos os documentos que se lle expidan ou tramiten, así como nas dilixencias que se estampen no seu pasaporte ou documento análogo.

3. O número de identidade do estranxeiro (NIE) deberá ser outorgado de oficio, pola Dirección Xeral da Policía, nos supostos mencionados no número 1, salvo no caso dos estranxeiros que se relacionen con España por razón dos seus intereses económicos, profesionais ou sociais, que deberán solicitar do dito órgano a asignación do indicado número, sempre que concorran os seguintes requisitos:

a) Que non se encontren en España en situación irregular.

b) Que xustifiquen documentalmente os motivos polos cales solicitan a asignación deste número.

Os estranxeiros que se relacionen con España por razón dos seus intereses económicos, profesionais ou sociais poderán solicitar o NIE á Dirección Xeral da Policía a través das oficinas consulares de España no exterior.

4. O disposto no número anterior será tamén de aplicación para a solicitude dos certificados de residente e de non-residente.

CAPÍTULO II

Acreditación da situación dos estranxeiros en España

Artigo 102. *Acreditación.*

As diferentes situacións dos estranxeiros en España poderanse acreditar, segundo corresponda, mediante o pasaporte ou documento de viaxe que acredite a súa identidade, visado ou tarxeta de identidade de estranxeiro. Excepcionalmente poderase acreditar esta situación mediante outras autorizacións ou documentos validamente expedidos para tal fin polas autoridades españolas.

Artigo 103. *O pasaporte ou documento de viaxe.*

O pasaporte ou documento de viaxe en que conste o selo de entrada acreditará, ademais da identidade, a situación de estadia en España naqueles supostos de estranxeiros que non precisen da obtención dun visado de estadia.

Artigo 104. *O visado.*

O visado validamente obtido acredita a situación para a que foi outorgado. A validez da dita acreditación estenderase desde a efectiva entrada do seu titular en España, ata a obtención da correspondente tarxeta de identidade de estranxeiro ou ata que se extinga a vixencia do visado.

Artigo 105. *A tarxeta de identidade de estranxeiro.*

1. Todos os estranxeiros aos cales se lles expediu un visado ou unha autorización para permanecer en España por un período superior a seis meses teñen o dereito e a obriga de obter a tarxeta de identidade de estranxeiro, que deberán solicitar persoalmente no

prazo dun mes desde a súa entrada en España ou desde que se conceda a correspondente autorización, respectivamente.

2. A tarxeta de identidade de estranxeiro é o documento destinado a identificar o estranxeiro para os efectos de acreditar a súa situación legal en España.

3. A tarxeta de identidade de estranxeiro é persoal e intransferible, e correspóndelle ao seu titular cumprir as actuacións que se establezan para a súa obtención e entrega, así como a custodia e conservación do documento.

4. O incumprimento das obrigas relativas á tarxeta de identidade de estranxeiro implicará a aplicación do réxime sancionador previsto na Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro.

5. O titular da tarxeta de identidade de estranxeiro non poderá ser privado do documento, salvo nos supostos e cos requisitos previstos na Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, e na Lei orgánica 1/1992, do 21 de febreiro, sobre protección da seguridade cidadá.

6. O Ministerio do Interior, no marco dos acordos sobre documentación de estranxeiros de carácter internacional nos cales España sexa parte, ditará as disposicións necesarias para determinar as características deste documento, logo do informe da Comisión Interministerial de Estranxeiría.

7. A tarxeta de identidade de estranxeiro terá idéntico período de vixencia que a autorización ou o recoñecemento do dereito que xustifique a súa expedición, e perderá a súa validez cando se produza a da citada autorización, por calquera das causas regulamentariamente establecidas para este efecto ou, se é o caso, pola perda do dereito para permanecer en territorio español.

8. Cando remate o prazo de vixencia da tarxeta, se acorde a renovación da autorización ou, se é o caso, do recoñecemento a permanecer en territorio español, ou se perda o dereito que xustificou a súa expedición, os estranxeiros titulares dela están obrigados a entregar o documento na comisaría de policía ou nos servizos policiais das oficinas de estranxeiros correspondentes ao lugar onde residan.

No caso dos estranxeiros aos cales lles sexa aplicable o réxime de asilo e que estean domiciliados en Madrid, a entrega do documento deberase realizar na oficina de asilo e refuxio.

9. O extravío, destrución ou inutilización da tarxeta de identidade de estranxeiro, tarxeta de identidade de estranxeiro, xa sexan de carácter persoal, laboral ou familiar, levarán consigo a expedición de nova tarxeta, por instancia do interesado, que non se considerará renovación e terá vixencia polo tempo que lle falte por caducar á que substitúa.

10. As modificacións que impliquen alteración da situación legal en España do titular da tarxeta de identidade de estranxeiro, así como da súa situación laboral, incluídas as renovacións, determinarán a expedición de nova tarxeta adaptada ao cambio ou alteración producido, coa vixencia que determine a resolución que conceda estas modificacións.

11. Corresponderalle á Dirección Xeral da Policía, conforme os criterios de coordinación marcados pola Secretaría de Estado de Seguridade, de acordo coa Secretaría de Estado de Inmigración e Emigración, a organización e xestión dos servizos de expedición das tarxetas de identidade de estranxeiros nas comisarías de policía ou oficinas de estranxeiros nas cales se tramite o expediente administrativo ou practique a notificación pola cal se recoñece o dereito ou se autoriza para permanecer en España, así como a súa expedición e entrega ao interesado, quen deberá acreditar ante elas ser o destinatario do documento e ter realizado o pagamento das taxas fiscais legalmente establecidas.

Así mesmo, nos casos en que a eficacia da autorización outorgada se encontre condicionada ao requisito da afiliación e/ou alta do estranxeiro na Seguridade Social, deberá quedar acreditada esta circunstancia no momento de solicitar a tarxeta.

12. Será aplicable aos documentos mencionados a normativa vixente sobre presentación e anotación nas oficinas públicas do documento nacional de identidade, cuxa normativa terá carácter supletorio das normas sobre utilización en España dos documentos de identidade dos estranxeiros.

Artigo 106. *Tarxetas de traballador transfronteirizo e de estudante.*

1. Os estranxeiros que se encontren en España en situación de estadia por estudos ou investigación de duración superior a seis meses, así como os traballadores transfronteirizos, deberán solicitar e obter a tarxeta de estudante e de traballador transfronteirizo, respectivamente, para acreditaren a súa condición. Estas tarxetas deberán solicitarse nos termos establecidos neste regulamento para a tarxeta de identidade de estranxeiro.

2. O Ministerio do Interior ditará as disposicións necesarias para determinar as características destes documentos, logo do informe da Comisión Interministerial de Estranxeiría.

CAPÍTULO III

Indocumentados

Artigo 107. *Indocumentados.*

1. Nos supostos de estranxeiros indocumentados, previstos no artigo 34.2 da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, procederase na forma prevista neste capítulo.

2. A petición de documentación deberase efectuar tan pronto como se produza a indocumentación e deberá presentarse, persoalmente e por escrito, nas comisarías de policía ou oficinas de estranxeiros que correspondan.

3. Nas dependencias policiais ou oficinas de estranxeiros en que efectúe a súa presentación, o interesado exhibirá os documentos de calquera clase, aínda que estean caducados, que poidan constituír indicios ou probas de identidade, procedencia e nacionalidade, se é o caso, para que sexan incorporados á información que se estea levando a cabo. Así mesmo, acreditará que non pode ser documentado pola misión diplomática ou oficina consular correspondente mediante acta notarial que permita deixar constancia do requirimento efectuado e non atendido, sen prexuízo do disposto no número 5.

4. O interesado, igualmente, deberá achegar os documentos, declaracións ou calquera outro medio de proba oportuno que sirvan para acreditar a concorrencia de razóns excepcionais de índole humanitaria, interese público ou, se é o caso, o cumprimento de compromisos de España, que xustifiquen a súa documentación, por parte das autoridades españolas.

5. No caso dos solicitantes de autorización de residencia temporal por circunstancias excepcionais, o solicitante será eximido da presentación de acta notarial para acreditar que non pode ser documentado pola misión diplomática ou oficina consular correspondente, nos casos en que se aleguen razóns graves que impidan a súa comparecencia naquelas, para cuxos efectos se poderá solicitar o informe da oficina de asilo e refuxio.

6. Para os efectos de realización da información referida no número 3, o interesado deberá colaborar diligentemente coas dependencias policiais instrutoras, especialmente no relativo á comprobación dos datos, documentos ou medios de proba de que se dispoña.

7. Unha vez realizada a información inicial, sempre que o estranxeiro non estea incurso en ningún dos supostos de prohibición de entrada en España a que se refire o artigo 26 da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, ou se dite contra el unha orde de expulsión do territorio español, se desexa permanecer en territorio español, o subdelegado do Goberno, ou delegado do Goberno nas comunidades autónomas uniprovinciais, na provincia ou comunidade autónoma en que se encontre, outorgaralle un documento de identificación provisional, que o habilitará para permanecer en España durante tres meses, período durante o cal se procederá a completar a información sobre os seus antecedentes.

8. Excepcionalmente, por razóns de seguridade pública, de forma individualizada, motivada e en proporción ás circunstancias que concorran en cada caso, por resolución do ministro do Interior adoptada por proposta da Dirección Xeral da Policía, de acordo coas garantías xurídicas do procedemento sancionador previsto na lei, poderase establecer algunha das medidas limitativas previstas no número 2 do artigo 5 da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, sobre dereitos e liberdades dos estranxeiros en España e a súa integración social.

9. Completada a información, salvo que o estranxeiro se encontre incurso nalgún dos supostos de prohibición de entrada ou se dite contra el unha orde de expulsión, logo do aboamento das taxas fiscais que legalmente correspondan, o subdelegado do Goberno, delegado do Goberno nas comunidades autónomas uniprovinciais ou o comisario xeral de Estranxeiría e Documentación disporán a súa inscrición nunha sección especial do Rexistro de Estranxeiros e dotarano dunha cédula de inscrición nun documento impreso, que se deberá renovar anualmente e cuxas características serán determinadas polo Ministerio do Interior. A Dirección Xeral da Policía expedirá certificacións ou informes sobre os extremos que figuren nesta sección especial para a súa presentación ante calquera outra autoridade española.

10. O estranxeiro ao cal lle sexa concedida a cédula de inscrición poderá solicitar a correspondente autorización de residencia por circunstancias excepcionais se reúne os requisitos para iso. Esta solicitude poderase presentar e resolver de maneira simultánea coa solicitude de cédula de inscrición.

11. En caso de denegación da solicitude, unha vez notificada esta formalmente, procederase á súa devolución ao país de procedencia ou á súa expulsión do territorio español, na forma prevista na Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, e neste regulamento.

12. A cédula de inscrición perderá vixencia, sen necesidade de resolución expresa, cando o estranxeiro sexa documentado por algún país ou adquira a nacionalidade española ou outra distinta.

Artigo 108. *Título de viaxe para saída de España.*

1. Aos estranxeiros que se encontren en España que acrediten unha necesidade excepcional de saír do territorio español e non se poidan prover de pasaporte propio, por se encontraren nalgún dos casos expresados no artigo 34.2 da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, unha vez practicados os trámites regulados no artigo anterior, a Dirección Xeral da Policía poderalles expedir un título de viaxe con destino aos países que se

especificuen, previndo o regreso a España, salvo que o obxecto do título de viaxe sexa exclusivamente posibilitar o retorno do solicitante ao país de nacionalidade ou residencia deste; en tal caso, o documento non conterá autorización de regreso a España.

2. No título de viaxe constarán a vixencia máxima e as limitacións que en cada caso concreto se determinen para a súa utilización.

3. O título de viaxe expedirase de acordo co modelo que se determine por orde do ministro do Interior.

CAPÍTULO IV

Rexistro Central de Estranxeiros

Artigo 109. *Rexistro Central de Estranxeiros.*

1. Existirá, na Dirección Xeral da Policía, un Rexistro Central de Estranxeiros no cal se anotarán:

- a) Declaración de entrada.
- b) Documentos de viaxe.
- c) Prórrogas de estadía.
- d) Cédulas de inscrición.
- e) Autorizacións de entrada e estadía.
- f) Autorización de estadía por estudos.
- g) Autorizacións de residencia.
- h) Autorizacións para traballar.
- i) Inadmisións a trámite, concesións e denegacións de asilo.
- j) Concesións e denegacións do estatuto de apátrida e de desprazado.
- k) Cambios de nacionalidade, domicilio ou estado civil.
- l) Limitacións de estadía.
- m) Medidas cautelares adoptadas, infraccións administrativas cometidas e sancións impostas no marco da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, e deste regulamento.
- n) Denegacións e prohibicións de entrada no territorio nacional e os seus motivos.
- ñ) Devolucións.
- o) Prohibicións de saída.
- p) Expulsións administrativas ou xudiciais.
- q) Saídas obrigatorias.
- r) Autorizacións de regreso.
- s) Certificacións de número de identidade de estranxeiro.
- t) Retorno de traballadores de temporada.
- u) Cartas de invitación.
- v) Calquera outra resolución ou actuación que se poida adoptar en aplicación deste regulamento.

2. A información contida no rexistro será posta á disposición da Secretaría de Estado de Inmigración e Emigración e dos órganos das administracións públicas para o exercicio das súas competencias en materia de inmigración, así como dos interesados, de conformidade co disposto na Lei orgánica 15/1999, do 13 de decembro, de protección de datos de carácter persoal; na Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común, e nas súas normas de desenvolvemento.

3. Os órganos que adopten as resolucións e outorguen os documentos a que se refire o número 1 deberán dar conta disto, para efectos da súa anotación neste rexistro.

Artigo 110. *Comunicación ao Rexistro Central de Estranxeiros dos cambios e alteracións de situación.*

1. Os estranxeiros autorizados a permanecer en España estarán obrigados a pór en coñecemento da oficina de estranxeiros ou comisaría de policía correspondente ao lugar onde residan, os cambios de nacionalidade, de domicilio habitual e de estado civil. Esta comunicación deberase realizar no prazo máximo dun mes desde que se produza o cambio ou modificación e deberá ir acompañada dos documentos que acrediten estes cambios.

2. Os órganos competentes darán traslado dos referidos cambios ao Rexistro Central de Estranxeiros para a súa correspondente anotación.

CAPÍTULO V

Rexistro de menores estranxeiros non acompañados

Artigo 111. *Rexistro de menores estranxeiros non acompañados.*

1. Na Dirección Xeral da Policía existirá un Rexistro de menores estranxeiros non acompañados para os únicos efectos de identificación, que conterá:

- a) Nome e apelidos, nome dos pais, lugar de nacemento, nacionalidade, última residencia no país de procedencia.
- b) A súa impresión decadactilar.
- c) Fotografía.
- d) Centro de acollida onde resida.
- e) Organismo público baixo cuxa protección se encontre.
- f) Resultado da proba médica de determinación da idade, segundo informe da clínica médico forense.
- g) Calquera outro dato de relevancia para os citados efectos de identificación, incluídos os que poidan facilitar a escolarización do menor.

2. Os servizos competentes de protección de menores a que se refire o artigo 35 da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, cando teñan coñecemento de que un menor se encontra en situación de desamparo, deberán comunicar, coa maior brevidade, á Dirección Xeral da Policía, a través dos seus órganos periféricos, os datos que coñezan relativos á identidade do menor conforme o disposto no punto anterior.

TÍTULO XI

Infraccións en materia de estranxeiría e o seu réxime sancionador

CAPÍTULO I

Normas comúns do procedemento sancionador

Artigo 112. *Normativa aplicable.*

1. O exercicio da potestade sancionadora pola comisión das infraccións administrativas previstas na Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, axustarase ao disposto nela e na Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común.

2. Non se imporá ningunha sanción por infraccións aos preceptos establecidos na Lei orgánica

4/2000, do 11 de xaneiro, senón en virtude de procedemento instruído para o efecto.

3. Cando se trate dos supostos cualificados como infracción leve do artigo 52.c), grave do artigo 53.b), cando se trate de traballadores por conta propia, e moi grave do artigo 54.1.d) da citada Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, o procedemento aplicable será o previsto nos artigos 148 e 149 deste regulamento.

4. En todo aquilo non previsto neste regulamento será de aplicación supletoria o procedemento regulado no Regulamento de procedemento para o exercicio da potestade sancionadora, aprobado polo Real decreto 1398/1993, do 4 de agosto.

Artigo 113. *Modalidades do procedemento sancionador.*

O exercicio da potestade sancionadora pola comisión das infraccións administrativas previstas na Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, tramitarase polos procedementos ordinario, preferente e simplificado, segundo proceda conforme o disposto na dita lei orgánica e neste regulamento.

Artigo 114. *Actuacións previas.*

Con anterioridade á iniciación do procedemento, poderanse realizar actuacións previas para determinar con carácter preliminar se concorren circunstancias que xustifiquen tal iniciación. En especial, estas actuacións orientaranse a determinar, coa maior precisión posible, os feitos susceptibles de motivar a incoación do procedemento, a identificación da persoa ou persoas que poidan resultar responsables e as circunstancias relevantes que concorran nuns e noutros.

Artigo 115. *Iniciación do procedemento sancionador. Competencia.*

1. O procedemento iniciarase de oficio por acordo do órgano competente, ben por propia iniciativa ben como consecuencia de orde superior, por pedimento razoado doutros órganos ou por denuncia.

2. Serán competentes para ordenar a incoación do procedemento sancionador os delegados do Goberno nas comunidades autónomas uniprovinciais, os subdelegados do Goberno, o comisario xeral de Estranxeiría e Documentación, o xefe superior de Policía, os comisarios provinciais e os titulares das comisarías locais e postos fronteirizos.

Artigo 116. *Instrutor e secretario.*

No acordo de incoación do procedemento nomearanse instrutor e secretario, que deberán ser funcionarios do Corpo Nacional de Policía, sen prexuízo de que tales nomeamentos poidan recaer noutros funcionarios das oficinas de estranxeiros cando se trate de procedementos sancionadores que se tramiten polas infraccións leves e infraccións graves das alíneas e) e h) do artigo 53 da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro.

Artigo 117. *Colaboración contra redes organizadas.*

1. Cando se encontre en curso un expediente sancionador e o expedientado sexa estranxeiro, o instrutor, antes de lle efectuar a proposta definitiva ao órgano competente, se ten coñecemento da posible concorrencia de circunstancias de colaboración coa xustiza, espe-

cialmente as previstas no artigo 59 da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, poderá propor a exención de responsabilidade e a non-expulsión das persoas ás cales se alude naquel, en consideración á súa colaboración ou cooperación coas autoridades ou cos seus axentes, proporcionando datos esenciais ou declarando nos procesos correspondentes, como vítima, prexudicado ou testemuña, ou denunciando ás autoridades competentes os autores e cooperadores dos tráxicos ilícitos de seres humanos aos cales o indicado artigo 59 se refire.

Se se dita resolución pola que se declare o expedientado exento de responsabilidade administrativa, a autoridade gubernativa competente poderá conceder, á elección do estranxeiro, e para facilitarlle a súa integración social, autorización de residencia temporal por circunstancias excepcionais de acordo co artigo 31 da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, así como autorización para traballar, ou facilitarlle o retorno ao seu país de procedencia. A concesión da dita documentación poderá ser revogada se o titular, durante o tempo que dure o procedemento en que é vítima, prexudicado ou testemuña, cesa na súa cooperación ou colaboración coas autoridades policiais ou xudiciais.

2. Durante o período de cooperación ou colaboración, a Administración competente que corresponda proporcionaralle ao estranxeiro a atención social e xurídica necesaria, sen prexuízo das medidas de protección que poida acordar o xuíz instrutor segundo o establecido na Lei orgánica 19/1994, do 23 de decembro, de protección a testemuñas e peritos en causas criminais.

3. Cando o Ministerio Fiscal teña coñecemento de que un estranxeiro, contra o que se ditou unha resolución de expulsión, apareza nun procedemento penal como vítima, prexudicado ou testemuña, e considere imprescindible a súa presenza para a práctica de dilixencias xudiciais, porallo de manifesto á autoridade gubernativa para os efectos de que valore a inexecución da súa expulsión durante o tempo necesario. En caso de que xa fose expulsado, procederase de igual forma para os efectos de que autorice o seu regreso a España durante o tempo necesario para poder practicar as dilixencias precisas, todo iso sen prexuízo de que se adopte algunha das medidas previstas na Lei orgánica 19/1994, do 23 de decembro, de protección a testemuñas e peritos en causas criminais.

Artigo 118. *O comiso.*

1. De conformidade co disposto no artigo 55.5 da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, nos supostos de infracción da alínea b) do artigo 54.1 da dita lei, serán obxecto de comiso os vehículos embarcacións, aeronaves e cantos bens mobles ou inmobles, de calquera natureza que sexan, servisen de instrumento para a comisión da citada infracción.

2. Para garantir a efectividade do comiso, os axentes da autoridade poderán proceder, desde as primeiras investigacións practicadas, á aprehensión e posta á disposición da autoridade competente dos bens, efectos e instrumentos a que se refire o punto anterior, e quedará a expensas do expediente sancionador, en que se resolverá o pertinente en relación con eles.

3. Os bens, efectos e instrumentos definitivamente comisados por resolución administrativa ou xudicial firme serán adxudicados ao Estado, nos termos fixados pola Lei 33/2003, do 4 de novembro, do patrimonio das administracións públicas.

4. A autoridade xudicial poderá acordar que, coas debidas garantías para a súa conservación e mentres se tramite o procedemento, os bens, obxectos ou instrumentos de lícito comercio poidan ser utilizados provi-

sionalmente polas unidades de estranxeiría na loita contra a inmigración ilegal.

Artigo 119. *Resolución.*

1. Os delegados do Goberno nas comunidades autónomas uniprovinciais e os subdelegados do Goberno ditarán resolución motivada que confirme, modifique ou deixe sen efecto a proposta de sanción, e decidirá todas as cuestións formuladas polos interesados e aquelas derivadas do procedemento.

2. A resolución non poderá ter en conta feitos distintos dos determinados na fase de instrución do procedemento, sen prexuízo da súa diferente valoración xurídica.

3. Para a determinación da sanción que se imponha, ademais dos criterios de gradación a que se refiren os números 3 e 4 do artigo 55 da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, valoraranse tamén, a teor do seu artigo 57, as circunstancias da situación persoal e familiar do infractor.

Artigo 120. *Execución das resolucións sancionadoras.*

1. A execución das resolucións sancionadoras efectuarase de conformidade co disposto no capítulo III deste título, sen prexuízo das particularidades establecidas para o procedemento preferente.

2. Na resolución adoptaranse, se é o caso, as disposicións cautelares precisas para garantir a súa eficacia mentres non sexa executiva. As mencionadas disposicións poderán consistir no mantemento das medidas provisionais que, se é o caso, se adoptaron de conformidade co artigo 61 da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro.

3. As resolucións administrativas sancionadoras serán impugnables de acordo co disposto nas leis. O seu réxime de executividade será o previsto con carácter xeral.

4. En todo caso, cando o estranxeiro non se encontre en España, poderá cursar os recursos procedentes, tanto en vía administrativa como xurisdiccional, a través das representacións diplomáticas ou consulares correspondentes, as cales os remitirán ao organismo competente.

Artigo 121. *Caducidade e prescripción.*

1. O prazo máximo en que se debe ditar e notificar a resolución que resolva o procedemento será de seis meses desde que se acordou a súa iniciación, sen prexuízo do disposto para o procedemento simplificado no artigo 135.

Transcorrido este prazo sen se ter resolta e notificada a expresada resolución, producirase a caducidade do procedemento e procederase ao arquivo das actuacións, por solicitude de calquera interesado ou de oficio polo propio órgano competente para ditar a resolución, excepto nos casos en que o procedemento se paralice por causa imputable aos interesados, ou naqueles supostos en que se acorde a súa suspensión.

2. A acción para sancionar as infraccións previstas na Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, prescribese aos tres anos se a infracción é moi grave; aos dous anos se é grave, e aos seis meses se é leve, contados a partir do día en que os feitos se cometan.

A prescripción interrómtese por calquera actuación da Administración de que teña coñecemento o denunciado.

O prazo de prescripción reiniciarase se o procedemento está paralizado durante máis dun mes por causa non imputable ao expedientado.

3. O prazo de prescripción da sanción será de cinco anos se a sanción imposta o é por infracción moi grave; de dous anos se o é por infracción grave, e dun ano se o é por infracción de carácter leve.

Se a sanción imposta é a expulsión do territorio nacional, a prescripción non empezará a contar ata que transcorra o período de prohibición de entrada fixado na resolución. Este prazo non poderá exceder dun máximo de 10 anos.

O prazo de prescripción da sanción comezará a contarse desde o día seguinte a aquel en que adquira firmeza a resolución pola que se imponha a sanción.

4. A prescripción, tanto da infracción como da sanción, será aplicada de oficio polos órganos competentes nas diversas fases de tramitación do expediente.

5. Tanto a prescripción como a caducidade exixirán resolución en que se mencione tal circunstancia como causa de terminación do procedemento, con indicación dos feitos producidos e as normas aplicables, segundo o establecido no artigo 42.1 da Lei 30/1992, do 26 de novembro.

CAPÍTULO II

Modalidades de tramitación do procedemento sancionador

SECCIÓN 1.^a O PROCEDEMENTO ORDINARIO

Artigo 122. *Supostos en que procede o procedemento ordinario.*

Cando a infracción imputada sexa algunha das previstas nos artigos 53 ou 54, ou a conduta a que se refire o número 2 do artigo 57 da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, o procedemento seguido será o ordinario, salvo nos supostos especificados no artigo 130, que se tramitarán polo procedemento preferente.

Artigo 123. *Iniciación do procedemento ordinario.*

1. Excepto nos supostos cualificados como infracción grave do artigo 53.b), cando se trate de traballadores por conta propia, ou moi grave do artigo 54.1.d) da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, nos cales se aplicará o disposto no seu artigo 55.2, o acordo de iniciación do procedemento formalizarase co contido mínimo seguinte:

a) Identificación da persoa ou persoas presuntamente responsables.

b) Os feitos sucintamente expostos que motivan a incoación do procedemento, a súa posible cualificación e as sancións que poidan corresponder, sen prexuízo do que resulte da instrución.

c) Instrutor e, se é o caso, secretario do procedemento, con expresa indicación do réxime de recusación destes.

d) Órgano competente para a resolución do expediente e norma que lle atribúa tal competencia.

e) Indicación da posibilidade de que o presunto responsable poida recoñecer voluntariamente a súa responsabilidade.

f) Medidas de carácter provisional que acorde o órgano competente para iniciar o procedemento sancionador, sen prexuízo das que se poidan adoptar durante este de conformidade cos artigos 55 e 61 da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro.

g) Indicación do dereito a formular alegacións e á audiencia no procedemento e dos prazos para o seu exercicio.

2. O acordo de iniciación comunicaráse ao instrutor, con traslado de cantas actuacións existan ao respecto, e notificaráselles aos interesados, entendendo en todo caso por tal o expedientado.

Na notificación advertiráselles aos interesados que, de non efectuar alegacións sobre o contido da iniciación do procedemento no prazo previsto no artigo seguinte, a iniciación poderá ser considerada proposta de resolución cando conteña un pronunciamento preciso acerca da responsabilidade imputada, cos efectos previstos nos artigos 127 e 128.

Artigo 124. *Actuacións e alegacións no procedemento ordinario.*

1. Sen prexuízo do disposto no artigo anterior, os interesados disporán dun prazo de 15 días para achegaren cantas alegacións, documentos ou informacións estimen convenientes e, se é o caso, proporen as probas e concretaren os medios de que se pretendan valer.

2. Cursada a notificación a que se refire o punto anterior, o instrutor do procedemento realizará de oficio cantas actuacións resulten necesarias para o exame dos feitos, e solicitará os datos e informacións que sexan relevantes para determinar, se é o caso, a existencia de responsabilidades susceptibles de sanción.

3. Se como consecuencia da instrución do procedemento resultase modificada a determinación inicial dos feitos, da súa posible cualificación, das sancións impositivas ou das responsabilidades susceptibles de sanción, notificaráselle todo iso ao expedientado na proposta de resolución.

Artigo 125. *Proba no procedemento ordinario.*

1. Recibidas as alegacións ou transcorrido o prazo sinalado no artigo anterior, o órgano instrutor poderá acordar a apertura dun período de proba, por un prazo non superior a 30 días nin inferior a 10 días.

2. No acordo, que se lles notificará aos interesados, poderase rexeitar de forma motivada a práctica daquelas probas que, se é o caso, propoñan aqueles, cando pola súa relación cos feitos se consideren improcedentes.

3. A práctica das probas que o órgano instrutor considere pertinentes, entendéndose por tales aquelas distintas dos documentos que os interesados poidan achegar en calquera momento da tramitación do procedemento, realizarase de conformidade co establecido no artigo 81 da Lei 30/1992, do 26 de novembro.

4. Cando a proba consista na emisión dun informe dun órgano administrativo ou entidade pública, e sexa admitida a trámite, este terá os efectos previstos no artigo 83 da citada Lei 30/1992, do 26 de novembro.

5. Cando a valoración das probas practicadas poida constituír o fundamento básico da decisión que se adopte no procedemento, por ser peza imprescindible para a avaliación dos feitos, deberase incluír na proposta de resolución.

Artigo 126. *Colaboración doutras administracións públicas no procedemento ordinario.*

O órgano instrutor solicitará dos órganos e dependencias administrativas pertencentes a calquera das administracións públicas a información que sexa neces-

saria para o eficaz exercicio das súas propias competencias, incluíndo a petición da información necesaria ao Rexistro Central de Penados e Rebeles.

Artigo 127. *Proposta de resolución no procedemento ordinario.*

Concluída, se é o caso, a proba, o órgano instrutor do procedemento formulará a proposta de resolución na cal se fixarán de forma motivada os feitos, e se especificarán os que se consideren probados e a súa exacta cualificación xurídica, se determinará a infracción que, se é o caso, aqueles constitúan e a persoa ou persoas que resulten responsables, e se fixará a sanción que propón que se imponha e as medidas provisionais que adopte, se é o caso, o órgano competente para iniciar o procedemento ou o seu instrutor, ou ben se propondrá a declaración de inexistencia de infracción ou responsabilidade.

Artigo 128. *Trámite de audiencia no procedemento ordinario.*

1. A proposta de resolución notificaráselles aos interesados. Á notificación xuntaráse unha relación dos documentos que figuren no procedemento para que os interesados poidan obter as copias dos que consideren convenientes, e concederáselles un prazo de 15 días para formularen alegacións e presentaren os documentos e informacións que coiden pertinentes ante o instrutor do procedemento.

2. Salvo no suposto previsto polo parágrafo final do artigo 123.2, poderase prescindir do trámite de audiencia cando non figuren no procedemento nin sexan tidos en conta outros feitos nin outras alegacións e probas que as aducidas, se é o caso, polo interesado, de conformidade co previsto no artigo 124.1.

3. A proposta de resolución será cursada inmediatamente ao órgano competente para resolver o procedemento, xunto a todos os documentos, alegacións e informacións que figuren naquel.

Artigo 129. *Resolución do procedemento ordinario.*

1. Antes de ditar a resolución, o órgano competente para resolver poderá decidir, mediante acordo motivado, a realización das actuacións complementarias indispensables para resolver o procedemento.

O acordo de realización de actuacións complementarias notificaráselles aos interesados, aos cales se lles concederá un prazo de sete días para formularen as alegacións que teñan por pertinentes. As actuacións complementarias deberanse practicar nun prazo non superior a 15 días. O prazo para resolver o procedemento quedará suspendido ata a terminación das actuacións complementarias. Non terán a consideración de actuacións complementarias os informes que preceden inmediatamente á resolución final do procedemento.

2. O órgano competente ditará resolución que será motivada e decidirá todas as cuestións formuladas polos interesados e aqueloutras derivadas do procedemento.

A resolución adoptarase no prazo de 10 días desde a recepción da proposta de resolución e os documentos, alegacións e informacións que figuren no procedemento, salvo o disposto nos números 1 e 3.

3. Na resolución non se poderán aceptar feitos distintos dos determinados na fase de instrución do procedemento, salvo os que resulten, se é o caso, da

aplicación do previsto no número 1, con independencia da súa diferente valoración xurídica. Non obstante, cando o órgano competente para resolver considere que a infracción reviste maior gravidade que a determinada na proposta de resolución, notificaráselle ao interesado para que achegue cantas alegacións coide convenientes, para cuxos efectos se lle concederá un prazo de 15 días.

4. As resolucións dos procedementos sancionadores, ademais de conter os elementos previstos no artigo 89.3 da Lei 30/1992, do 26 de novembro, incluírán a valoración das probas practicadas e, especialmente, daquelas que constitúan os fundamentos básicos da decisión, fixarán os feitos e, se é o caso, a persoa ou persoas responsables, a infracción ou infraccións cometidas e a sanción ou sancións que se impoñen, ou ben a declaración de inexistencia de infracción ou responsabilidade.

5. As resolucións notificaráselle ao interesado e se o procedemento se iniciase como consecuencia de orde superior, darase traslado da resolución ao órgano administrativo autor daquela.

SECCIÓN 2.^a O PROCEDIMENTO PREFERENTE

Artigo 130. *Supostos en que procede o procedemento preferente.*

A tramitación dos expedientes de expulsión realízase polo procedemento preferente cando a infracción imputada sexa algunha das previstas nas alíneas a) e b) do artigo 54.1, así como nas alíneas a), d) e f) do artigo 53 da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro.

Artigo 131. *Iniciación e tramitación do procedemento preferente.*

1. Cando das investigacións se deduza a oportunidade de decidir a expulsión, darase traslado do acordo de iniciación motivado por escrito ao interesado, para que alegue o que considere adecuado, no prazo de 48 horas, e advertiráselle que de non efectuar alegacións por si mesmo ou polo seu representante sobre o contido da proposta, ou se non se admiten, de forma motivada, por improcedentes ou innecesarias, o acordo de iniciación do expediente será considerado como proposta de resolución.

2. Nestes supostos, o estranxeiro terá dereito á asistencia letrada que se lle proporcionará de oficio, se é o caso, e a ser asistido por intérprete, se non comprende ou non fala castelán, e de forma gratuíta no caso de que careza de medios económicos.

3. Na notificación do acordo de iniciación advertiráselle ao interesado que, de non efectuar alegacións sobre o contido do acordo no prazo previsto no número 1, este acordo será considerado como proposta de resolución con remisión do expediente á autoridade competente para resolver.

4. Se o interesado ou o seu representante formulan alegacións e realizan proposición de proba dentro do prazo establecido, o órgano instrutor valorará a pertinencia ou non daquela.

Se non se admiten as probas propostas, por improcedentes ou innecesarias, notificaráselle ao interesado de forma motivada e daráselle trámite de audiencia, conforme o previsto no parágrafo seguinte. Neste suposto, o acordo de iniciación do expediente, sen cambiar a cualificación dos feitos, será considerado como proposta de resolución con remisión á autoridade competente para resolver.

De estimar o instrutor a pertinencia da realización de proba proposta, esta realizarase no prazo máximo de tres días.

Practicada a proba, se é o caso, o instrutor formulará proposta de resolución que se lle notificará ao interesado, e daralle trámite de audiencia no cal se lle concederá un prazo de 48 horas para formular alegacións e presentar os documentos que coide pertinentes. Transcorrido este prazo, procederase a elevar a proposta de resolución, xunto co expediente administrativo, á autoridade competente para resolver.

5. Mentres se realiza a tramitación do expediente, o instrutor poderalle solicitar ao xuíz de instrución competente que dispoña o ingreso do estranxeiro expedientado nun centro de internamento de estranxeiros. A solicitude de internamento deberá ser motivada.

O período de internamento manterase polo tempo imprescindible para os fins do expediente, e non poderá exceder en ningún caso de 40 días.

A decisión xudicial que o autorice, atendendo ás circunstancias concorrentes en cada caso, poderá establecer un período máximo de duración do internamento inferior ao citado.

Non se poderá acordar un novo internamento por calquera das causas previstas no mesmo expediente.

6. Cando o instrutor solicite o internamento e a autoridade xudicial o denegue, o instrutor, co fin de asegurar a eficacia da resolución final que poida recaer, poderá adoptar algunha ou algunhas das seguintes medidas cautelares:

a) Retirada do pasaporte ou documento acreditativo da súa nacionalidade, logo de entrega ao interesado de recibo acreditativo de tal medida.

b) Presentación periódica ante o instrutor do expediente ou ante outra autoridade que este determine nos días que, en atención ás circunstancias persoais, familiares ou sociais do expedientado, se considere aconsellable.

c) Residencia obrigatoria en lugar determinado.

Artigo 132. *A resolución no procedemento preferente. Executividade.*

1. A resolución, en atención á natureza preferente e sumaria do procedemento, ditarase de forma inmediata, deberá ser motivada e resolverá todas as cuestións formuladas no expediente, e non poderá aceptar feitos distintos dos determinados no curso do procedemento, con independencia da súa diferente valoración xurídica, a cal será notificada ao interesado.

2. A execución da orde de expulsión recaída nestes procedementos, unha vez notificada ao interesado, efectuarase de forma inmediata.

De non ter sido posto en liberdade o estranxeiro pola autoridade xudicial dentro do prazo de 40 días a que se refire o número 6 do artigo 131, deberá solicitarse da propia autoridade xudicial o cesamento do internamento para poder levar a cabo a condución ao posto de saída.

3. A excepción da aplicación do réxime xeral de executividade dos actos administrativos, no caso da resolución que poña fin ao procedemento de expulsión con carácter preferente, establecida no artigo 21.2 da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, non excluírá o dereito de recurso polos lexitimados para exercelo, sen prexuízo da inmediatez da expulsión e da improcedencia de declarar administrativamente efecto suspensivo ningún en contra dela. Na resolución, ademais da motivación que a fundamente, faranse constar os recursos que fronte a ela procedan, o órgano ante o que se teñan que presentar e o prazo para interpoñelos.

Artigo 133. *Comunicacións no procedemento preferente.*

A incoación do expediente, as medidas cautelares de detención e de internamento e a resolución de expulsión serán comunicadas á embaixada ou consulado do país do estranxeiro e procederase á súa anotación no Rexistro Central de Estranxeiros da Dirección Xeral da Policía. Esta comunicación dirixirase ao Ministerio de Asuntos Exteriores e de Cooperación cando non se poida notificar ao consulado ou este non radique en España.

Artigo 134. *Concurrencia de procedementos.*

Se durante a tramitación do expediente seguido polo procedemento preferente e pola causa prevista na alínea a) do artigo 53 da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, o estranxeiro expedientado acredita ter solicitado, con anterioridade á súa iniciación, a autorización de residencia temporal por circunstancias excepcionais de conformidade co disposto nos artigos 31.3 da citada lei orgánica e 45 deste regulamento, o instrutor solicitará informe da autoridade competente sobre o estado de tramitación desta solicitude. En caso de que o interesado non reúna, de acordo con este informe, os requisitos previstos para a obtención da autorización de residencia, o instrutor decidirá a continuación do expediente de expulsión e, en caso contrario, procederá o seu arquivo. De entender procedente a prosecución do expediente e logo do acordo ditado para o efecto, continuará polos trámites do procedemento ordinario regulado neste regulamento.

SECCIÓN 3.^a O PROCEDEMENTO SIMPLIFICADO

Artigo 135. *Supostos e iniciación do procedemento simplificado.*

Este procedemento tramitarase cando os feitos denunciados se cualifiquen como infracción de carácter leve prevista nalgún dos supostos recollidos no artigo 52 da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro.

Este procedemento iniciarase de oficio, por acordo ditado para o efecto por algún dos órganos competentes establecidos no artigo 115.2 deste regulamento, ou por denuncia formulada polos axentes do Corpo Nacional de Policía, excepto cando a infracción imputada sexa a establecida na alínea c) do citado artigo 52, en que se aplicará o disposto no artigo 55.2 da mencionada Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro.

Este procedemento simplificado deberase resolver no prazo máximo de dous meses desde que se iniciou.

Artigo 136. *Procedemento simplificado.*

1. O órgano competente, ao ditar o acordo de iniciación, especificará neste o carácter simplificado do procedemento. Este acordo comunicáraselle ao órgano instrutor e simultaneamente seralles notificado aos interesados.

No prazo de 10 días, a partir da comunicación e notificación do acordo de iniciación, o órgano instrutor e os interesados efectuarán, respectivamente, as actuacións pertinentes, a achega de cantas alegacións, documentos ou informacións coiden convenientes e, se é o caso, a proposición e práctica de proba.

Transcorrido este prazo, o instrutor formulará unha proposta de resolución en que se fixarán de forma motivada os feitos, especificará os que se consideren

probados e a súa exacta cualificación xurídica, con determinación da infracción, da persoa ou persoas responsables, e a sanción que propón, así como as medidas provisionais que se adopten, ou ben proporase a declaración de inexistencia de infracción ou responsabilidade.

Se o órgano instrutor aprecia que os feitos poden ser constitutivos de infracción grave ou moi grave, acordará que continúe o expediente polos trámites do procedemento ordinario deste regulamento, e notificará aos interesados para que, no prazo de cinco días, formulen alegacións se o consideran conveniente.

2. A iniciación por denuncia formulada por funcionarios do Corpo Nacional de Policía aterase ás seguintes normas:

a) As denuncias formuladas por funcionarios do Corpo Nacional de Policía expediranse por exemplar duplicado. Un deles entregáraselle ao denunciado, se é posible, e o outro remitiráraselle ao órgano correspondente con competencia para acordar a iniciación do procedemento. Estas denuncias serán asinadas polo funcionario e polo denunciado, sen que a sinatura deste último implique conformidade cos feitos que motivan a denuncia, senón unicamente a recepción do exemplar a el destinado. No caso de que o denunciado se negue a asinar ou non saiba facelo, o funcionario así o fará constar.

b) As denuncias notificaránselles no acto aos denunciados facendo constar os datos a que fai referencia este artigo. No escrito de denuncia farase constar que con ela queda incoado o correspondente expediente e que o denunciado dispón dun prazo de 10 días para alegar canto considere conveniente á súa defensa e propor as probas que coide oportunas ante os órganos de instrución situados na dependencia policial do lugar en que se cometa a infracción.

c) Recibida a denuncia na dependencia policial da Dirección Xeral da Policía, procederase á cualificación dos feitos e gradación da multa, impulsárase a ulterior tramitación ou será proposta polo órgano instrutor á autoridade competente a correspondente resolución que declare a inexistencia de infracción nos casos en que os feitos denunciados non fosen constitutivos daquela.

Artigo 137. *Resolución do procedemento simplificado.*

No prazo de tres días desde que se reciba o expediente, o órgano competente para resolver ditará resolución na forma e cos efectos procedentes que para as resolucións de sanción de multa se prevén no procedemento ordinario deste regulamento.

CAPÍTULO III

Aspectos específicos nos procedementos sancionadores para a imposición das infraccións de expulsión e multa

SECCIÓN 1.^a NORMAS PROCEDEMENTAIS PARA A IMPOSICIÓN DA EXPULSIÓN

Artigo 138. *Supostos en que procede o procedemento de expulsión.*

Sen prexuízo do disposto no artigo 57.5 e 6 da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, cando o infractor sexa estranxeiro e realice algunha ou algunhas das

condutas tipificadas como moi graves ou condutas graves das previstas nas alíneas a), b), c), d) e f) do artigo 53 desta lei orgánica, poderase aplicar en lugar da sanción de multa a expulsión do territorio español. Así mesmo, constituirá causa de expulsión a condena, dentro ou fóra de España, por unha conduta dolosa que constitúa no noso país un delito sancionado con pena privativa de liberdade superior a un ano, salvo que os antecedentes penais fosen cancelados.

Artigo 139. *Contido do acordo de iniciación do procedemento de expulsión.*

Ademais do contido mínimo que deberá incluír o acordo de iniciación conforme o disposto no artigo 123.1, nel indicaranse expresamente os seguintes particulares:

- a) O dereito do interesado á asistencia xurídica gratuíta, no caso de que careza de recursos económicos suficientes.
- b) O dereito do interesado á asistencia de intérprete se non comprende ou fala as linguas oficiais que se utilicen.
- c) Que o acordo de expulsión que se poida ditar comportará a prohibición de entrada en España por un período mínimo de tres anos e máximo de 10, que será extensiva aos territorios dos Estados cos que España subscribise acordo nese sentido.

Artigo 140. *Medidas cautelares no procedemento de expulsión.*

1. De conformidade co previsto nos artigos 55 e 61 da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, o instrutor poderá adoptar en calquera momento, mediante acordo motivado, as medidas de carácter provisional que resulten necesarias para asegurar a eficacia da resolución que poida recaer.

2. En iguais termos que os establecidos no artigo 118 deste regulamento, o instrutor poderá manter a aprehensión dos bens, efectos ou instrumentos que sirvan para a comisión da infracción prevista no artigo 54.1.b) da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro.

Artigo 141. *A resolución do procedemento de expulsión, os seus efectos e execución.*

1. A resolución que poña fin ao procedemento deberá ser motivada, con indicación dos recursos que contra ela se poidan interpor, órgano perante o que se deba presentar e prazo para a súa presentación, de conformidade co establecido no artigo 119.

2. A resolución que acorde a expulsión levará consigo a prohibición de entrada ao territorio español por un período mínimo de tres anos e máximo de dez. Esta prohibición de entrada farase extensiva aos territorios dos Estados cos que España subscribise acordo nese sentido.

3. Igualmente, a resolución comportará, en todo caso, a extinción de calquera autorización para permanecer en España da cal sexa titular o estranxeiro expulsado, así como o arquivo de calquera procedemento que teña por obxecto a autorización para residir ou traballar en España.

4. Se a resolución se adopta en aplicación da infracción prevista no artigo 54.1.b) da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, e se procede á aprehensión de bens, efectos ou instrumentos que foron utilizados para a comisión da citada infracción, aquela implicará o comiso dos ditos bens ou efectos, salvo cando quede acreditado que os expresados bens pertencen a un ter-

ceiro de boa fe non responsable da infracción que os adquiriu legalmente.

Os bens, efectos e instrumentos definitivamente comisados por resolución administrativa ou xudicial firme serán adxudicados ao Estado, nos termos fixados pola Lei 33/2003, do 3 de novembro, do patrimonio das administracións públicas.

5. Se a resolución se adopta en aplicación da infracción prevista no artigo 54.1.d) da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, e sen prexuízo da expulsión acordada, poderá conter pronunciamento polo que se adopte a clausura do establecemento ou local desde seis meses a cinco anos.

6. As resolucións de expulsión do territorio nacional que se diten en procedementos de tramitación preferente executaranse de forma inmediata de acordo coas normas específicas previstas neste regulamento e na Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro.

7. As resolucións de expulsión do territorio nacional que se diten en procedementos que non sexan de tramitación preferente conterán o prazo en que o estranxeiro virá obrigado a abandonar o territorio nacional, que en ningún caso poderá ser inferior a setenta e dúas horas.

Transcorrido este prazo sen ter abandonado o estranxeiro o territorio nacional, os funcionarios policiais competentes en materia de estranxeiría procederán á súa detención e condución ata o posto de saída polo cal se deba facer efectiva a expulsión. Se a expulsión non se pode executar no prazo de setenta e dúas horas desde o momento da detención, o instrutor ou o responsable da unidade de estranxeiría do Corpo Nacional de Policía ante a que se presente o detido poderá solicitar da autoridade xudicial o ingreso do estranxeiro nos centros de internamento establecidos para o efecto. O período de internamento manterase polo tempo imprescindible para executar a expulsión, que non se poderá prolongar en ningún caso máis alá de corenta días, ou ata que se constate a imposibilidade de executala neste prazo. Non se poderá acordar un novo internamento sobre a base do mesmo expediente de expulsión.

8. A execución da resolución de expulsión efectuarase por conta do estranxeiro se este dispón de medios económicos. En caso contrario, comunicáraselle esta circunstancia ao representante diplomático ou consular do seu país, para os efectos oportunos.

En caso de que o estranxeiro dispoña de medios económicos e asuma o custo da repatriación de maneira voluntaria, o delegado ou subdelegado do Goberno que dite esa resolución poderá acordar a súa substitución pola saída obrigatoria, de oficio ou por instancia de parte, se se cumpren as seguintes condicións:

a) Que a infracción que motive a resolución de expulsión sexa a contida no artigo 53.a) da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro.

b) Que existan garantías suficientes ou que se poida comprobar a realización da oportuna saída obrigatoria prevista no artigo 28.3.c) da lei orgánica, e

c) Que o estranxeiro estea, pola súa nacionalidade, sometido á obriga de visado para cruzar as fronteiras exteriores en aplicación dun acordo de réxime común de visados, de carácter internacional, en que España sexa parte.

9. Se o estranxeiro formula petición de asilo, suspenderase a execución da resolución de expulsión ata que se inadmita a trámite ou se resolva, de conformidade co establecido na normativa de asilo.

Igualmente, suspenderase a execución da expulsión nos casos de mulleres embarazadas cando supoña un risco para a xestación ou para a vida ou a integridade física da nai.

Artigo 142. *Estranxeiros procesados ou inculpados en procedementos por delitos ou faltas.*

De conformidade co disposto no artigo 57.7 da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, cando o estranxeiro se encontre procesado ou inculcado nun procedemento xudicial por delito ou falta para o que a lei prevexa unha pena privativa de liberdade inferior a seis anos ou unha pena de distinta natureza, e conste este feito acreditado no expediente administrativo de expulsión, a autoridade gubernativa someterá o xuíz que, logo audiencia do Ministerio Fiscal, oído o interesado e as partes comparecidas, autorice, no prazo máis breve posible e en todo caso non superior a tres días, a súa expulsión, salvo que, de forma motivada, aprecie a existencia de circunstancias excepcionais que xustifiquen a súa denegación.

No caso de que o estranxeiro se encontre suxeito a varios procesos penais tramitados en diversos xulgados e consten estes feitos acreditados no expediente administrativo de expulsión, a autoridade gubernativa instará de todos eles a autorización a que se refire o parágrafo anterior.

Para os efectos do disposto neste artigo, considérase que consta acreditado no expediente administrativo de expulsión a existencia de procesos penais en contra do expedientado, cando sexa o propio interesado quen o acredite documentalmentemente, ou cando exista comunicación xudicial ou do Ministerio Fiscal aos organismos policiais.

Artigo 143. *Comunicacións no procedemento de expulsión.*

A resolución de expulsión será comunicada á embaixada ou consulado do país do estranxeiro, así como á Secretaría de Estado de Inmigración e Emigración, e anotada no Rexistro Central de Estranxeiros da Dirección Xeral da Policía. Esta comunicación dirixirase ao Ministerio de Asuntos Exteriores e de Cooperación cando non se lle poida notificar ao consulado do país do estranxeiro ou este non radique en España.

SECCIÓN 2.^a NORMAS PROCEDEMENTAIS PARA A IMPOSICIÓN DE MULTAS

Artigo 144. *Supostos de aplicación do procedemento para a imposición de sanción de multa.*

As normas procedementais recollidas nesta sección serán de aplicación cando o infractor, calquera que sexa a súa nacionalidade, realice algunha das condutas tipificadas como graves ou moi graves das previstas nos artigos 53 e 54 da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, sen prexuízo dos supostos en que se poida impor a expulsión segundo o disposto neste título.

No suposto de comisión de condutas tipificadas como leves, aplicarase o disposto para o procedemento simplificado.

Para a determinación da contía da sanción terase especialmente en conta a capacidade económica do infractor.

Artigo 145. *Contido do acordo de iniciación do procedemento para imposición de sanción de multa.*

O contido mínimo do acordo de iniciación do procedemento para a imposición de sanción de multa será conforme o disposto no artigo 123.

Os demais trámites procedementais, salvo o disposto nos artigos seguintes, serán os establecidos para o procedemento ordinario contidos na sección 1.^a do capítulo II deste título.

Artigo 146. *Medidas cautelares no procedemento para a imposición de sanción de multa.*

1. En iguais termos que os establecidos no artigo 118 deste regulamento poderase proceder á aprehensión dos bens, efectos ou instrumentos que foron utilizados para a comisión da infracción prevista no artigo 54.1.b) da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro.

2. Cando se siga expediente sancionador por algunha das infraccións previstas no artigo 54.2.b) e c) da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, e os transportistas infrinxan a obriga de tomar a cargo o estranxeiro transportado ilegalmente, a autoridade gubernativa poderá acordar algunha das seguintes medidas:

- a) Suspensión temporal das súas actividades, que non poderá exceder dun período de seis meses.
- b) Prestación de fianza ou avais, en atención ao número de afectados e ao prexuízo ocasionado.
- c) Inmobilización do medio de transporte utilizado ata o cumprimento da referida obriga.

Artigo 147. *Resolución do procedemento para imposición de sanción de multa. Efectos e executividade.*

1. A resolución que poña fin ao procedemento deberá ser motivada, con indicación dos recursos que contra ela se poidan interpor, o órgano perante o que se deba presentar e o prazo para a súa presentación, e axustarse ao disposto no artigo 119.

2. Se a resolución se adopta en aplicación da infracción prevista no artigo 54.1.b) da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, e se procede á aprehensión de bens, efectos ou instrumentos que foron utilizados para a comisión da citada infracción, aquela implicará o comiso destes bens ou efectos, salvo cando quede acreditado que os expresados bens pertencen a un terceiro de boa fe non responsable da infracción que os adquiriu legalmente.

Os bens, efectos e instrumentos definitivamente comisados por resolución serán adxudicados ao Estado, nos termos fixados pola Lei 33/2003, do 3 de novembro, do patrimonio das administracións públicas.

3. Se a resolución se adopta en aplicación da infracción prevista no artigo 54.1.d) da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, e sen prexuízo da sanción de multa acordada, poderá conter pronunciamiento polo que se adopte a clausura do establecemento ou local desde seis meses a cinco anos.

4. As resolucións administrativas de imposición de sanción de multa ditadas en aplicación da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, serán inmediatamente executivas unha vez que adquiran firmeza en vía administrativa, salvo que a autoridade competente acorde a súa suspensión.

5. As multas deberanse facer efectivas aos órganos de recadación da Administración xestora, directamente ou a través de entidades de depósitos, dentro dos quince días hábiles seguintes á data da súa firmeza en vía administrativa.

Vencido o prazo de ingreso establecido no parágrafo anterior sen que se satisfaga a multa, a exacción levarase a cabo polo procedemento de constrinximento. Para tal efecto, será título executivo a certificación de descuberto expedida polo órgano competente da Administración xestora.

Os órganos e procedementos da recadación executiva serán os establecidos no Regulamento xeral de recadación e demais normas de aplicación.

Os actos de xestión recadatoria en vía de constrinximento ditados polos órganos da Administración xeral do Estado respecto das sancións de multas impostas en

aplicación da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, serán impugnables na vía económico-administrativa.

CAPÍTULO IV

Infraccións e sancións na orde social e vixilancia laboral

Artigo 148. *Vixilancia laboral.*

A inspección en materia de traballo de estranxeiros exercerase a través da Inspección de Traballo e Seguridade Social, que desenvolve as funcións e competencias que ten atribuídas na súa normativa específica, de conformidade co disposto na Lei 42/1997, do 14 de novembro, ordenadora da Inspección de Traballo e Seguridade Social, e as súas normas de aplicación.

Artigo 149. *Infraccións e sancións na orde social.*

1. As infraccións tipificadas nos artigos 52.c), 53.b), cando se trate de traballadores por conta propia, e 54.1.d) da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, serán sancionadas de conformidade co procedemento para a imposición de sancións por infraccións de orde social, e polo disposto neste artigo.

2. As sancións polas infraccións ás cales se refire o punto anterior poderanse impor nos graos de mínimo, medio e máximo, atendendo aos criterios expresados a continuación e aplicando o principio de proporcionalidade.

3. Cualificadas as infraccións, na forma e conforme os tipos previstos na Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, as sancións graduaranse en atención ao grao de culpabilidade do suxeito infractor, dano producido ou risco derivado da infracción e transcendencia desta.

4. As infraccións sancionaranse:

a) As leves, no seu grao mínimo, con multa de 30 a 60 euros; no seu grao medio, de 60 a 150 euros, e no seu grao máximo, de 150 a 300 euros.

b) As graves, no seu grao mínimo, con multa de 301 a 1.200 euros; no seu grao medio, de 1.201 a 3.000 euros, e no seu grao máximo, de 3.001 a 6.000 euros.

c) As moi graves, no seu grao mínimo, con multa de 6.001 a 12.000 euros; no seu grao medio, de 12.001 a 30.000 euros, e no seu grao máximo, de 30.001 a 60.000 euros.

5. A ordenación da tramitación dos expedientes sancionadores corresponderalles ás xefaturas da Inspección de Traballo e Seguridade Social competentes por razón do territorio.

A iniciación, o contido das actas, a notificación e as alegacións axustaranse ao disposto no Regulamento xeral sobre procedementos para a imposición de sancións por infraccións de orde social e para os expedientes liquidatorios de cotas da Seguridade Social, aprobado polo Real decreto 928/1998, do 14 de maio.

Nos casos de infracción prevista no artigo 53.b), cando se trate de traballadores por conta propia, e do artigo 54.1.d), cando o empresario infractor sexa estranxeiro, da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, na acta de infracción farase constar expresamente que, en virtude do establecido no artigo 57 da referida lei orgánica, o órgano competente para resolver poderá aplicar a expulsión de territorio español en lugar da sanción de multa.

6. As actas de infracción de estranxeiros serán notificadas polas xefaturas de Inspección de Traballo e Seguridade Social competentes, ao suxeito ou suxeitos responsables, nas cales se fará constar que se poderán

formular alegacións contra elas no prazo de quince días.

7. Se non se formula escrito de alegacións, continuarán a tramitación do procedemento ata ditar a resolución.

8. Se se formulan alegacións, á vista delas, a Xefatura da Inspección de Traballo e Seguridade Social poderalle solicitar o informe ampliatorio ao inspector ou subinspector que practicou a acta; este informe emitirase no prazo de quince días. O citado informe será preceptivo se nas alegacións se invocan feitos ou circunstancias distintos aos consignados na acta, insuficiencia do relato fáctico desta ou indefensión por calquera causa.

9. Instruído o expediente, o xefe da Inspección de Traballo e Seguridade Social competente por razón do territorio elevarao, coa proposta de resolución, ao delegado ou subdelegado do Goberno competente para resolver, de conformidade co establecido no artigo 55.2 da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro.

Na proposta de resolución fixaranse de forma motivada os feitos probados, a súa cualificación xurídica e a contía da sanción que se propón impor e, no caso de que a acta de infracción inclúa a sanción accesoria a que se refire o artigo 55.6 da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, tamén se efectuará proposta de resolución sobre aquela.

10. O órgano competente para resolver, logo das dilixencias que coide necesarias, ditará a resolución no prazo de dez días desde a finalización da tramitación do expediente, de conformidade co establecido para as resolucións sancionadoras polo Regulamento regulador do procedemento para a imposición de sancións por infraccións de orde social, e para os expedientes liquidatorios de cotas da Seguridade Social, aprobado polo Real decreto 928/1998, do 14 de maio.

No caso de que o órgano competente para resolver decida aplicar a sanción de expulsión do territorio español, en lugar da sanción de multa ditará resolución de expulsión, que terá os requisitos e efectos establecidos no artigo 141.

11. As resolucións sancionadoras que ditén os subdelegados do Goberno ou os delegados do Goberno nas comunidades autónomas uniprovinciais en relación con este tipo de infraccións quedarán sometidas ao réxime común de recursos previsto neste regulamento.

12. No non previsto polo procedemento especial, regulado polo Real decreto 928/1998, do 14 de maio, rexerá o procedemento común de conformidade co establecido na disposición adicional sétima da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común.

CAPÍTULO V

Infraccións, sancións e obriga da súa comunicación interorgánica

Artigo 150. *Outras infraccións e sancións.*

Os estranxeiros que incumpran os deberes, obrigas e cargas impostos polo ordenamento xurídico xeral serán sancionados de acordo coa lexislación especificamente aplicable en cada caso.

Artigo 151. *Comunicación interorgánica de infraccións.*

1. A Dirección Xeral de Inmigración, a Inspección de Traballo e Seguridade Social e as áreas e dependencias provinciais de Traballo e Asuntos Sociais darán

conta á autoridade gubernativa e aos servizos policiais correspondentes dos supostos de infraccións, relativas á entrada e permanencia de estranxeiros en España, de que teña coñecemento no exercicio das súas competencias.

2. Igualmente, as autoridades gubernativas e os servizos policiais comunicarán á Dirección Xeral de Inmigración, á Inspección de Traballo e Seguridade Social ou ás áreas e dependencias provinciais de Traballo e Asuntos Sociais os feitos que coñezan e que poidan constituír infraccións laborais contra o disposto neste regulamento. Cando a expulsión sexa autorizada xudicialmente, as autoridades gubernativas e os servizos policiais comunicarán de modo inmediato a práctica da expulsión ou as razóns que, se é o caso, imposibilitan a súa realización á autoridade xudicial que a autorice e ao Ministerio Fiscal.

3. Cando o Ministerio Fiscal coñeza que un estranxeiro se encontre imputado nun procedemento por delito menos grave e poida estar incurso nalgunha das causas de expulsión previstas na Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, sen que sexa incoado o correspondente expediente administrativo sancionador, informará sobre tal imputación a autoridade gubernativa para que esta comprobe se procede ou non a incoación de expediente de expulsión, para os efectos oportunos.

4. Os directores dos establecementos penitenciarios notificarán á comisaría provincial de policía respectiva da súa demarcación, con tres meses de anticipación, a excarceración de estranxeiros que foron condenados en virtude de sentenza xudicial por delito, para os efectos de que, se é o caso, se proceda á expulsión, de conformidade co establecido na Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro. Para estes efectos, nos expedientes persoais dos estranxeiros condenados farase constar se lles foi incoado expediente de expulsión, así como, se é o caso, o estado de tramitación en que se encontre.

5. O Rexistro Central de Penados e Rebeldes comunicará, de oficio ou por instancia da comisaría provincial de policía, os antecedentes penais dos estranxeiros que fosen condenados por delito doloso que teña sinalada pena superior a un ano de prisión, para os efectos da incoación do correspondente expediente de expulsión, a cuxo fin remitirá un certificado daqueles.

Artigo 152. *Comunicacións dos órganos xudiciais á autoridade gubernativa en relación con estranxeiros.*

1. De conformidade co establecido na disposición adicional décimo sétima da Lei orgánica 19/2003, do 23 de decembro, de modificación da Lei orgánica 6/1985, do 1 de xullo, do poder xudicial, os órganos xudiciais comunicaranlle á autoridade gubernativa a finalización dos procesos xudiciais en que concorra a comisión de infraccións administrativas ás normas sobre estranxeiría, para os efectos de que as autoridades administrativas poidan reiniciar, iniciar ou arquivar, se procede, segundo os casos, o procedemento administrativo sancionador. Do mesmo modo, comunicarán aquelas condenas impostas a estranxeiros por delito doloso castigado con pena privativa de liberdade superior a un ano, para os efectos da incoación do correspondente expediente sancionador.

2. Igualmente, comunicarán as sentenzas en que acorden a substitución das penas privativas de liberdade impostas ou das medidas de seguridade que sexan aplicables aos estranxeiros non residentes legalmente en España pola súa expulsión do territorio nacional. Nestes casos, a sentenza que acorde a substitución

disporá a execución da pena privativa de liberdade ou medida de seguridade orixinariamente imposta ata que a autoridade gubernativa proceda a materializar a expulsión. Para estes efectos, a autoridade gubernativa deberá facer efectiva a expulsión no prazo máis breve posible e, en todo caso, dentro dos 30 días seguintes, salvo causa xustificada que o impida, que deberá ser comunicada á autoridade xudicial.

CAPÍTULO VI

Centros de internamento de estranxeiros

Artigo 153. *Centros de internamento de estranxeiros.*

1. O xuíz de instrución do lugar en que sexa detido o estranxeiro, a pedimento do instrutor do procedemento, do responsable da unidade de estranxeiría do Corpo Nacional de Policía perante a que se presente o detido ou da autoridade gubernativa que por si mesma ou polos seus axentes acorde a dita detención, no prazo de 72 horas desde aquela, poderá autorizar o seu ingreso en centros de internamento de estranxeiros que non teñan carácter penitenciario, nos casos a que se refire o número 2 seguinte.

2. Só se poderá acordar o internamento do estranxeiro cando concorra algún dos seguintes supostos:

a) Que sexa detido por encontrarse incurso nalgún dos supostos de expulsión das alíneas a) e b) do número 1 do artigo 54, así como as alíneas a), d) e f) do artigo 53 da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro.

b) Que se dite resolución de retorno e este non se poida executar dentro do prazo de 72 horas, cando a autoridade xudicial así o determine.

c) Cando se dite acordo de devolución de conformidade co establecido neste regulamento.

d) Que se dite resolución de expulsión e o estranxeiro non abandone o territorio nacional no prazo que se lle conceda para iso.

3. O ingreso do estranxeiro nun centro de internamento de carácter non penitenciario non se poderá prolongar por máis tempo do imprescindible para a práctica da expulsión, devolución ou retorno, e a autoridade gubernativa deberá proceder a realizar as xestións necesarias para a obtención da documentación que sexa necesaria coa maior brevidade posible.

4. A detención dun estranxeiro para efectos de expulsión, devolución ou retorno será comunicada ao consulado competente, ao cal se lle facilitarán os datos sobre a personalidade do estranxeiro e a medida de internamento. Esta comunicación dirixirase ao Ministerio de Asuntos Exteriores e de Cooperación cando non se lle poida notificar ao consulado ou este non radique en España. Se así o solicita o estranxeiro, comunicáraselles o internamento aos seus familiares ou outras persoas residentes en España.

5. A duración máxima do internamento non poderá exceder de 40 días, e deberase solicitar da autoridade xudicial a posta en liberdade do estranxeiro cando con anterioridade ao transcurso deste prazo se teña constancia de que a práctica da expulsión non se poderá levar a cabo.

6. O estranxeiro, durante o seu internamento, estará en todo momento á disposición do órgano xurisdiccional que o autorizou, e a autoridade gubernativa deberalle comunicar a aquel calquera circunstancia en relación coa situación dese estranxeiro internado.

7. As persoas ingresadas en centros de internamento de carácter non penitenciario gozarán durante este dos dereitos non afectados pola medida xudicial de internamento e, en especial, daqueles recollidos nos

artigos 62 bis e 62 quáter da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro.

Igualmente, estarán obrigados a cumprir e respectar os deberes e as obrigas derivados da condición de internamento, nos termos establecidos na Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, e as súas normas de desenvolvemento.

8. Os menores estranxeiros non poderán ser ingresados nos ditos centros, e deberán ser postos á disposición dos servizos competentes de protección de menores, salvo que o xuíz de primeira instancia o autorice, logo do informe favorable do Ministerio Fiscal, e os seus pais ou titores se encontren ingresados no mesmo centro, manifesten o seu desexo de permanecer xuntos e existan módulos que garantan a unidade e intimidade familiar.

Artigo 154. *Competencia.*

1. A inspección, dirección, coordinación, xestión e control dos centros corresponden ao Ministerio do Interior e serán exercidos a través da Dirección Xeral da Policía, sen prexuízo das facultades do xuíz de Instrución a que se refiren os números 1 e 6 do artigo 153.

2. En cada centro de internamento de estranxeiros haberá un director responsable do seu funcionamento para o cal deberá adoptar as directrices de organización necesarias, coordinar e supervisar a súa execución. Así mesmo, será o responsable de adoptar as medidas necesarias para asegurar a orde e a correcta convivencia entre os estranxeiros e asegurar o cumprimento dos seus dereitos, e da imposición de medidas aos internos que non respecten as normas de correcta convivencia ou réxime interior, que deberán ser comunicadas á autoridade xudicial que autorizou o internamento.

3. O director xeral da Policía será o competente para nomear o director do centro, logo do informe do delegado do Goberno na comunidade autónoma, entre funcionarios das administracións públicas do grupo A, e dependerá funcionalmente da Comisaría Xeral de Estranxeiría e Documentación.

4. A coordinación dos ingresos nos centros de internamento de estranxeiros, para optimizar a súa ocupación, en atención ás circunstancias familiares ou de arraigamento do estranxeiro en España, correspóndelle á Comisaría Xeral de Estranxeiría e Documentación.

5. A custodia e vixilancia dos centros será competencia da Dirección Xeral da Policía.

6. A prestación de asistencia sanitaria e servizos sociais que se facilite nestes centros poderá ser concertada polo Ministerio do Interior con outros ministerios ou con outras entidades públicas ou privadas, sen ánimo de lucro, con cargo aos programas de axuda legalmente establecidos nas correspondentes partidas orzamentarias.

Artigo 155. *Creación e normas sobre réxime interno dos centros.*

1. A creación de centros de internamento de estranxeiros será establecida por orde do Ministerio do Interior.

2. Igualmente, mediante orde do ministro da Presidencia, por proposta conxunta dos ministros do Interior e de Administracións Públicas, estableceranse as normas técnicas e organizativas que se consideren necesarias para establecer, en desenvolvemento do disposto na Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, e neste regulamento, o funcionamento e réxime interior dos centros de internamento de estranxeiros, especialmente no relativo ás condicións de ingreso, ás medidas de seguridade e doutro tipo aplicables, así como o referente á

prestación da asistencia sanitaria, á asistencia social e á formación específica dos funcionarios.

TÍTULO XII

Retorno, devolución e saídas obrigatorias

Artigo 156. *Retorno.*

1. Acordarase o retorno cando o estranxeiro se presente nun posto fronteirizo habilitado e non se lle permita a entrada no territorio nacional por non reunir os requisitos previstos para o efecto neste regulamento.

2. A resolución de retorno ditarase como consecuencia da resolución de denegación de entrada ditada polos funcionarios policiais responsables do control de entrada, mediante o procedemento oportuno, onde consten acreditados, entre outros, os seguintes trámites:

a) A información ao interesado do seu dereito á asistencia xurídica, que será gratuita no caso de que o interesado careza de recursos económicos suficientes, así como á asistencia de intérprete, se non comprende ou fala as linguas oficiais que se utilicen, a partir do momento en que se dite o acordo de iniciación do procedemento.

b) A información ao interesado de que o efecto que pode implicar a denegación de entrada é o retorno.

c) A determinación expresa da causa pola que se denega a entrada.

3. O retorno executarase de forma inmediata e, en todo caso, dentro do prazo de 72 horas desde que se acorde. Se non se pode executar dentro dese prazo, a autoridade gubernativa ou, por delegación desta, o responsable do posto fronteirizo habilitado dirixirase ao xuíz de instrución para que determine o lugar onde deba ser internado o estranxeiro, que non poderá ter carácter penitenciario, ata que chegue o momento do retorno, de conformidade co establecido na Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro.

4. Durante o tempo en que o estranxeiro permaneza detido nas instalacións do posto fronteirizo ou no lugar en que se acorde o seu internamento, todos os gastos de mantemento que se ocasionen serán por conta da compañía ou transportista que o transporte, sempre que non concorra o suposto previsto no número 3 do artigo 54 da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, e sen prexuízo da sanción que se poida chegar a impor.

Igualmente, a compañía ou transportista farase cargo inmediatamente do estranxeiro ao cal se lle denegue a entrada e serán por conta dela todos os gastos que deriven do transporte para executar o retorno, que será realizado directamente por aquela ou por medio doutra empresa de transporte con dirección ao Estado a partir do cal o transportase, ao Estado que expediu o documento de viaxe co que viaxou o estranxeiro ou a calquera outro Estado onde estea garantida a súa admisión.

5. A detención do estranxeiro para efectos de retorno comunicáraselle á embaixada ou consulado do seu país. Esta comunicación dirixirase ao Ministerio de Asuntos Exteriores e de Cooperación cando non se lle poida notificar ao consulado ou este non radique en España.

6. A resolución de retorno non esgota a vía administrativa e será recorrible de acordo co disposto nas leis. Se o estranxeiro non se encontra en España,

poderá interpoñer os recursos que correspondan, tanto administrativos como xurisdicionais, a través das representacións diplomáticas ou consulares correspondentes, as cales os remitirán ao organismo competente.

Artigo 157. *Devolucións.*

1. De conformidade co establecido no artigo 58.2 da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, non será necesario un expediente de expulsión para a devolución, en virtude de orde do subdelegado do Goberno, ou do delegado do Goberno nas comunidades autónomas uniprovinciais, dos estranxeiros que se encontren nalgun dos seguintes supostos:

a) Os estranxeiros que tras ter sido expulsados contraveñan a prohibición de entrada en España.

Para estes efectos, considerárase contravida a prohibición de entrada en España cando así conste, independentemente de se foi adoptada polas autoridades españolas ou polas dalgún dos Estados cos que España teña suscrito convenio nese sentido.

b) Os estranxeiros que pretendan entrar ilegalmente no país; consideraranse incluídos, para estes efectos, os estranxeiros que sexan interceptados na fronteira ou nas súas inmediacións.

2. No suposto da alínea b) do punto anterior, as forzas e corpos de seguridade do Estado encargadas da custodia de costas e fronteiras que intercepten os estranxeiros que pretenden entrar ilegalmente en España, para que se poida proceder á súa identificación e, se é o caso, á súa devolución, conduciranlos coa maior brevidade posible á correspondente comisaría do Corpo Nacional de Policía.

3. En calquera dos supostos do número 1, o estranxeiro respecto do cal se sigan trámites para adoptar unha orde de devolución terá dereito á asistencia xurídica, que será gratuíta no caso de que o interesado careza de recursos económicos suficientes, así como á asistencia de intérprete, se non comprende ou fala as linguas oficiais que se utilicen.

4. Cando a devolución non se poida executar no prazo de 72 horas, solicitarase da autoridade xudicial a medida de internamento prevista para os expedientes de expulsión.

5. A execución da devolución comportará o novo inicio do cómputo do prazo de prohibición de entrada contravida, cando se adopte en virtude dunha orde de expulsión ditada polas autoridades españolas.

Así mesmo, toda devolución acordada en aplicación da alínea b) do artigo 58.2 da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, levará consigo a prohibición de entrada en territorio español por un prazo máximo de tres anos.

6. Mesmo cando se adopte unha orde de devolución, esta non se poderá levar a cabo e quedará en suspenso a súa execución cando:

a) Se trate de mulleres embarazadas e a medida poida supor un risco para a xestación ou para a saúde da nai.

b) Se formalice unha solicitude de asilo, ata que se decida a inadmisión a trámite da petición, ou ben a súa admisión a trámite, que levará aparellada a autorización da entrada e permanencia provisional do solicitante de conformidade co disposto no artigo 4.2 da Lei 5/1984, do 26 de marzo.

Artigo 158. *Saídas obrigatorias.*

Nos supostos de falta de autorización para encontrarse en España, en especial por non cumprir ou ter deixado de cumprir os requisitos de entrada ou de esta-

día, ou nos de denegación administrativa de solicitudes de prórrogas de estadía, de autorizacións de residencia ou de calquera outro documento necesario para a permanencia de estranxeiros en territorio español, así como das renovacións das propias autorizacións ou documentos, a resolución administrativa ditada para o efecto conterá a advertencia ao interesado da obrigatoriedade da súa saída do país, sen prexuízo de que, igualmente, se materialice esta advertencia mediante dilixencia no pasaporte ou documento análogo ou en documento á parte, se se encontra en España amparado en documento de identidade no cal non se poida estampar esta dilixencia.

Non conterán orde de saída obrigatoria as resolucións de inadmisión a trámite de solicitudes ditadas de conformidade co disposto na disposición adicional cuarta da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro.

2. A saída obrigatoria deberase realizar dentro do prazo establecido na resolución denegatoria da solicitude formulada, ou, se é o caso, no prazo máximo de quince días contado desde o momento en que se notifique a resolución denegatoria, salvo que concorran circunstancias excepcionais e se xustifique que se conta con medios de vida suficientes; en tal caso, poderase prorrogar o prazo ata un máximo de noventa días. Unha vez transcorrido o prazo indicado sen que se efectúe a saída, aplicarase o previsto neste regulamento para os supostos a que se refire o artigo 53.a) da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro.

3. Se os estranxeiros a que se refire este artigo realizan efectivamente a súa saída do territorio español conforme o disposto nos números anteriores, non serán obxecto de prohibición de entrada no país e eventualmente poderán volver a España, de acordo coas normas que regulan o acceso ao territorio español.

4. Exceptúanse do réxime de saídas obrigatorias os casos dos solicitantes de asilo que vexan inadmitida a trámite ou denegada a súa solicitude en aplicación do disposto na alínea e) do artigo 5.6 da Lei 5/1984, do 26 de marzo, reguladora do dereito de asilo e da condición de refuxiado, por non corresponder a España o seu exame. Unha vez notificada a resolución de inadmisión a trámite ou de denegación, poderase proceder ao seu traslado, escoltado por funcionarios, ao territorio do Estado responsable do exame da súa solicitude de asilo, sen necesidade de incoar expediente de expulsión, sempre e cando este traslado se produza dentro dos prazos nos cales o Estado responsable ten a obriga de proceder ao exame desa solicitude.

TÍTULO XIII

Oficinas de estranxeiros e centros de migracións

CAPÍTULO I

As oficinas de estranxeiros

Artigo 159. *Creación.*

1. As oficinas de estranxeiros son as unidades que integran os diferentes servizos da Administración xeral do Estado competentes en materia de estranxeiría e inmigración no ámbito provincial, co obxecto de garantir a eficacia e coordinación na actuación administrativa.

2. A creación, supresión e modificación de oficinas de estranxeiros levarase a cabo mediante orde do ministro da Presidencia ditada por proposta dos minis-

tros de Administracións Públicas, do Interior e de Traballo e Asuntos Sociais.

3. Logo de consulta aos ministerios do Interior e de Administracións Públicas, a Secretaría de Estado de Inmigración e Emigración impulsará a creación, supresión e modificación de oficinas de estranxeiros, baseándose na especial incidencia da inmigración na provincia.

4. As oficinas de estranxeiros estarán situadas na capital das provincias en que se constituán.

5. A oficina de estranxeiros poderá dispor de oficinas delegadas, situadas nos distritos da capital e nos municipios da provincia, para facilitar as xestións administrativas dos interesados.

Artigo 160. *Dependencia.*

1. As oficinas de estranxeiros dependerán organicamente da correspondente delegación ou subdelegación do Goberno, encadraranse na Secretaría Xeral e dependerán funcionalmente do Ministerio de Traballo e Asuntos Sociais, a través da Secretaría de Estado de Inmigración e Emigración, e do Ministerio do Interior, ambos no ámbito das súas respectivas competencias.

2. As oficinas de estranxeiros rexeranse polo disposto neste regulamento, así como pola súa normativa de creación e funcionamento.

Artigo 161. *Funcións.*

1. As oficinas de estranxeiros exercerán, no ámbito provincial, as seguintes funcións, previstas na normativa vixente en materia de estranxeiría e réxime comunitario:

a) A recepción da declaración de entrada, a tramitación das prórrogas de estadia, da tarxeta de identidade de estranxeiros e das tarxetas de estudantes estranxeiros, autorizacións de residencia, autorizacións de traballo e excepcións á obriga de obter autorización de traballo, autorizacións de regreso, tarxetas de identificación de estranxeiros e tarxetas de estudantes estranxeiros, así como a expedición e entrega daquelas.

b) A recepción da solicitude de cédula de inscrición e de título de viaxe para a saída de España, sen prexuízo de que a expedición e entrega de tales documentos, así como do documento de identificación provisional, corresponda aos servizos policiais desas oficinas.

c) A tramitación dos procedementos sancionadores por infraccións á normativa en materia de estranxeiría e en réxime comunitario. Non obstante, as devolucións, e os expedientes sancionadores que leven á expulsión do infractor estranxeiro, ou á súa detención e ingreso nun centro de internamento de estranxeiros, serán executados polas brigadas e seccións de estranxeiría e documentación das comisarías de policía.

d) A tramitación dos recursos administrativos que procedan.

e) A elevación aos órganos e autoridades competentes das oportunas propostas de resolución relativas aos expedientes a que se fixo referencia nas alíneas anteriores.

f) A asignación e comunicación do número de identidade de estranxeiro, polos servizos policiais das propias oficinas.

g) A información, recepción e tramitación da solicitude de asilo e das solicitudes do estatuto de apátrida; corresponderá aos servizos policiais a expedición e entrega da documentación correspondente.

h) A obtención e elaboración do conxunto de información estatística de carácter administrativo e demográfico sobre a poboación estranxeira e en réxime comunitario da provincia.

2. As citadas funcións exerceranse baixo a dirección dos delegados e subdelegados do Goberno correspondentes, e sen prexuízo das competencias que en materia de resolución de expedientes correspondan a outros órganos.

3. As oficinas delegadas colaborarán no desenvolvemento das funcións da correspondente oficina de estranxeiros, en especial, as referidas á atención ao cidadán, recepción de solicitudes e escritos, notificación e entrega de resolucións e documentos, e poderán exercer as competencias que lles sexan delegadas.

Artigo 162. *Persoal.*

1. Os diferentes servizos encargados da tramitación dos expedientes en materia de estranxeiría integraranse na oficina de estranxeiros, que actuará como un único centro de xestión.

2. O persoal procedente dos servizos a que se fai referencia no número 1 que non estea integrado organicamente nas delegacións do Goberno, conforme o disposto pola Lei 6/1997, do 14 de abril, de organización e funcionamento da Administración xeral do Estado, e a súa normativa de desenvolvemento, integrarase na delegación do Goberno ou subdelegación do Goberno correspondente.

3. As oficinas de estranxeiros que se constituán contarán cunha relación de postos de traballo e, se é o caso, un catálogo do persoal laboral para a respectiva integración do persoal procedente dos servizos a que se fai referencia no número 1 e os seus correspondentes postos de traballo.

4. As oficinas de estranxeiros contarán coa adscrición de persoal da Dirección Xeral da Policía para a realización das funcións que esta ten asignadas en materia de estranxeiría.

5. O xefe da oficina de estranxeiros será nomeado e cesado polo delegado do Goberno, logo do informe da Secretaría de Estado de Inmigración e Emigración. O seu nomeamento realizarase polo sistema de libre designación entre funcionarios de carreira dos grupos A ou B da Administración xeral do Estado, dentro dos límites establecidos no Regulamento xeral de ingreso do persoal ao servizo da Administración xeral do Estado e de provisión de postos de traballo e promoción profesional dos funcionarios civís da Administración xeral do Estado, aprobado polo Real decreto 364/1995, do 10 de marzo.

CAPÍTULO II

Os centros de migracións

Artigo 163. *A rede pública de centros de migracións.*

1. Para o cumprimento dos fins de integración social que ten encomendados, o Ministerio de Traballo e Asuntos Sociais disporá dunha rede pública de centros de migracións, que desempeñarán tarefas de información, atención, acollida, intervención social, formación e, se é o caso, derivación, dirixidas á poboación estranxeira. Igualmente poderán desenvolver ou impulsar actuacións de sensibilización relacionadas coa inmigración.

2. En particular, a rede de centros de migracións poderá desenvolver programas específicos dirixidos a estranxeiros que teñan a condición de solicitantes de

asilo ou do estatuto de apátrida, refuxiados, apátridas, beneficiarios da protección dispensada polo artigo 17.2 da Lei 5/1984, do 26 de marzo, reguladora do dereito de asilo e da condición de refuxiado, inmigrantes que cheguen a España en virtude do continxente anual de traballadores estranxeiros, así como a estranxeiros que se encontren en situación de vulnerabilidade ou risco de exclusión social. Corresponderalle á Dirección Xeral de Integración dos Inmigrantes determinar os programas que vaian desenvolver os centros de migracións, así como os seus destinatarios.

3. A rede de centros de migracións estará integrada polos centros de acollida a refuxiados regulados na Orde ministerial do 13 de xaneiro de 1989, os centros de estadía temporal de inmigrantes en Ceuta e Melilla, así como, se é o caso, polos centros de nova creación. Os centros integrados na rede de centros de migracións rexeranse por un estatuto común, sen prexuízo da posibilidade de que os distintos centros desenvolvan programas destinados a colectivos determinados, de acordo co disposto no punto anterior.

Artigo 164. *Réxime xurídico dos centros de migracións.*

Mediante orde do ministro da Presidencia, por proposta conxunta dos ministros de Administracións Públicas e de Traballo e Asuntos Sociais instada polo secretario de Estado de Inmigración e Emigración, poderase:

- a) Acordar o establecemento de novos centros de migracións, a ampliación dos xa existentes ou a súa clausura.
- b) Aprobar os estatutos e as normas de funcionamento interno dos centros de migracións.
- c) Determinar as prestacións que se dispensarán neles, así como o réxime xurídico ao cal estean suxeitas.

Artigo 165. *Ingreso en centros de migracións.*

1. As normas de funcionamento interno dos centros determinarán os requisitos e o procedemento que se deba seguir para o ingreso dun estranxeiro nun centro de migracións.

2. Cando o estranxeiro careza dun título que autorice a súa estadía en España, este ingreso comportará a expedición dun volante persoal e intransferible que o autorice a permanecer no centro, no que xunto á fotografía do estranxeiro se farán constar os seus datos de filiación, nacionalidade, número de identificación de estranxeiro, se o ten asignado, así como a data de caducidade da autorización de estadía no centro.

3. Esta autorización de estadía enténdese sen prexuízo das ulteriores decisións que as autoridades competentes adopten en relación coa situación administrativa do estranxeiro en España.

Disposición adicional primeira.–*Atribución de competencias en materia de informes, resolucións e sancións.*

1. Cando as competencias en materia de informes, resolucións e sancións non estean expresamente atribuídas a un determinado órgano neste regulamento, serán exercidas polos delegados do Goberno nas comunidades autónomas uniprovinciais e polos subdelegados do Goberno nas provincias.

2. Cando se trate de supostos en que se vaia realizar unha actividade laboral en distintas provincias, a competencia para a concesión das autorizacións para

residir e traballar corresponderalle ao delegado do Goberno nas comunidades autónomas uniprovinciais ou ao subdelegado do Goberno da provincia en que se vaia iniciar a actividade laboral.

3. Non obstante o anterior, correspóndelle ao director xeral de Inmigración a competencia para conceder as autorizacións de traballo cando as solicitudes sexan presentadas por empresas que pretendan contratar traballadores estables e que, tendo diversos centros de traballo en distintas provincias, contén cun cadro de persoal superior a 500 traballadores.

Igualmente, o director xeral de Inmigración será o competente para lles conceder as autorizacións de traballo aos traballadores de duración determinada previstos nos artigos 55.a) e b), cando o número de postos de traballo ofertado no seu conxunto supere unha cifra que se determinará no acordo de continxente anual ou, no seu defecto, mediante orde do ministro de Traballo e Asuntos Sociais. Nestes casos, a Dirección Xeral de Inmigración pronunciárase sobre a concesión das autorizacións, oída a Comisión Laboral Tripartita de Inmigración.

Nestes casos, a competencia para as autorizacións de residencia corresponderalle ao comisario xeral de Estranxeiría e Documentación da Dirección Xeral da Policía.

4. Cando circunstancias de natureza económica, social ou laboral o aconsellen e en supostos non regulados de especial relevancia, por proposta do secretario de Estado de Inmigración e Emigración, logo do informe do secretario de Estado de Seguridade, o Consello de Ministros poderá ditar instrucións que determinen a concesión de autorizacións de residencia temporal e/ou traballo, que poderán quedar vinculadas temporal, sectorial ou territorialmente nos termos que se fixen naquelas. As instrucións establecerán a forma, os requisitos e os prazos para a concesión destas autorizacións. Así mesmo, o secretario de Estado de Inmigración e Emigración, logo do informe do secretario de Estado de Seguridade, poderá outorgar autorizacións individuais de residencia temporal cando concorran circunstancias excepcionais non previstas neste regulamento.

5. No exercicio das competencias de coordinación que ten atribuídas, o secretario de Estado de Inmigración e Emigración poderalle propor ao Consello de Ministros a aprobación das instrucións ás cales se deba axustar a actuación dos diferentes departamentos ministeriais en canto exerzan funcións relacionadas cos ámbitos da estranxeiría e a inmigración.

Disposición adicional segunda.–*Normativa aplicable aos procedementos.*

1. No non previsto en materia de procedementos no Regulamento da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, observarase o disposto na Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común, e na súa normativa de desenvolvemento, particularmente, no referido á necesidade de motivación das resolucións denegatorias das autorizacións.

2. De conformidade co establecido na disposición adicional décimo primeira da referida Lei 30/1992, do 26 de novembro, o procedemento de visado rexerase pola normativa específica prevista no artigo 27 da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, desenvolvida neste regulamento, na normativa da Unión Europea e nas demais disposicións que se diten en cumprimento dos compromisos internacionais asumidos por España, e aplicárase supletoriamente a Lei 30/1992, do 26 de novembro.

Disposición adicional terceira.–Lugares de presentación das solicitudes.

1. De conformidade coa disposición adicional terceira da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, cando o suxeito lexitimado se encontre en territorio español, as solicitudes relativas ás autorizacións iniciais de residencia e de traballo deberán presentarse ante os rexistros dos órganos competentes para a súa tramitación.

2. Cando o suxeito lexitimado se encontre en territorio estranxeiro, a presentación de solicitudes de visado e a súa recollida realizarase ante a misión diplomática ou oficina consular en cuxa demarcación resida, salvo o disposto de conformidade coa disposición adicional terceira da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, nos procedementos de solicitude de visado descritos neste regulamento.

3. As solicitudes de modificación ou renovación das autorizacións de residencia e de traballo poderanse presentar en calquera outro rexistro de conformidade co artigo 38.4 da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común.

Disposición adicional cuarta.–Lexitimación e representación.

1. De conformidade coa disposición adicional terceira da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, cando o suxeito lexitimado se encontre en territorio español deberá presentar persoalmente as solicitudes iniciais relativas ás autorizacións de residencia e de traballo. Naqueles procedementos en que o suxeito lexitimado fose un empregador, as solicitudes iniciais poderán ser presentadas por este ou por quen validamente exerza a representación legal empresarial.

2. Cando o suxeito lexitimado se encontre en territorio estranxeiro, a presentación de solicitudes de visado e a súa recollida realizaranse persoalmente. Cando o interesado non resida na poboación en que teña a súa sede a misión diplomática ou oficina consular e se acrediten razóns que obstaculicen o desprazamento, como o afastamento da misión ou oficina, dificultades de transporte que fagan a viaxe especialmente gravosa ou razóns acreditadas de enfermidade ou condición física que dificulten sensiblemente a súa mobilidade, poderase acordar que a solicitude de visado poida ser presentada por representante debidamente acreditado.

3. Sen prexuízo do disposto no punto anterior, nos supostos de presentación de solicitudes e recollida de visado de estadia, tránsito e de residencia por reagrupamento familiar de menores, ambos os trámites se poderán realizar mediante un representante debidamente acreditado.

4. Así mesmo, non se requirirá a comparecencia persoal nos procedementos de contratación colectiva de traballadores, nos supostos previstos nun convenio ou acordo internacional; en tal caso, aplicarase o disposto nel.

5. As solicitudes de modificación ou renovación das autorizacións de residencia e de traballo poderanse presentar persoalmente, sen prexuízo da existencia de fórmulas de representación voluntaria a través de actos xurídicos ou outorgamentos específicos.

Disposición adicional quinta.–Normas comúns para a resolución de visados.

1. A resolución dos visados correspóndelles ás misións diplomáticas e oficinas consulares, sen

prexuízo do disposto nos artigos 24 e 27.3 do Regulamento da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro.

2. Na resolución do visado atenderase ao interese do Estado e á aplicación dos compromisos internacionais asumidos polo Reino de España na materia. O visado utilizarase como instrumento orientado ao cumprimento dos fins da política exterior do Reino de España e doutras políticas públicas españolas ou da Unión Europea, en especial a política de inmigración, a política económica e a de seguridade nacional, a saúde pública ou as relacións internacionais de España.

3. Non obstante o disposto neste regulamento, o Ministerio de Asuntos Exteriores e de Cooperación, para atender circunstancias extraordinarias e en atención aos intereses mencionados no punto anterior, poderalle ordenar a unha misión diplomática ou oficina consular a expedición dun determinado tipo de visado, informará disto inmediatamente a Secretaría de Estado de Inmigración e Emigración e solicitará, en caso necesario, a concesión dunha autorización de residencia.

Disposición adicional sexta.–Procedemento en materia de visados.

1. A misión diplomática ou oficina consular receptora da solicitude de visado devolverá unha copia selada dela con indicación da data e o lugar de recepción ou remitirá o xustificante de recepción ao domicilio fixado para efectos de notificación no ámbito da demarcación consular.

2. A oficina consular e o solicitante, a teor das posibilidades técnicas existentes no territorio, poden convir, deixando mención breve disto no expediente e na copia da solicitude que se devolve como recibo, o domicilio –que debe estar en todo caso dentro da demarcación consular– e o medio para efectuar os requirimentos de emenda ou de achega de documentos ou certificacións exixidos, así como para efectuar as citacións de comparecencia e as notificacións de resolución.

As citacións e requirimentos realizaranse a través do teléfono ou do telefax de contacto proporcionado polo interesado ou polo seu representante legal, e deixarase constancia fidedigna da súa realización no expediente de visado.

Se a citación ou o requirimento efectuado a través de chamada ao teléfono de contacto convido é desatendido, cursaranse por escrito as citacións, requirimentos ou notificacións ao domicilio fixado para este efecto na solicitude, o cal se deberá encontrar situado no ámbito da mesma demarcación consular.

Sen prexuízo do establecido para os supostos de comparecencia persoal e entrevista dos solicitantes de visado, as citacións ou requirimentos cursados deberanse atender nun prazo máximo de dez días.

Esgotadas todas as posibilidades de notificación que se prevén nesta disposición adicional sen que aquela se poida practicar, calquera que fose a causa, a notificación farase mediante anuncio publicado durante dez días no correspondente taboleiro da oficina consular, extremo do cal será informado o solicitante no momento de presentar a solicitude de visado.

De resultar desatendidos no seu prazo os requirimentos ou citacións, terase o solicitante por desistido, e notificaráselle a resolución pola que se declara a desistencia polo mesmo procedemento do parágrafo anterior. A resolución consistirá na declaración da circunstancia que conorra en cada caso, con indicación dos feitos producidos e as normas aplicables.

Un extracto do procedemento que se recolle nesta disposición adicional recollerase no impreso de solicitude para coñecemento do interesado.

3. A misión diplomática ou oficina consular ante a que se presente a solicitude de visado, se media unha causa que o xustifique, ademais da documentación que sexa preceptiva poderá requirir os informes que resulten necesarios para resolver esa solicitude.

4. Se o solicitante, no momento de resolver, non figura na lista de persoas non admisibles, a misión diplomática ou oficina consular valorará a documentación e os informes incorporados para o efecto xunto, se é o caso, coa autorización ou autorizacións concedidas, e resolverá a solicitude do visado.

5. A resolución denegatoria dun visado notificaráselle ao solicitante de forma que lle garanta a información sobre o seu contido, as normas que en dereito a fundamentan, o recurso que contra ela proceda, o órgano ante o que se deba presentar e o prazo para interpo-lo.

6. A denegación dun visado de residencia para reagrupamento familiar ou de residencia e traballo por conta allea deberá ser motivada, e informará o interesado dos feitos e circunstancias constatadas e, se é o caso, dos testemuños recibidos e dos documentos e informes, preceptivos ou non, incorporados, que, conforme as normas aplicables, conduzan á resolución denegatoria.

7. Sen prexuízo da eficacia da resolución denegatoria, e con independencia de que o interesado presente ou non presente recurso contra ela, o estranxeiro coñecedor dunha prohibición de entrada pola súa inclusión na lista de persoas non admisibles poderá canalizar a través da oficina consular unha solicitude escrita dirixida ao secretario de Estado de Seguridade do Ministerio do Interior se quere exercer o seu dereito de acceso aos seus datos ou a solicitar a súa rectificación ou supresión deles no sistema de información de Schengen.

8. As misións diplomáticas ou oficinas consulares, no prazo máximo de quince días desde a súa expedición, deberánlle comunicar á Dirección Xeral de Inmigración, a través dos órganos centrais do Ministerio de Asuntos Exteriores e de Cooperación, as resolucións sobre visados que realicen, salvo os de tránsito e estadia por turismo.

Disposición adicional sétima.–Exixencia, normativa e convenios en materia sanitaria.

1. O establecido neste regulamento non exclúe a vixencia e o cumprimento do disposto nos regulamentos e acordos sanitarios internacionais, nos artigos 38 e 39 e disposición derradeira oitava da Lei 14/1986, do 25 de abril, xeral de sanidade, no Real decreto 1418/1986, do 13 de xuño, sobre funcións do Ministerio de Sanidade e Consumo en materia de sanidade exterior, e nas demais disposicións ditadas para a súa aplicación e desenvolvemento.

2. A Administración xeral do Estado, para os efectos da realización de cantas actuacións e probas sanitarias poidan derivar da aplicación deste regulamento, subscribirá, a través dos departamentos ministeriais en cada caso competentes, os oportunos convenios cos correspondentes servizos de saúde ou institucións sanitarias.

Disposición adicional oitava.–Prazos de resolución dos procedementos.

1. O prazo xeral máximo para notificar as resolucións sobre as solicitudes que formulen os interesados nos procedementos regulados neste regulamento será de tres meses contados a partir do día seguinte ao da

data en que teñan entrada no rexistro do órgano competente para tramitalas. Exceptúanse as peticións de autorización de residencia por reagrupamento familiar, de autorización de traballo de tempada e de modificación de autorización de traballo, cuxas resolucións se notificarán na metade do prazo sinalado.

2. No procedemento en materia de visados, o prazo máximo, e non prorrogable, para notificar as resolucións sobre as solicitudes será dun mes, contado a partir do día seguinte ao da data en que a solicitude sexa presentada en forma na oficina consular competente para a súa tramitación, salvo no caso dos visados de tránsito, estadia e residencia non lucrativa, nos cales o prazo máximo será de tres meses. No caso do visado de residencia non lucrativa, a solicitude da pertinente autorización de residencia por parte da delegación ou subdelegación do Goberno que corresponda interromperá o cómputo do prazo, ata que se comunique a resolución.

3. A obriga formal de informar o solicitante de visado sobre o prazo máximo para a notificación da resolución do procedemento, os supostos de suspensión do cómputo deste prazo e os efectos do silencio administrativo entenderase cumprida mediante a inserción dunha nota informativa sobre tales extremos nos impresos de solicitude.

Disposición adicional novena.–Silencio administrativo.

Transcorrido o prazo para resolver as solicitudes, de conformidade co establecido na disposición adicional anterior, estas poderanse entender desestimadas, de acordo co disposto na disposición adicional primeira da propia Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, e coas excepcións contidas na dita disposición adicional.

Disposición adicional décima.–Recursos.

As resolucións que ditén os órganos competentes dos ministerios de Asuntos Exteriores e de Cooperación, do Interior, e de Traballo e Asuntos Sociais, os delegados do Goberno e subdelegados do Goberno, con base no disposto neste regulamento, sobre concesión ou denegación de visados, prórrogas de estadia ou autorizacións de residencia e de traballo, así como sobre sancións gubernativas e expulsións de estranxeiros, porán fin á vía administrativa, e contra estas poderanse interpor os recursos administrativos ou xurisdiccionais legalmente previstos. Exceptúanse as resolucións sobre solicitudes de prórroga de autorización de residencia, renovación e modificación de autorización de traballo e devolución, denegación de entrada e retorno, as cales non esgotan a vía administrativa. Nun e noutro caso, os actos e resolucións administrativas adoptados serán recorribles de acordo co disposto nas leis, e o seu réxime de executividade será o previsto con carácter xeral na lexislación vixente, salvo o disposto na Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, para a tramitación de expedientes de expulsión con carácter preferente.

Disposición adicional décimo primeira.–Tratamento preferente.

As solicitudes de visados e autorizacións de residencia por motivos de reagrupamento familiar terán tratamento preferente, para o cal se poderá exceptuar a orde de incoación de expedientes previsto no artigo 74.2 da Lei 30/1992, do 26 de novembro.

Disposición adicional décimo segunda.–Cobertura de postos de confianza.

Para os efectos do artigo 40.a) da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, considérase que ocupan postos de confianza aqueles traballadores que desempeñen unicamente actividades propias de alta dirección por conta da empresa que os contrate, baseadas na recíproca confianza e que exerzan legalmente a representación da empresa ou teñan expedido ao seu favor un poder xeral.

Terán a mesma consideración os traballadores altamente cualificados que teñan coñecemento esencial para a realización do investimento e sexan especialistas ou desempeñen funcións relacionadas coa dirección, xestión e administración necesarias para o establecemento, desenvolvemento ou liquidación do citado investimento. Estes traballadores deben posuír acreditada experiencia na realización das ditas funcións ou ter realizado traballos en postos similares na empresa investidora ou no grupo de empresas no cal pode estar integrada esta última.

Disposición adicional décimo terceira.–Cotización pola continxencia de desemprego.

Nas contratacións dos estranxeiros titulares das autorizacións de traballo para traballadores transfronteirizos, para actividades de duración determinada e para estudantes, non se cotizará pola continxencia de desemprego.

Disposición adicional décimo cuarta.–Acceso dos menores ao ensino non obrigatorio.

Sen prexuízo do disposto no artigo 9.3 da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, as administracións educativas, no exercicio das súas competencias en materia de educación, poderán facilitar o acceso dos estranxeiros menores de idade que estean empadroados nun municipio aos niveis de ensino postobrigatorio non universitarios e á obtención da titulación académica correspondente en igualdade de condicións que os españois da súa idade.

Disposición adicional décimo quinta.–Comisión Laboral Tripartita de Inmigración.

1. Créase a Comisión Laboral Tripartita de Inmigración, como órgano colexiado adscrito ao Ministerio de Traballo e Asuntos Sociais, a través da Secretaría de Estado de Inmigración e Emigración, da cal formarán parte as organizacións sindicais e empresariais máis representativas de carácter estatal.

2. A Comisión a que se refire o número anterior será informada sobre a evolución dos movementos migratorios en España e, en todo caso, será consultada sobre a proposta trimestral de catálogo de ocupacións de difícil cobertura e sobre a proposta de continxente anual de traballadores estranxeiros, así como sobre as propostas de contratación de traballadores de tempada que se determinen.

3. Mediante orde ministerial precisarase a súa composición, a forma de designación dos seus membros, as competencias e o réxime de funcionamento.

Disposición adicional décimo sexta.–Desconcentración da competencia de cerre de postos habilitados.

1. Desconcéntrase a favor do secretario de Estado de Seguridade a competencia para acordar, nos supos-

tos nos cales o requira a seguridade do Estado ou dos cidadáns, o cerre temporal dos postos fronteirizos habilitados para o paso de persoas a que se refire o artigo 3 deste regulamento.

2. O secretario de Estado de Seguridade comunicará as medidas que se vaian adoptar á Secretaría de Estado de Inmigración e Emigración, aos departamentos afectados e, a través do Ministerio de Asuntos Exteriores e Cooperación, a aqueles países e institucións cos cales España estea obrigada a iso como consecuencia dos compromisos internacionais subscritos.

Disposición adicional décimo sétima.–Autorización de traballo dos estranxeiros solicitantes de asilo.

Os solicitantes de asilo estarán autorizados para traballar en España unha vez transcorridos seis meses desde a presentación da solicitude, sempre que esta sexa admitida a trámite e non estea resolta por causa non imputable ao interesado. A autorización para traballar acreditarase mediante a inscrición «autoriza a traballar» no documento de solicitante de asilo e, se procede, nas súas sucesivas renovacións, e estará condicionada á súa validez. En caso de que non proceda esta inscrición porque non se cumpran os citados requisitos, a oficina de asilo e refuxio fará constar tal feito en resolución motivada e notificarallo ao interesado.

Disposición adicional décimo oitava.–Representantes das organizacións empresariais no estranxeiro.

Para os efectos das previsións contidas no artigo 39 da Lei orgánica 4/2000, do 11 de xaneiro, e o título V deste regulamento, nos correspondentes procesos de selección en orixe dos traballadores estranxeiros poderán participar representantes das organizacións empresariais españolas.

Para tal efecto, representantes destas organizacións poderán quedar acreditados pola Secretaría de Estado de Inmigración e Emigración ante as misións diplomáticas ou oficinas consulares de España nos países que asinasen acordos sobre regulación de fluxos migratorios.

MINISTERIO DE AGRICULTURA, PESCA E ALIMENTACIÓN

471

CORRECCIÓN de erros do Real decreto 2353/2004, do 23 de decembro, sobre determinados réximes de axuda comunitarios á agricultura para a campaña 2005/2006, e á gandaría para o ano 2005. («BOE» 9, do 11-1-2005.)

Advertidos erros no Real decreto 2353/2004, do 23 de decembro, sobre determinados réximes de axuda comunitarios á agricultura para a campaña 2005/2006, e á gandaría para o ano 2005, publicado no «Boletín Oficial del Estado», suplemento número 14 en lingua galega, do 26 de decembro de 2004, procédese a efectuar as oportunas rectificacións:

Na páxina 2225, primeira columna, no número 6 do artigo 7, onde di: «...entre o 1 de febreiro e o 31 de decembro de 2005.», debe dicir: «...entre o 1 de xaneiro e o 31 de decembro de 2005.».